

Giới thiệu Tầm Mộ Bút Ký Convert

Năm 1977, Tân Cương Taklamakan sa mạc một lần khảo cổ hành động, 14 tên đội khảo cổ viên tập thể mất tích, duy nhất may mắn còn sống sót Lý Định Quốc tinh thần thất thường, chỉ để lại một câu làm cho tất cả mọi người u mê khó hiểu: "Mặt quý, ăn thịt người mặt quý"

29 năm sau, người mang trên người vết bớt mặt quý là ta, dựa vào một quyển Cổ Thư « Cửu Tự hám Long thuật », cùng lập chí tra ra gia gia Lý Định Quốc xảy ra chuyện chân tướng Lý Tuệ Mạn cùng nhau, bắt đầu tìm tòi khám phá thường xuyên ở trong giấc mộng xuất hiện cổ mộ.

Thi luân huyết thụ, Trần vương cửu tử mộ phần, nam hải nhân ngư mộ, tần hoàng son hải quan, tây dạ công chúa mộ phần, điền nam thập tự quan, liêu đông hầu vương mộ. . .

- mới tập convert có sai sót ae thông cảm :>

Bạn đang đọc truyện *Tầm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương mở đầu

Trung Quốc, Tân Cương

Ở Tarim (Tháp Lý Mộc) con sông khu vực đến gần Taklamakan sa mạc một ít cổ xưa thôn trang, lưu truyền một cái nghe không thể tưởng tượng nổi truyền thuyết cổ xưa.

Tin đồn ở Taklamakan trong sa mạc, tồn tại một tòa xuất quỷ nhập thần, sẽ di động cổ mộ.

Cổ mộ thường xuyên dọc theo Tarim trên sông hạ lưu giữa di động, nhưng nhưng xưa nay sẽ không đi ra sa mạc ra, cũng sẽ không rời đi con sông dọc theo bờ qua khoảng cách xa.

Căn cứ rất nhiều Tarim ven sông bờ thôn trang người miêu tả, rất nhiều người từng chính mắt thấy cảnh này, trong này bao gồm một ít lớn tuổi cụ già, một ít thường tại bờ sông hoán giặt quần áo đàn bà, còn có một chút chính là ở bờ sông chơi đùa nghịch nước hải đồng.

Ở dĩ vãng tin tức trao đổi không phát đạt niên đại, bởi vì Tây Bắc đến nội địa giao thông không tiện lợi, khiến cho những tin đồn này chưa bao giờ bị người ngoài biết.

Cho đến 1977 năm, đảm nhiệm Trung Quốc khảo cổ viện nghiên cứu Phó viện trưởng Lý Định Quốc trong lúc vô tình nghe được này tin đồn, đối với lần này vô cùng cảm thấy hứng thú, lúc này viết thư ủy thác kỳ bạn tốt Từ Quốc Đống hỗ trợ hỏi thăm chuyện này.

Từ Quốc Đống là Lý Định Quốc bạn tốt kiêm chiến hữu, hai người từng cùng nhau ở Kháng mỹ viện hướng trên chiến trường vào sinh ra tử, đều vì đối phương mà bị thương, có thể nói là sinh tử chi giao. Từ Quốc Đống ở nhận được bạn tốt Lý Định Quốc ủy thác tin sau, cũng không từ chối, trả lời biểu thị nhất định giúp kỳ lưu ý chuyện này.

Có lẽ là ý trời khó tránh, lúc ấy Từ Quốc Đống ở quốc gia thăm dò cục nhậm chức, chính là phụ trách Tân Cương Taklamakan sa mạc địa khu nhiên liệu chứa thăm dò công việc. Vì vậy, Từ Định Quốc trong công việc sau khi, không ngừng ở Tarim con sông khu vực một ít cổ xưa thôn trang hỏi thăm chuyện này, cuối cùng để cho hắn lấy được một cái làm người ta hưng phấn tin tức.

Cùng tuổi tháng chín, Từ Quốc Đống viết thư cho bạn tốt Lý Định Quốc, đem chính mình mấy tháng này hỏi thăm được sự tình cùng với tỉ mỉ nói một lần, cũng cuối cùng nhấn mạnh ở nửa tháng trước Tarim con sông khu vực một cái tên là đồ mộc thôn thôn trang phụ cận, có thôn dân lần nữa chính mắt thấy tòa kia trong truyền thuyết sẽ di động cổ mộ.

Lấy được tin tức chính xác Lý Định Quốc hưng phấn dị thường, cả đêm triệu tập khảo cổ viện nghiên cứu đồng nghiệp, cũng ước định một ngày sau lập tức lên đường chạy tới Tân Cương.

Nửa tháng sau, ở Lý Định Quốc dưới sự hướng dẫn, một nhóm mười lăm người đội khảo cổ ngũ đi tới Tân Cương Taklamakan sa mạc mịt mù trong biển cát. Ở nơi này còn lại mười bốn người bên trong, có một người thân phận tương đối đặc thù, nàng là cả đội khảo cổ trong duy nhất nữ tính, đồng thời cũng là Lý Định Quốc người yêu.

Mặc dù mười lăm người đội khảo cổ ngũ nhìn cũng tầm thường, nhưng nếu như là một ít đối với khảo cổ nghề vô cùng phong phú hiểu nhân thấy đoàn người này, sợ rằng sẽ thất kinh, kích động đến không nói ra lời.

Ở đi xa tới Tân Cương một chuyến này trong mười lăm người, trừ chức vụ có ảnh hưởng lớn khảo cổ viện nghiên cứu Phó viện trưởng Lý Định Quốc không nói, những người khác lại không có chỗ nào mà không phải là lúc ấy khảo cổ trong lĩnh vực phân lượng rất trọng đại nhân vật, thậm chí trong đó một số người càng là ở mỗi người nghiên cứu trong lĩnh vực thành tích văn hóa, có thể nói mỗi người khảo cổ nghiên cứu lĩnh vực đệ nhất nhân. Trong này bốn năm người, càng là leo lên hơn báo chí, đã từng người lãnh đạo quốc gia tự mình khen thưởng.

Thậm chí có thể nói, này mười lăm người tạo thành đội ngũ chiếm cứ lúc ấy quốc nội khảo cổ nghề một nửa giang sơn.

Chính là như vậy vô cùng phân lượng đoàn người, lúc này lại toàn bộ đều tụ tập ở này mật mờ trong sa mạc, Phó viện trưởng Lý Định Quốc tự mình mời cổ nhiên là một bộ phận nguyên nhân, nhưng tất cả mọi người lòng biết rõ, nguyên nhân lớn nhất là tất cả mọi người đều đối với tồn tại ở trong truyền thuyết trong sa mạc này một tòa sẽ di động cổ mộ cảm thấy hiếu kỳ.

Ngay đêm đó, mọi người đang một gian quán trọ nhỏ nghỉ ngơi. Ngày thứ hai vừa rạng sáng, không kịp chờ đợi mọi người liền lập tức dựa theo bản đồ chỉ thị vị trí chạy tới đồ mộc thôn, đây là một tòa ở vào Taklamakan sa mạc bên bờ, nhỏ đến mức mà ở trên bản đồ đều khó tìm tới thôn trang nhỏ.

Từ Định Quốc phụ trách tiếp đãi bạn tốt đoàn người, cũng ở Lý Định Quốc nhiều lần thỉnh cầu bên dưới bắt đầu hỗ trợ chuẩn bị lần này khảo cổ sở nghiên cứu yêu cầu công cụ cùng vật liệu, lương khô, nước, mặt nạ chống độc ắt không thể thiếu. Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, thậm chí ngay cả một ít trộm mộ người thường dùng cái gì, tỷ như móng lừa đen mặc kim phù những thứ này, Lý Định Quốc cũng ủy thác bạn tốt tận lực tìm chút.

Đến gần sa mạc đồ mộc thôn là một cái duy ngô nhĩ thôn trang, trong thôn ở đều là nhiều chút dân tộc Duy Ngô Nhĩ cư dân. Làm Từ Quốc Đống sau khi rời khỏi, Lý Định Quốc an bài đi theo nhân viên khảo cổ ở trong phòng nghỉ ngơi, mình thì cùng người yêu cùng nhau tìm tới đồ mộc thôn Thôn một cái chỉ có hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi thiếu niên, xin hắn hỗ trợ ở trong thôn làm một chút tạm thời phiên dịch.

Sau đó, tiểu tử bắt đầu mang theo Lý Định Quốc viếng thăm trong thôn một ít đã có tuổi cụ già, muốn từ bọn họ trong miệng hỏi thăm được càng nhiều cổ mộ tin tức.

Trời cao không phụ người có lòng, ở thôn trang đi loanh quanh một vòng không còn thu hoạch sau khi, người tuổi trẻ cuối cùng mang Lý Định Quốc tìm được Thôn đầu đông một tên kêu A Eno lớn tuổi nhất cụ già, cũng từ trong miệng nghe được một cái càng để cho người rộn cả tóc gáy tin tức, kia tòa cổ mộ không chỉ sẽ di động, sẽ còn ăn thịt người

Ăn thịt người? Mặc dù kiến thức rộng, nhưng A Eno cụ già đơn giản một câu nói vẫn là đem Lý Định Quốc dọa sợ không nhẹ, dù sao loại này chuyện cổ quái có thể nói là chưa bao giờ nghe, cổ mộ sẽ không ngừng di động cái này đã để cho nhân có chút không nghĩ ra được. Sẽ di động cổ mộ, sẽ còn ăn thịt người, chẳng lẽ nói này tòa cổ mộ là vẫn còn sống, là có sinh mạng sao?

Lý Định Quốc không dám xuống chút nữa suy nghĩ, loại chuyện này, cho dù là xử lý khảo cổ công việc nửa đời Lý Định Quốc cũng có chút tâm lý không có chắc, thậm chí cảm thấy đến có chút hoang đường.

Ở trải qua ngắn ngủi thất thần sau khi, Lý Định Quốc trong mắt khiếp sợ hoàn toàn biến mất không thấy, cướp lấy là một loại trước đó chưa từng có nóng bỏng ánh mắt. Nếu như A Eno cụ già nói tới là thực sự, Lý Định Quốc đã không cách nào tưởng tượng khi này tòa cổ mộ bị khám phá ra cũng công bố đến công chúng tầm mắt sau khi, sẽ đưa tới loại nào oanh động.

Lấy được cái này tin tức nặng ký Lý Định Quốc lại cũng không có tâm tư tiếp tục tại trong thôn hỏi thăm, hướng A Eno cụ già cùng người tuổi trẻ sau khi cáo từ, quay trở về đội khảo cổ chỗ ở. Chỉ mười phút sau, đội khảo cổ mọi người lần nữa tề tụ Lý Định Quốc lều vài.

"Cái gì? Cổ mộ kia sẽ còn ăn thịt người? Điều này sao có thể?" Đúng như dự đoán, làm Lý Định Quốc đem từ A Eno cụ già nơi đó hỏi thăm được tin tức sau khi nói ra, đội khảo cổ chúng nhân đều không ngoại lệ toàn bộ đều lâm vào rung động thật sâu bên trong.

"Lý viện ngài có phải hay không là nghe lầm, cổ mộ cũng không phải là sống, làm sao có thể sẽ ăn thịt người?"

Người nói chuyện kêu cổ đối phương, nhân không cao hơn nữa rất gầy, trong ngày thường chung quy mang một bộ trông kính rất dày kính cận, làm cho người ta cảm giác đầu tiên là hào hoa phong nhã tay trái gà không chặt thư sinh yếu đuối hình tượng. Không riêng gì cổ đối phương, đội khảo cổ những người khác cũng đều dùng kỳ vọng ánh mắt nhìn Lý Định Quốc, hiển nhiên là đang đợi Lý Định Quốc câu trả lời.

"Ta không có nói sai, các ngươi cũng không có nghe lầm, A Eno cụ già đúng là như vậy nói với ta." Lý Định Quốc lắc đầu một cái, hơi dừng lại đi qua nói tiếp: "Thật ra thì ta giống như các ngươi, mới vừa nghe được tin tức này cũng là bị cả kinh không nói ra lời, nhiều lần hướng A Eno cụ già sau khi xác nhận, lấy được câu trả lời vẫn là như vậy."

Trong lều bầu không khí đột nhiên yên tĩnh lại, toàn bộ trong lều chỉ có thể nghe được đội khảo cổ viên dồn dập tiếng hít thở.

"Căn cứ bây giờ chúng ta hỏi thăm được thật sự có tin tức, đối với cái này ngài không biết thần bí cổ mộ, các ngươi có ý kiến gì không?" Thấy đội khảo cổ mọi người lọt vào yên lặng, Lý Định Quốc chỉ đến hỏi lần nữa.

"Lý viện ta cảm thấy đến cổ mộ có hai loại khả năng. Loại thứ nhất là này tòa cổ mộ quả thật sẽ di động, nhưng loại tình huống này trong chúng ta cùng với không có người thấy, ta cũng không dám kết luận bừa. Loại thứ hai chính là các thôn dân thật sự nhìn thấy tận mắt đến cổ mộ kỳ xuất hiện cùng biến mất có phải hay không là trong sa mạc ảo ảnh hiện tượng? Mọi người cũng đều biết, sa mạc địa khu ảo ảnh xuất hiện tỷ lệ là thường xuyên nhất, chúng ta có thể giả thiết cổ mộ vị trí thật là nằm ở trong sa mạc một cái địa phương nào đó, cuối cùng bởi vì ảo ảnh hiện tượng mà không ngừng biểu hiện ở một ít thôn trang phụ cận, lúc này mới bị một ít thôn trang thôn dân may mắn bắt gặp, cuối cùng bị một truyền mười truyền một trăm, dần dần truyền đi thần hồ kỳ thần." Nói chuyện vẫn là cái đó kêu cổ đối phương đội khảo cổ viên.

"Mặc dù ta cũng cho là cổ đối phương đồng chí lời muốn nói loại tình huống thứ hai có khả năng sẽ tương đối đại, nhưng cổ mộ sẽ ăn thịt người lại nên giải thích thế nào? Căn cứ A Eno cụ già chính miệng từng nói, thôn này trang lúc trước từng có mấy cái lớn mật thôn dân bởi vì tò mò mà đến gần cổ mộ, cuối cùng tất cả đều sống không thấy người chết không thấy xác lý kỳ mất tích. Nếu như cổ mộ xuất hiện chỉ là ảo ảnh hiện tượng, những thôn dân kia lý kỳ mất tích liền không cách nào giải thích." Nói xong, Lý Định Quốc chân mày cơ hồ cùng với mặt nhăn với nhau.

Trong lều bầu không khí lần nữa lọt vào yên lặng, cổ đối phương nói lên ảo ảnh giải thích tựa hồ rất hợp tình hợp lý, cũng dễ dàng nhất dùng khoa học hiện đại để giải thích cổ mộ sẽ di động biến hóa đổi vị trí loại này không cách nào dùng lẽ thường để giải thích Cổ hiện tượng lạ. Chẳng qua là A Eno cụ già câu kia cổ mộ sẽ ăn thịt người, để cho ảo ảnh cái giải thích này trở nên có chút không quá làm cho người tin phục rồi.

Có thể là tất cả nhân cũng không biết, càng để cho người cảm thấy rợn cả tóc gáy sự tình còn ở phía sau.

Hai ngày sau sáng sớm, Từ Quốc Đống lần nữa trở lại đồ mộ thôn, sẽ vì Lý Định Quốc chuẩn bị khảo cổ vật liệu mang đi qua. Ngoại trừ Lý Định Quốc sau khi nói lên Lạc Dương xúc cùng móng lửa đen mặc kim phù những thứ đó, đại đa số cần phải vật liệu coi như là cơ bản gọt đủ.

Bởi vì tâm lý nhớ cổ mộ sự tình, Lý Định Quốc không có tâm tư tiếp tục tại đồ mộ thôn lưu lại nữa, và bạn tốt cùng với đội khảo cổ mọi người đơn giản sau khi ăn cơm trưa xong, liền lập tức lên đường dọc theo Tarim sông hướng càng hạ lưu phương hướng tìm cổ mộ.

"Bảo trọng" Từ Quốc Đống không có nói gì nhiều, chẳng qua là thần sắc phức tạp đơn giản nói hai chữ coi như nói lời từ biệt.

Nhìn đội khảo cổ đoàn người bóng lưng càng lúc càng xa, Từ Quốc Đống trong lòng mơ hồ có một loại dự cảm không tốt, luôn cảm thấy đội khảo cổ lần này sa mạc khảo cổ hành động sẽ xảy ra vấn đề.

Rất nhanh, Từ Quốc Đống dự cảm liền trở thành thực tế. Ngay tại đội khảo cổ rời đi đồ mộ thôn mười ngày sau, Lý Định Quốc bị đưa vào một nhà huyện thành nhỏ bệnh viện. Trừ hấn ra trở ra, bao gồm hấn người yếu ở bên trong đội khảo cổ những người khác toàn bộ cũng không biết tung tích, vĩnh viễn ở lại Taklamakan mật mờ trong sa mạc.

"Mật quý, ăn thịt người mật quý" bệnh viện trên giường bệnh, cặp mắt trống rỗng tựa như cái xác biết đi như vậy Lý Định Quốc kêu cuồng loạn, giọng đã kinh biến đến mức hoàn toàn khàn khàn.

"Thật không biết là thứ gì, có thể đem một người gắng gượng hù dọa thành bộ dáng này." Trong phòng bệnh, một tên mặc áo choàng trắng thầy thuốc lắc đầu một cái, lộ ra rất là tiếc hận.

"Định Quốc, các người rốt cuộc trong sa mạc gặp cái gì? Tìm tới kia tòa cổ mộ rồi không?" Trong phòng bệnh, thấy đột nhiên biến thành bộ dáng này bạn tốt, Từ Quốc Đống mặt đầy bi thương, nhưng vẫn là không nhận được nhẹ giọng hỏi một câu.

"Mật quý, ăn thịt người mật quý" nghe được cổ mộ hai chữ, Lý Định Quốc biểu tình biến hóa đến mức dị thường vận vẹo cùng dọa người, chẳng qua là từ trong miệng hấn nói ra, vẫn là câu này bị đưa vào bệnh viện sau khi thì trọng phục vô số lần, để cho nhân có chút không tìm được manh mối lời nói.

Từ Quốc Đống không nữa hỏi, hấn biết theo Lý Định Quốc đột nhiên điên mất cùng với đội khảo cổ viên tập thể mất tích, có lẽ liên quan tới trong sa mạc kia tòa cổ mộ bí mật đã bị vùi sâu vào trong cát vàng, rất khó lại bị người ngoài biết được.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1: Thi luân huyết thụ-Chương 1:Vết bớt mặt quý

Một gian đen kịt trong mộ thất, hai khóa dạ minh châu to bằng nắm đấm tản ra ánh sáng yếu ớt, mộ thất trung gian một cái to lớn làm bằng đá quan tài lẳng lẳng nằm ngang.

Ở quan tài ngay phía trước, một cái bị điêu khắc trông rất sống động to lớn mặt quý điêu khắc đối diện ta, âm trầm đáng sợ đáng vẻ phảng phất là đang đối với ta toét miệng mà cười.

"Hèn mọn nô lệ, tại sao quấy rầy ta thanh tịnh?"

Liền theo ý ta đến mặt quý điêu khắc sờ sờ thời điểm, một cái lạnh giá, không mang theo chút nào có tình cảm thanh âm ở trong mộ thất vang lên, nhưng là quét nhìn một vòng, ngoại trừ ta ra trong mộ thất không có một bóng người.

"Là ai ? Người nào nói chuyện?"

Ta bộ dạng sợ hãi cả kinh, ngẩng đầu hướng quan tài nhìn, phát hiện kia nặng đến mấy trăm cân nắp quan tài lại chậm rãi lướt ngang chừng một thước, cuối cùng không nhúc nhích nổi bỗng bễnh giữa không trung.

Trong quan tài, một cái toàn thân bị hắc sắc vải bọc nữ nhân thẳng tắp đứng lên. Ở trên mặt nàng mang một người giống là dương chi bạch ngọc làm thành mặt nạ quý, bất ngờ cùng trên quan tài điêu khắc mặt quý điêu khắc giống nhau như đúc, chẳng qua là này trên mặt nữ nhân mang che mặt cụ nhìn tựa hồ càng âm trầm cùng kinh khủng.

"Ha ha ha. . ." Trong mộ thất lại lần nữa vang lên một trận đề cho nhân rợn cả tóc gáy tiếng cười.

Chỉ thấy kia mang theo mặt nạ quý nữ nhân cứng ngắc giơ cánh tay lên, chia vào người của ta: "Hèn mọn nô lệ, quấy rầy ta thanh tịnh, ngươi phải vĩnh viễn ở lại chỗ này chôn theo. . ."

Sau một khắc, vốn là điêu khắc ở quan tài ngay phía trước to lớn mặt quý điêu khắc lại đột nhiên sống lại, mở ra miệng to phát ra một tiếng quái khiếu, mắnh hướng ta đứng địa phương cắn xé mà tới. Ta vội vàng muốn lui về phía sau, lại phát hiện dưới người đang có hai cái xương trắng on on bàn tay gắt gao siết ta cổ chân, hoàn toàn không thể động đậy, chỉ đành phải trơ mắt nhìn kia to lớn mặt quý cách ta càng ngày càng gần.

"Không muốn. . ."

Đoàn xe bên trên, khi ta khi mở mắt ra sau khi, thấy trước mắt đang có năm đôi tràn đầy hiếu kỳ mắt to trực lăng lăng nhìn chăm chú ta.

"Xin lỗi, vừa mới làm một ác mộng." Ta có chút lúng túng giải thích.

Nói xong, ta mới nhận ra được trên người một mảnh lạnh như băng, cúi đầu nhìn một cái nguyên lai mình áo lại đã sớm bị mồ hôi lạnh thấm ướt, cả bộ quần áo giống như là mới từ trong sông vớt lên tới.

"Này, Trương Tam Niên, ngươi không sao chứ, cái gì ác mộng có thể đem một người đàn ông sợ đến như vậy a."

Người nói chuyện kêu Tiểu Duyệt, ta bạn học cùng lớp, dài một tấm khả ái mặt con nít, thêm nữa kỳ tính tình hướng ngoại, ở trong lớp có không ít người theo đuổi.

"Thật không có chuyện, liền chính là một cái bình thường ác mộng." Nói xong, ta đứng lên chuẩn bị đi phòng vệ sinh thay quần áo.

Đoàn xe trong phòng rửa tay, ta cúi xuống món đồ đã sớm bị ướt đầm mồ hôi áo sơ mi, đưa lưng về phía gương.

Ta nghiêng đầu qua nhìn ảnh ngược ở trong gương chính mình, ở ta sau lưng bất ngờ có một cái màu sắc đen kịt, cùng trong giấc mộng xuất ra hiện tại kia cái mặt quý điêu khắc giống nhau như đúc vết bớt mặt quý.

Từ THCS đến trung học đệ nhị cấp rồi đến đại học, toàn bộ bạn cùng phòng cùng với làm tường ta trên lưng vết bớt là xài tiền để xăm, còn luôn là khen này hình xăm làm trông rất sống động, truy hỏi ta là ở đâu nhà hình xăm trong tiệm làm, nhưng mỗi lần đều bị ta cho lừa bịp tới.

Chỉ có ta biết, cái này nhìn như vô hại hình xăm, từ nhỏ đến lớn chung quy lại là mang đến cho ta bất hạnh, ta giống như là một cái bị ác ma nguyên rủa nhân.

Nhìn bị chiếu vào bóng loáng trên mặt kiếng vết bớt mặt quý, ta không nhịn được có chút tâm trạng ngàn vạn.

Tại sao từ nhỏ đánh phần lớn phản phản phục phục làm cùng một con ác mộng, mơ thấy giống vậy cảnh tượng, giống vậy nhân. Kia đang lúc mộ thất là địa phương nào, làm bằng đá trong quan tài cái đồ đeo mặt nạ quý đàn bà là ai? Cùng ta lại là quan hệ như thế nào?

Trước ta tự giới thiệu mình một chút, ta gọi là Trương Tam Niên, tháng 9 năm 1985 ra đời, 2 1 tuổi, là Hoa Đông một trường đại học ban lịch sử khảo cổ chuyên nghiệp sinh viên năm thứ ba đại học, tổ tịch tỉnh Hồ Nam Trương gia giới.

Ở ta ra đời ngày ấy, nhà ta sau nhà một tảng đá lớn đột nhiên lăn xuống, đem ta cùng cha mẹ toàn bộ chôn ở trong phế tích. Cuối cùng ta bị nghe tiếng tới các thôn dân cứu ra, cha mẹ lại song song mất mạng.

Trong thôn thôn dân đều nói ta là sao quá tạ, ngay cả nhà mình thân thích cũng không chịu thu nhận ta, bắt đắc dĩ trường thôn đem ta đưa đến một đứa cô nhi viện, ta chính là ở nơi đó lớn lên.

Trong lúc này, đã từng có hai gia đình nhận nuôi hơn ta, lần đầu tiên là bảy tuổi năm ấy, cha mẹ nuôi mang theo ta đi ra ngoài chơi đùa, lại bị một chiếc chạy nhanh đến đại xe hàng đụng tại chỗ bỏ mình. 1 1 tuổi năm ấy, một gia đình khác thu dưỡng rồi ta, cuối cùng vẫn là giống vậy kết quả.

Từ đó về sau, liền không còn có người chịu nhận nuôi ta.

Học kỳ này mau nghỉ thời điểm, trong trường học tổ chức một cái chi dạy hương thôn người tình nguyện hoạt động. Quy định chỉ cần là tham gia lần này hoạt động học sinh, đều có thể ở học kỳ kế lãnh được một khoản không tệ học bổng.

Ta vì cho mình toàn nhiều chút học phí, đồng thời cũng muốn rèn luyện một chút chính mình, liền không chút do dự ghi danh.

Không lâu sau, ta nhận được trường học thông báo, cho ta phân phối đến chi dạy địa điểm là đang ở tỉnh Thiểm Tây Tây An thành phố Lam Điền Huyện một cái tên là Điều gia thôn thôn trang nhỏ.

Cùng ta đồng hành tổng cộng có năm người, ba nam hai nữ, theo thứ tự là Từ Hạo, Tần Đông, Lục Thành, Tiểu Duyệt, Lý Tuệ Mạn. Trừ đi Tiểu Duyệt cùng ta là bạn học cùng lớp ra, những người khác tất cả đều là trước khi lên xe mới biết nhau.

Ở trong những người này, để cho ta ấn tượng sâu nhất là Lý Tuệ Mạn.

Khi ta thay quần áo xong, lần nữa trở lại buồng xe thời điểm, trong buồng xe vài người đã sớm các từ trở lại rồi chính mình giường, hoặc nghe ca nhạc, hoặc ngủ. Chỉ có Lý Tuệ Mạn đang ngồi ở trên giường, tập trung tinh thần nhìn một quyển khảo cổ loại thư tịch, ta giống như nàng, cũng là ở dưới nhất cửa hàng.

Thấy ta trở lại, Lý Tuệ Mạn lễ phép tính đối với ta gật đầu cười một tiếng, cũng không nói chuyện, tiếp tục cúi đầu nhìn trên tay quyển sách.

Lý Tuệ Mạn, ta chỗ trong đại học hoa khôi, ở các hệ các ban đều có số lượng đông đảo người theo đuổi, lúc trước ở trường học thời điểm liền thường thường nghe được nàng đại danh, nhưng cũng chỉ là xa xa gặp qua mấy lần, như hôm nay như vậy khoảng cách gần như vậy nhìn quả là đầu một lần.

Đối với Lý Tuệ Mạn tương mạo, cho dù là giống ta loại này đối với nói chuyện yêu đương không có quá nhiều theo đuổi nhân, mỗi một lần thấy nàng cũng đều có một loại kinh vi thiên nhân cảm giác. Không thi phần trang điểm đẹp để gương mặt, mặc gầy đều đều cao gầy vóc người, tóc dài sỏa vai tùy ý rũ xuống, giờ phút này ta lại nhìn đến có chút ngây người.

Tựa hồ là nhận ra được ta đang nhìn chăm chú nàng, Lý Tuệ Mạn đột nhiên ngừng đầu lên nhìn về phía ta, lưỡng đạo ánh mắt không tiếng động đọng vào nhau, trong buồng xe bầu không khí trong nháy mắt trở nên có chút lúng túng.

"Híc, cái đó, thật ra thì ta chỉ là nhìn người dọc theo đường đi đều tại nhìn quyển sách này, có chút hiếu kỳ người một cô gái, vì sao lại đối với khảo cổ chỉ loại thư tịch cảm thấy hứng thú như vậy, người dường như học không phải là khảo cổ chuyên nghiệp à? ." Vì hóa giải bầu không khí, ta vội vàng một thoại hoa thoại đối với Lý Tuệ Mạn hỏi.

"Đúng vậy, ta đại học học là kinh tế, nhưng nội tâm thật ra thì càng thích học tập khảo cổ phương diện này đồ vật, bởi vì Trung Quốc lịch sử rất lâu đời, hơn nữa chung quy khiến người ta cảm thấy rất thần bí, muốn để cho nhân tìm tòi kết quả." Lý Tuệ Mạn gật đầu nói.

"Người đã như vậy thích, kia ban đầu tại sao không trực tiếp dự thi khảo cổ chuyên nghiệp, ngược lại phải đi học từ mình không thích chuyên nghiệp." Ta có chút không hiểu nói.

"Bởi vì ta ông nội bà nội, ta ông nội bà nội lúc trước đều là khảo cổ người làm việc, ở trong ngoài nước khảo cổ lĩnh vực cùng với rất nổi danh, chẳng qua là sau đó ở Tần Cương một lần khảo cổ trong quá trình xảy ra ngoài ý muốn, nãi nãi mất tích, gia gia mặc dù may mắn còn sống, nhưng đến bây giờ cũng còn. . ."

Lý Tuệ Mạn tâm tình tựa hồ trở nên có chút thấp, qua một lúc lâu mới vừa nói tiếp: "Ban đầu ta nhắc tới ra muốn dự thi khảo cổ chuyên nghiệp, liền bị phụ mẫu ta kiên quyết phản đối, bọn họ thậm chí còn phát động toàn bộ thân bằng hảo hữu cùng đi khuyên ta, ngay cả ông nội của ta cả đòi tốt nhất bạn thân cũng không ủng hộ ta học tập khảo cổ. Cuối cùng ở tại bọn họ thay nhau khuyên bên dưới, ta quả thực không có biện pháp mới lựa chọn chính mình không thích kinh tế chuyên nghiệp."

Ta lẳng lặng nghe nàng nói, không còn chen vào nói, nhìn ra được những lời này tựa hồ đang Lý Tuệ Mạn tâm lý nín rất lâu, càng có lẽ cho tới bây giờ cũng không có nói với bất kỳ ai lên hơn.

"Người biết không, ta từ nhỏ đã rất hâm mộ những thứ kia có thể có ông nội bà nội hài tử, rất muốn giống những đứa trẻ kia như thế, ngồi ở gia gia trên chân nghe hẳn cho ta kể chuyện xưa, bù sửa làm thức ăn ngon miệng. Nhưng chính là những thứ này đơn giản sự tình, từ ta ra đời sau này cũng chỉ có thể là một loại hy vọng xa vời. Thật ra thì ta muốn học khảo cổ chuyên nghiệp, không đơn thuần là bởi vì mình thích, còn một nguyên nhân khác là ta muốn đợi ngày nào đó học nghiệp thành công thời điểm, có thể tự mình đi Tần Cương điều tra ra gia gia năm đó gặp phải chuyện gì, vì sao lại biến thành bây giờ cái bộ dáng này."

"Vì không để cho cha mẹ cho ta bận tâm, ta chỉ đến vì phạm chính mình nội tâm dự thi kinh tế học chuyên nghiệp, nhưng cho dù là người nhà không ủng hộ ta học khảo cổ, ta vẫn muốn chính mình lặng lẽ học, ta tin tưởng một ngày nào đó ta học có sở thành, có thể điều tra ra ông nội bà nội năm đó xảy ra chuyện chân tướng."

Lý Tuệ Mạn lời nói để cho ta nghe có chút ngẩn người, ta bỗng nhiên trở nên có chút đồng tình nàng. Mặc dù ta không giống cô ấy là như vậy cha mẹ kiện ở năm giữ một cái hoàn chỉnh gia đình, nhưng là ta so với nàng tự do nhiều lắm, có thể tùy tâm sở dục lựa chọn tự mình nghĩ đi bộ.

Cùng nàng so với, ta là bất hạnh, đồng thời cũng là may mắn.

"Xin lỗi, nhất thời không nhịn được theo như người nói nhiều như vậy, người sẽ không để tâm chứ?" Lý Tuệ Mạn tâm tình dần dần bình phục lại, khép quyển sách lại sau mặt đầy xin lỗi nói, tiếp lấy bỗng nhiên lại nghĩ tới điều gì, hướng về phía ta nháy mắt một cái, nói tiếp: "Nhớ phải giữ bí mật cho ta nha"

"Không việc gì, có thể may mắn nghe được trường học của chúng ta đại hoa khôi nói nhiều lời như vậy lời trong lòng, trường học của chúng ta phỏng chừng còn không có người thứ hai đi. Chuyện này nếu như bị truyền đi, phỏng chừng ta đều phải bị toàn trường hơn phân nửa nam sinh xách dao đuổi

giết, người mới hẳn thay ta bảo mật mới được." Ta cười nói.

"Đó là dĩ nhiên, người là người thứ nhất, cũng là người cuối cùng. Chuyện này cứ quyết định như vậy, người thay ta bảo mật, ta cũng thay người bảo mật." Lý Tuệ Mạn cười một tiếng, ngay sau đó lại đuổi người, nói tiếp: "Ta có chút buồn ngủ, người cũng sớm nghỉ ngơi một chút đi. Xe lửa sáng sớm ngày mai đến Tây An, sau đó mới đổi xe đi Lam Điền cùng Diêu gia thôn, đến lúc đó còn rất nhiều việc cần hoàn thành, nếu là ngủ không ngon cũng không tinh thần."

"Được."

Nhắc tới ta cũng quả thật có chút buồn ngủ, thuận miệng đáp một tiếng liền nằm lại đến chính mình trên giường, ngã đầu đi nằm ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2:: Sơn Quỷ cản đường bên trên

"Đứng lên đứng lên, nhanh lên một chút, bản cô nương có rất chuyện trọng yếu phải hướng các người tuyên bố."

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, ngoài cửa xe sắc trời vừa mới tờ mờ sáng thời điểm, Tiểu Duyệt gào khóc thanh âm ngay tại chúng ta trong tai vang lên.

Ta mơ mơ màng màng mở mắt ra, thấy nàng chính rồi bù, hai tay chống nạnh đứng ở hai bên trong giường chiếu đang lúc hành lang vị trí, vì lót chính mình độ cao so với mặt biển, vẫn không quên tại chính mình dưới chân đệm một cái Túi du lịch.

"Tiểu cô nãi nãi, này sáng sớm, còn có để cho người ta ngủ hay không, có chuyện gì chờ chút xe sau này hãy nói a." Phía trên hai tầng giường, lộ ra ba viên buồn ngủ mông lung đầu lớn, truyền tới Từ Hạo uể oải thanh âm.

"Không được, phải bây giờ nói." Từ Hạo lời nói lập tức bị vô tình hủy bỏ, nhìn Tiểu Duyệt đáng vẻ, ta có một loại dự cảm không tốt.

Quả nhiên, liền ở trong lòng ta vừa mới sinh ra dự cảm thời điểm, liền nghe Tiểu Duyệt nói tiếp: "Vì duy trì hòa bình thế giới, căn cứ vì nhân dân phục vụ cao thượng nguyên tắc, bản cô nương không ngủ không nghỉ suốt suy tư suốt đêm, quyết định cho mỗi người các người cùng với lấy một cái ngoại hiệu, dĩ nhiên cũng bao gồm bản cô nương chính mình."

Lại tới, Tiểu Duyệt lớn nhất thói hư tật xấu, liền là ưa thích cho người khác lấy ngoại hiệu. Lúc trước ở trong lớp thời điểm, 90% nhân cùng với bị nàng độc thủ, ngay cả chủ nhiệm khóa lão sư cũng không thể thoát khỏi may mắn. Ta ở trong lớp coi như là vận khí tương đối khá cái đó, chẳng qua là không nghĩ tới hôm nay vẫn là không có trốn qua một kiếp này.

"Được được được, lão nhân gia hấp tấp nói, nói xong chúng ta tốt tiếp tục ngủ." Giường trên lần nữa truyền tới Từ Hạo thanh âm, bất quá lần này thoát nhìn là bỏ qua điều chỉnh.

"Đây chính là tự các người đồng ý, không thể trách ta nha."

Ta có chút không nói gì, trong đầu nghĩ nếu là không đồng ý người này tiểu cô nãi nãi, phỏng chừng tất cả mọi người đều dừng nghĩ lại tiếp tục ngủ rồi.

"Bản cô nương bây giờ liền bắt đầu tuyên bố mỗi người ngoại hiệu: Trương Tam Niên liền kêu bánh mật, Lý Tuệ Mạn tỷ tỷ liền kêu quả mận, Tàn Đông liền kêu bí đao, Lục Thành liền kêu chanh, Từ Hạo liền kêu con chuột, về phần bản cô nương chính mình liền kêu nguyệt lượng nữ thần, oa ha ha ha. . ." Tiểu Duyệt nói xong, sau đó chính là một trận tràn đầy Ma Tinh, trải qua hồi lâu không suy tiếng cười.

"Người nên kêu bánh Trung thu chứ ?" Ta không nhịn được nói một câu.

"Đồng ý." Lý Tuệ Mạn lúc này tán thành.

Ngay sau đó, giường trên ba người cũng lần lượt truyền tới đồng ý thanh âm, toàn bộ nhóm thông qua.

Tiểu Duyệt tròn to hai mắt nhìn ta chăm chăm, cắn răng nghiêng lợi, nhìn nàng đáng vẻ có chút hận không được ăn tươi nuốt sống ta, nói: "Được, bánh Trung thu ai thấy cũng thích, ít nhất so với người nhân kêu đánh con chuột cường."

Vừa dứt lời, giường trên lập tức truyền tới Từ Hạo kia thăm tuyệt nhân hoàn tiếng kêu thăm thiết.

Gọi là sóng gió tạm thời có một kết thúc, chúng ta cũng rút cuộc có thể thanh thân ổn định ngủ cái lại ngủ, Tiểu Duyệt là một người hưởng xe thức ăn phương hướng đi tới, xem bộ dáng là đi lấy bánh bao bánh bao cho bánh Trung thu làm nơi trú ẩn rồi.

Mười giờ sáng trên dưới, đoàn xe tới đúng lúc Tây An trạm xe lửa.

"Quả thật tỷ tỷ, chúng ta đi nhìn tượng binh mã đi, lúc trước thường thường ở bài thi cùng trong ti vi thấy, ta còn chưa từng thấy qua chân chính Tần Thủy Hoàng tượng binh mã là hình dáng gì đây." Mới ra trạm xe lửa cửa, Tiểu Duyệt liền giả trang ra một bộ dáng thương dáng vẻ, kéo Lý Tuệ Mạn cánh tay khổ khổ cầu khẩn nói.

"Chờ chúng ta sau này lúc đi nhìn lại đi, hôm nay muốn đổi xe đi Lam Điền, cuối cùng chạy tới Diêu gia thôn đây." Lý Tuệ Mạn nói.

"Không mà, cũng chỉ đi liếc mắt nhìn, không mất bao nhiêu thời gian đâu." Tiểu Duyệt chưa từ bỏ ý định, tiếp tục nói: "Chúng ta coi như buổi chiều lại đuổi xe đi Diêu gia thôn cũng tới kịp mà, lại không bao xa khoảng cách."

Ta trong lòng đánh giá một chút Tây An đến Diêu gia thôn khoảng cách, tựa hồ một buổi chiều thời gian dư dả rồi, vì vậy nói: "Nếu không, chúng ta liền cùng đi thăm một chút đi, ngược lại ta cũng từ chưa từng tới Tây An, đến Tây An không nhìn một chút Tần Thủy Hoàng tượng binh mã là có chút không nói được."

Lý Tuệ Mạn đưa ánh mắt chuyển hướng những người khác, hỏi thăm bọn họ ý kiến.

"Ta không ý kiến."

"Ta cũng không ý kiến."

"Ta tùy tiện."

"

Lục Thành, Tần Đông, Từ Hạo lần lượt nói.

Không có ai phản đối, sự tình cứ như vậy quyết định, bất quá Lý Tuệ Mạn cuối cùng vẫn là nhắc nhở một câu: "Nhớ phải nắm chặt chút thời gian, không thể ở Hoàng Lăng lưu lại quá lâu, tránh cho buổi xế chiều không đủ đuổi không tới Diêu gia thôn."

Ở vào Ly Sơn chân núi phía Bắc Tần Thủy Hoàng Lăng, là đã biết Trung Quốc lịch sử là tối đại lăng mộ, cũng là thế giới đệ nhất đại lăng mộ, bên trong mai táng Trung Quốc trong lịch sử trứ danh Thiên Cổ Nhất Đế Tần Thủy Hoàng.

Mà Tần Thủy Hoàng Lăng nổi danh nhất, chỉ sợ cũng phải kể tới Tần Thủy Hoàng Lăng chôn theo hăm hại xuất ra binh lính bằng tượng đất rồi, lấy chế tác sự tinh mỹ, số lượng khoảng cách, được gọi là thế giới thứ tám đại kỳ tích, hưởng dự trong ngoài nước.

Cho dù là vô số lần ở TV cùng trong sách vở thấy qua Tần Thủy Hoàng Lăng tượng binh mã chôn theo hăm hại dáng vẻ, nhưng vẫn nhưng so ra kém giờ phút này chính mắt thấy được lúc mang đến rung động.

Thành thiên thượng vạn, trông rất sống động Tần Dũng để cho nhân không nhận được trong lòng sinh ra một loại từ trong thâm tâm kính nể tình, phảng phất thấy được năm đó Đại Tần vô địch thiết kỵ càn quét lục quốc đồ sộ cảnh tượng.

Một người bình thường, ở lịch sử trước mặt đứng là vẫn còn lộ ra quá mức miếu tiêu.

Mà đang ở gần sắp rồi đi thời điểm, Lý Tuệ Mạn hỏi ta một cái để cho nhân có chút không tìm được manh mối vấn đề: "Người cảm thấy chân chính Tần Thủy Hoàng Lăng ngay tại Ly Sơn sao?"

"Không có ở đây Ly Sơn còn có thể ở địa phương nào, này xuất thổ thành thiên thượng vạn tượng binh mã không phải là chứng cứ." Ta trả lời.

"Có lẽ vậy, cũng có thể không phải là, có thể là ta cổ quái ý tưởng quá nhiều. Bất quá ta luôn có một loại cảm giác, Tần Thủy Hoàng không sẽ đem mình lăng mộ thả ở một cái mọi người đều biết địa phương." Lý Tuệ Mạn nói lần nữa.

Nếu như Ly Sơn tòa này Hoàng Lăng không phải chân chính Tần Thủy Hoàng Lăng, như vậy chân chính Tần Thủy Hoàng Lăng lại sẽ ở địa phương nào? Nhìn Lý Tuệ Mạn chậm rãi rồi đi tượng binh mã bác vật quán bóng người, ta không khỏi nghĩ đến.

Rồi đi bác vật quán, chúng ta sáu người cơm trưa cũng chưa kịp đồ ăn, liền trực tiếp đến trạm xe hơi đổi xe chạy tới Lam Điền.

Lam Điền Huyện, chỗ Thiểm Tây Tần Lĩnh chân núi phía Bắc, Quan Trung bình nguyên đông nam bộ, chúc Tây An dưới chợ hạt ba Huyện một trong, từ xưa tựu lấy sản xuất mỹ ngọc mà nổi danh trên đời. Đời Đường thi nhân Lý Thương Ẩn trứ danh thơ: Biển cả Nguyệt Minh Châu có lệ, Lam Điền ngày noãn ngọc bốc khói, càng làm cho Lam Điền mỹ ngọc trở nên nhà nhà đều biết, hàng năm đều không pháp một ít vì Lam Điền mỹ ngọc đường xa mà khách tới thương.

Năm giờ chiều lâu dài, chúng ta một nhóm sáu người đã đến Lam Điền huyện thành. Bởi vì huyện thành khoảng cách Diêu gia thôn chỉ có khoảng ba mươi dặm chặng đường, lúc này chúng ta ngược lại cũng không cần quá mức vội vàng đi ngồi xe, chuẩn bị rồi đi trạm xe sau này đi trước ăn một chút gì.

Nhưng là, ngay tại chúng ta mới vừa đi ra trạm xe đại môn thời điểm, mười mấy người đàn ông xa lạ liền vây lại.

Thấy mười mấy người đàn ông xa lạ hướng chúng ta sáu người vây lại, tất cả mọi người đều trở nên có chút khẩn trương, nhất gan Tiểu Duyệt càng là rúc lại phía sau cùng, chỉ lộ ra nửa cái đầu cùng một đôi mắt.

"Yên tâm đi, này ban ngày trạm xe chung quanh nhiều người như vậy, có cái gì tốt sợ, huống chi bên kia còn có tuần cảnh đâu rồi, lượng bọn họ cũng không dám thế nào." Để cho ta có chút kinh ngạc là đồng dạng thân là nữ sinh Lý Tuệ Mạn gặp phải tình hình như thế lại không một chút nào sợ hãi, ngược lại lên tiếng an ủi Tiểu Duyệt một câu.

Đám người kia rất nhanh thì vây lại, bất quá khi bọn họ vừa mở miệng, chúng ta tất cả mọi người tại chỗ đều có chút dờ khóc dờ cười.

"Mấy vị suất ca mỹ nữ, ngồi xe không?"

"Suất ca mỹ nữ, đến đâu đâu rồi, ngồi xe đi, huyện khu bất kỳ địa phương nào đều chỉ thu năm mươi, những thôn khác trấn hai trăm khối bao đưa đến."

...

Trong lúc nhất thời, trong lỗ tai tất cả đều là há miệng chen ngang thanh âm, nguyên lai những người này tất cả đều ở trạm xe bên ngoài chờ chờ người xe hơi tài xế.

"Cái đó. . . Sur phó, chúng ta phải đi Diêu gia thôn." Ta đối với những tài xế này nói.

Sau một khắc, càng làm cho người ta thêm không tưởng được sự tình xảy ra. Ngay tại ta nói ra những lời này sau khi, vốn là vây ở chúng ta chung quanh nói không ngừng toàn bộ tài xế lại di chuyển một chút, chạy hết sạch, tốc độ lại so với vừa mới xúm lại thời điểm tới còn nhanh hơn.

"Chuyện này. . . Chuyện gì xảy ra, ta nói sai cái gì sao?"

Không riêng gì ta, mỗi người biểu tình cũng đều có chút sững sờ.

Ngay tại chúng ta mang theo đầy đầu nghi vấn có chút không biết làm sao thời điểm, một cái vốn là chạy đi tài xế lại từ từ đi trở về, bất quá hẳn biểu hiện trên mặt nhìn tựa hồ có hơi quẩn quít.

"Suất ca mỹ nữ, các ngươi thật muốn đi Diêu gia thôn?" Tài xế kia đi tới, biểu tình cực kỳ nghiêm túc hỏi.

"Không sai." Ta gật đầu trả lời.

"Suất ca mỹ nữ, các ngươi vừa mới cũng nhìn thấy tình huống, không phải là ta cố ý muốn gỗ lừa các ngươi, chẳng qua là nếu như phải đi Diêu gia thôn lời nói, nhất định phải cho gấp đôi tiền xe mới có thể. Hơn nữa muốn thanh minh trước, nếu như ở trên đường gặp chuyện gì, ta không thể bảo đảm có thể đem các ngươi đưa tới chỗ." Tài xế kia nói lần nữa.

"Gấp đôi lộ phí, ngươi cho chúng ta là người tiêu tiền như rác à? Còn nói cái gì không bảo đảm đem chúng ta đưa tới chỗ, vạn nhất ngươi thu tiền liền mở một chút xiu xa liền đem chúng ta ném xuống xe, chúng ta đây tìm ai nói rõ lý lẽ đi?" Tiểu Duyệt nhảy ra, mặt mặt khó chịu nói.

Nghe được Tiểu Duyệt lời nói, tài xế kia lại không nói hai lời xoay người rời đi.

"Sur phó, xin dừng bước." Thấy vậy, ta chạy mau tới gọi lại tài xế, nói: "Sur phó, bạn học ta vừa mới lời nói có chút quá phận, ngươi đừng để trong lòng. Bất quá ngươi dù sao cũng phải nói cho chúng ta biết đi Diêu gia thôn tại sao phải thu lệ phí mắc như vậy đi, chẳng lẽ còn có thổ phí cản đường đánh cướp hay sao?"

"Nói thiệt cho các ngươi biết đi, đi Diêu gia thôn trên con đường kia có sơn quỷ gia gia cản đường, trong ngày thường ta là tuyệt đối sẽ không đi. Nếu không phải gần đây vợ và gom tiền cho lão nương chữa bệnh, liền coi như các ngươi nhiều hơn nữa cho gấp mười lần giá tiền, ta cũng vậy sẽ không đi. Chỉ sợ có mạng kiếm tiền, không có mạng xài tiền a." Tài xế trắng ta liếc mắt, giọng lộ ra hơi không kiên nhẫn rồi.

"sur phó, ta nhất gan, ngài cũng đừng làm ta sợ a." Nghe được tài xế lời nói, ta cũng có chút giật mình, vợ vàng nói.

"hù dọa ngươi làm gì, mấy năm này tốt hơn một chút nhân ở bên kia xảy ra chuyện, ta nhiều cái đồng hành cũng chính mắt thấy được hơn, còn có thể là giả? Toàn bộ Lam Điền Huyện đều biết chuyện này, cũng chỉ các ngươi những thứ này gốc không lắng lắng người xứ khác còn dám hướng kia tiếp cận."

Dừng một chút, tài xế kia lại nói tiếp: "Nếu như các ngươi thật muốn đi Diêu gia thôn, ta khuyên ngươi vợ vàng đi trước tìm một cửa hàng mua chút nén thơm tiền vàng bạc, nói không chừng đến lúc đó phải dùng tới."

"Tốt lắm, sur phó ngươi chờ một chút, ta đi trước cùng bạn học ta thương lượng một chút, một hồi câu trả lời ngươi." Ta đối với tài xế nói một câu, xoay người hướng Lý Tuệ Mạn đám người vị trí đối phương đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3:: Sơn Quỷ cản đường xuống

Trở lại bên người mọi người, ta đem tài xế lời nói không sót một chữ chuyển thuật một lần.

"Cái gì? Đi Diêu gia thôn trên con đường kia ma quỷ lộng hành? Hừ, sẽ không phải là tài xế này muốn lấy nhiều tiền cố ý chế đi ra chuyện hoang đường chứ?" Khi ta đem tài xế nói tới còn nguyên chuyển báo cho mọi người sau khi, Tiểu Duyệt lập tức đầy vẻ khinh bỉ nói.

"Nhìn dáng dấp không giống như là giả, bằng không mới vừa rồi những tài xế kia cũng sẽ không nghe được chúng ta phải đi Diêu gia thôn sau liền lập tức chạy hết sạch." Lý Tuệ Mạn lắc đầu một cái, biểu tình có chút ngưng trọng nói.

"Chẳng lẽ cõi đời này thật là có quỷ a?" Từ Hạo rút cổ một cái hỏi.

Đứng ở hần bên người Tần Đông cùng Lục Thành cũng đầy mặt mong đợi chờ đợi câu trả lời.

"Có." Ta cùng Lý Tuệ Mạn đồng thời nói.

Ta không nhận được nhìn Lý Tuệ Mạn liếc mắt, đại hoa khôi trên người tựa hồ chung quy ẩn tàng rất nhiều không muốn người biết bí mật.

Liên quan tới quỷ thần nói đến, xưa nay cùng với khiến người ta cảm thấy rất phiêu miểu, chưa thấy qua người khác không tin, gặp qua người khác nói ra lời nói lại không nhân chịu tin.

"Mẹ ta nha, nếu không chúng ta sẽ không đi Diêu gia thôn đi, gọi điện thoại trở về trường học, để cho trường học cho chúng ta lần nữa đổi chỗ khác." Từ Hạo tựa hồ rất là sợ quỷ, nghe được ta cùng Lý Tuệ Mạn trả lời, quát to một tiếng nói.

"Thật ra thì cũng không có gì, ban ngày dương khí thịnh, cho dù có quỷ cũng phần lớn đều là buổi tối mới ra đến, bây giờ trời còn chưa tối, chỉ cần chúng ta sớm 1 chút lên đường trước lúc trời tối chạy tới Diêu gia thôn, cũng sẽ không phát sinh cái gì ngoài ý muốn." Ta nghĩ nghĩ nói.

Cuối cùng, trải qua sau khi thương lượng mọi người nhất trí đồng ý trước không đi ăn cái gì, thừa dịp trời còn chưa tối trước ngồi xe đi Diêu gia thôn.

"Các người với sự phở đi lên xe chờ đi, ta đi trước phụ cận tìm một cửa tiệm bán nhiều chút nến thơm tiền vàng bạc, bác tài nói đến lúc đó có thể có thể sử dụng đến." Ta nói với mọi người một cái câu, liền rời đi trước.

Ta vốn cho là ở dân số phồn hoa trạm xe hơi phụ cận rất khó mua được nến thơm tiền vàng bạc những thứ này, không nghĩ tới mới vừa đi ra trạm xe sau không tới 200m khoảng cách liền có một cái bán nến thơm tiền vàng bạc cùng giấy châm vật phẩm cửa hàng nhỏ.

"Chủ nhân, giúp ta cầm một ít nến thơm tiền vàng bạc." Ta đi vào cửa tiệm, ngồi đối diện ở trong tiệm chính chán đến chết ngủ gật chủ nhân nói.

Lão bản kia mơ mơ màng màng ngẩng đầu lên, ta lúc này mới thấy rõ hần tướng mạo, là một cái đầu tóc bạc trắng mặt mũi nhăn nheo lão đầu, nhìn chừng bảy mươi tuổi, giữ lại một luồng dài hai tấc râu dê. Tướng mạo bình thường, thuộc về cái loại này ném vào đám người trong đồng liền cũng tìm không được nữa phổ thông tiểu lão đầu, duy nhất để cho ta khắc sâu ấn tượng là lão đầu này cặp mắt không hề giống phổ thông cổ hi cụ già như vậy trở nên đục ngầu, ngược lại nhìn dị thường sáng ngời.

Giờ phút này ta không thể nào tưởng tượng ra được, cái này nhìn bình thường tiểu lão đầu, sẽ đối với ta nhân sinh cảm giữ có mạc đại ảnh hưởng.

"Hai mươi đồng tiền." Lão đầu đem ta muốn cái gì đưa cho ta, chậm rãi nói.

Mà đang ở ta đã trả tiền, xách đồ vật chuẩn bị lúc rời đi sau khi, lão đầu kia lại đang sau lưng ta nói một câu nói, nhất thời để cho ta có chút giật mình, chỉ nghe hắn nói: "Tiểu tử, ta xem ngươi ẩn đường phát thanh, hôm nay sợ là muốn đụng quỷ a"

"Đa tạ lão nhân gia nhắc nhở." Ta xoay người nói với lão đầu, ngay sau đó lấy cang nhanh chóng tốc độ rời đi tiệm nhỏ, chuẩn bị đi bên cạnh siêu thị cho chúng ta mỗi người mua một chai nước cùng một ổ bánh mì.

Chờ đến ta mua xong tất cả mọi thứ, đi tới tài xế trước đã nói với ta chỗ đậu xe đưa, liền thấy tài xế đã sớm đứng ở nơi đó chờ đã lâu, hần xe là một chiếc màu xám đen tiểu diện bao xa, trên xe bảy cái chỗ ngồi, chúng ta sáu người cộng thêm tài xế tự mình, ngược lại cũng thật thích hợp.

Mới vừa tới chỗ, còn chưa kịp với trên xe nhân nói một câu, tài xế liền thúc giục ta lên xe, sau đó vội vã đạp cần ga liền lên đường.

Tiểu Duyệt ngồi ở kế bên người lái, Từ Hạo ba người bọn họ ngồi ở cuối cùng xếp hàng, không có biện pháp ta chỉ đến ngồi vào Lý Tuệ Mạn bên người.

Đem mua được bánh mì cùng lượng nước cho mọi người sau khi, ta bắt đầu câu được câu không với tài xế rảnh rỗi trò chuyện.

Nguyên lái xe tài xế họ Trần, cũng là Lam Điền Huyện người địa phương.

Ở tại một người khác tên là Trần gia ruộng dốc đối phương, từ hấn trong lời nói chúng ta hiểu được một ít Sơn Quý cản đường tình huống cụ thể.

Ở từ trước, Lam Điền huyện thành đi Diêu gia thôn là không có có quốc lộ, chỉ có thể dựa vào đi bộ. Sau đó tập thể xây cất quốc lộ thời điểm, ở một tòa gọi là quý nhai tử sơn địa phương đào được rất nhiều chôn ở trong bùn đất tượng đá. Bởi vì rất nhiều thôn dân trình độ văn hóa không cao, đang đào được những thứ này sau khi lại trực tiếp đập thành đá vụn điền đường. Về sau nữa một cái không biết từ chỗ nào tới lão đạo sĩ biết tin tức này, mới vừa khuyên can rồi phải tiếp tục đánh nát tượng đá thôn dân.

Cuối cùng, còn lại tượng đá bị cung phụng ở ven đường đào bới ra một ít trong nhai động, cách mỗi hơn mười thước thả một cái tượng đá, lại chừng hai dặm mà.

Từ đó về sau, đi đến Diêu gia thôn đường lại luôn là phát sinh một ít ly kỳ chuyện cổ quái rồi. Đầu tiên là một ít đi bộ đi huyện thành Diêu gia thôn thôn dân ở nơi này cái tổ tồ bói bói đi vô số năm trên đường không giải thích được lạc đường, sau đó một ít cưỡi xe cùng tài xế ở chỗ này rơi xuống vực bỏ mình.

Làm quý nhai tử sơn ma quỷ lộng hành bị truyền ra sau khi, Lam Điền Huyện người địa phương nguyên ý đi Diêu gia thôn nhân liền càng ngày càng ít, thậm chí một ít cùng Diêu gia thôn có dính người mang cổ quan hệ nhân, lại cũng vì vậy và thân thích chặt đứt qua lại, bây giờ còn dám đi đường này trên căn bản đều là từ bên ngoài đi làm trở lại Diêu gia thôn bốn thôn người và một ít không biết tình huống người xứ khác.

"Các người đi Diêu gia thôn, nên không phải là vì Diêu gia Từ Đường cùng Diêu gia thôn sau núi bên trên kia tòa cổ mộ chứ ? Ta hảo tâm khuyên các người một câu, Diêu gia Từ Đường cùng tòa kia sau núi có thể so với này quý nhai tử sơn còn phải tà môn, các người ngàn vạn lần không nên đi đánh bất kỳ ý đồ xấu." Tài xế Trần sư phó lần nữa nói với chúng ta, từ hấn trong giọng nói tựa hồ có thể nghe ra một ít sợ hãi.

"Trần sư phó người hiểu lắm, chúng ta sáu người đều là đi Diêu gia thôn tiểu học làm chỉ dạy tình nguyện hoạt động sinh viên." Vì không bị hiểu lầm, ta vội vàng giải thích một câu, ngay sau đó lại hỏi: "Trần sư phó, Diêu gia Từ Đường cùng Diêu gia thôn sau núi rốt cuộc có gì đó cổ quái à?"

"Cái này các người liền đừng hỏi, nếu là người môn chịu nghe ta khuyên, cách Diêu gia Từ Đường cùng sau núi xa một chút là được."

"Các người mau nhìn bên này." Ngay tại ta còn muốn tiếp tục hỏi điểm lúc nào, Tiểu Duyệt thanh âm truyền vào trong tai mọi người.

Ta quay đầu nhìn về phía ngoài cửa xe, chỉ thấy một cái nửa thước sâu trong nhai động đứng thẳng cái không sai biệt lắm có cao một thước trông rất sống động tượng đá.

"Cái đó liền lúc trước sửa quốc lộ moi ra tượng đá, chúng ta đã đến quý nhai tử sơn rồi. Từ giờ trở đi các người ngàn vạn lần không nên nói bậy bạ, vạn nhất chọc giận sơn quý gia gia, ai cũng không cứu được các người."

Tốc độ xe bỗng nhiên giảm chậm lại, cơ hồ cùng người đi bộ thời điểm không sai biệt lắm nhanh chậm, chỉ nghe tài xế chỗ ngồi Trần sư phó giọng nói vô cùng vì nghiêm túc đối với chúng ta nhắc nhở.

"Sợ cái gì, không phải là. . ."

"Đừng nói chuyện" Tiểu Duyệt tùy tiện đang chuẩn bị nói chuyện, ta vội vàng đứng dậy bưng kín miệng nàng ba.

"Vốn chính là mà, các người người miền núi chính là mê tín. Đó không phải là một ít dùng tảng đá vụn điêu khắc ra phá tượng đá, nào có như vậy tà môn, chẳng lẽ thật đúng là có thể ăn ta không được. Làm phát bực rồi vốn cô nãi nãi, bắt bọn nó thông thông cùng với đây tới dưới vách núi đi." Tiểu Duyệt giằng giằng đem ta cánh tay dời đi, mặt đầy xem thường biểu tình tiếp tục nói.

Nhưng mà ngay tại Tiểu Duyệt vừa dứt lời thời điểm, ngoài cửa xe đột nhiên phanh nhất thanh muồn hường, xe van cũng trong nháy mắt ngừng lại.

"Người tiểu cô nương này thế nào như vậy không nghe khuyên bảo, có phải hay không muốn hại chết tất cả mọi người tại chỗ?" Tài xế Trần sư phó sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, đối với Tiểu Duyệt lớn tiếng mắng.

Mọi người chúng ta đều xuống xe, thấy xe phía trước chừng hai thước địa phương, một cái cao một thước tượng đá chính rớt ở giữa đường, chặn lại xe van đường đi.

Coi là thật có tà môn như vậy mà? Sau khi xuống xe, mọi người chúng ta đều trở mắt nhìn nhau, cũng không dám thở mạnh, ngay cả trước còn một bộ không sợ trời không sợ đất đáng về Tiểu Duyệt, giờ phút này cũng biến thành giống như con cừu nhỏ một loại nhu thuận.

"Trần sư phó, là bạn học ta không đúng không che đậy miệng, nhưng là nên làm gì bây giờ?" Chuyện cho tới bây giờ " ta chỉ có thể hướng Trần sư phó thỉnh giáo đền bù biện pháp.

"Trước tiên đem tượng đá dọn về chỗ cũ, lại đem trước người mua những thứ kia nén thơm tiền vàng bạc đều lấy ra đi, mỗi người cùng với cho sơn quý gia gia đốt điểm tiền vàng bạc đập đầu mấy cái, xem có thể hay không cầu sơn quý gia gia tha thứ đi." Trần sư phó đã sớm bị dọa đến mặt như giấy trắng, nghe được ta lời nói thật lâu sau, mới nói.

Nghe vậy, ta vội vàng đem trước mua đồ gỡ xuống xe, trước cùng Từ Hạo ba người bọn họ lực tổng hợp đem tượng đá dọn về chỗ cũ, đốt nhang đèn sau khi lại cho mỗi một nhân phân điểm tiền vàng bạc, bởi vì Tiểu Duyệt là kẻ cầm đầu, cho nên đem phần lớn tiền vàng bạc đều cho nàng.

"Đồng ngôn vô kỵ. . . Đồng ngôn vô kỵ. . . Sơn quý gia gia mời khai ân. . . Sơn quý gia gia mời khai ân. . ." Trần sư phó cũng từ trong tay của ta cầm lấy một ít tiền vàng bạc, dẫn đầu quỳ dưới đất, một bên hoá vàng mã tiền, trong miệng một bên không ngừng nhắc tới.

Ô ô ô. . . Chàng vạng tối gió thổi hơn quý nhai từ sơn đỉnh núi, truyền vào trong tai mọi người nghe càng giống như là quý khóc thút thút, trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều khăn trương, càng ra sức đốt tiền vàng bạc.

Trên tay chúng ta tiền vàng bạc rất nhanh thì đốt xong rồi, mỗi người hướng về phía tượng đá dập đầu đầu sau đứng lên, chỉ để lại Tiểu Duyệt một người quỳ dưới đất đốt tiền vàng bạc.

"Cẩn thận "

Đột nhiên, ngay tại mọi người chúng ta ánh mắt đều tập trung ở Tiểu Duyệt trên người thời điểm, kia nguyên bản đã bị chúng ta lần nữa bày ra vững vàng tượng đá lắc lư mấy cái, hướng về phía Tiểu Duyệt thật sự quỳ lạy địa phương thẳng tắp ngã xuống.

Nghe được nhắc nhở âm thanh sau Tiểu Duyệt ngẩng đầu lên, nhìn đối diện ngã xuống tượng đá, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, cả người cùng với ngốc tại chỗ.

Tình huống khẩn cấp, tất cả mọi người đều ngay đầu tiên xông tới, Từ Hạo Tần Đông Lục Thành cùng với Trần sư phó phụ trách đi đón ở ngã xuống tượng đá, ta cùng Lý Tuệ Mạn là trước tiên đi kéo ra đã sớm bị sợ ngốc tại chỗ không biết làm sao Tiểu Duyệt.

Cuối cùng Trần sư phó bọn họ vẫn không thể nào tiếp lấy tượng đá, phanh một tiếng, tượng đá lần nữa nặng nề nện xuống đất. Mặt đất một trận yếu ớt rung rung, lần này tượng đá trải qua đem mặt đường đập ra một cái hố to, nó đầu càng bị ngã trực tiếp từ nơi cổ đứt gãy, nhanh như chớp lăn đến Tiểu Duyệt dưới chân.

Thấy không thiên vị vừa vặn lăn đến bên chân mình tượng đá đầu, Tiểu Duyệt nguyên nay đã trắng bệch vô cùng mặt càng là không có nửa chút huyết sắc, trực tiếp ôm Lý Tuệ Mạn liền lớn tiếng khóc ò lên.

Quả nhiên, quý thần loại vật này vẫn là phải thờ tin là có, không thể không tin a ta trong lòng không khỏi than thở một tiếng.

"Ta đem tiền lui cho các ngươi, các ngươi tự nghĩ biện pháp đi Diêu gia thôn đi, ta không thể ra sức." Trần sư phó đem trước đó cho hán tiền xe nhét trở lại trong tay của ta, lắc đầu một cái nói.

Trần sư phó nói xong, liền trực tiếp lên xe, vội vàng ngược lại Xong sau xe đề xuống trước lại lịch đường cũ trở về.

"Chúng ta đi thôi, bây giờ cách Diêu gia thôn cũng không xa, trước khi trời tối mới có thể chạy tới." Thấy Trần sư phó ý đi đã quyết, ta cũng không tiện nói thêm gì nữa, cũng không thể tự chúng ta gây họa, còn phải kéo lên người khác cùng nhau xui xẻo theo hã, chỉ đành phải giọng bất đắc dĩ hướng về phía những người khác nói.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4:: Phong thủy kham dư thế gia

Chúng ta bốn người nam sinh lần nữa lực tổng hợp đem té xuống đất tượng đá dọn về chỗ cũ, đem té đoạn lăn xuống đến Tiểu Duyệt bên chân tượng đá đầu cũng nhặt lên lần nữa hợp lại, cũng hướng về phía tượng đá chấp tay mấy lần sau khi, theo quốc lộ tiếp tục hướng Diêu gia thôn chỗ phương hướng đi tới.

Bởi vì lúc trước đột nhiên gặp phải biến cố, tất cả mọi người tại chỗ rõ ràng đều có chút không đề được tinh thần tới.

Nhất là Tiểu Duyệt, vốn là ở chúng ta trong sáu người tính cách nhất hướng bên ngoài hoạt bát, giờ phút này ngược lại trở nên trầm mặc nhất, cả người cùng với tinh thần hoảng hốt, chỉ lo cúi đầu đi bộ cũng không nói chuyện, có hai lần không cẩn thận đá hòn đá suýt nữa ngã xuống, cũng chỉ là đứng vững hơn sau kế tục yên lặng đi trước.

"Các ngươi có phát hiện hay không, trên vách đá dựng đứng những thứ này tượng đá cùng Tần Thủy Hoàng Lăng chôn theo cái hố khai quật tượng binh mã có chút tương tự?" Lại đi một khoảng cách sau khi, Lý Tuệ Mạn bỗng nhiên mở miệng đối với chúng ta hỏi.

"Là có chút giống như, bất quá những thứ này tượng đá chế tác so với tượng binh mã rõ ràng thô tháo rất nhiều, chỉ có một bằng mắt thường cũng không có biện pháp nhìn ra những thứ này tượng đá cụ thể niên đại, ngược lại cũng không được rồi những thứ này tượng đá cùng Tần Thủy Hoàng Lăng có quan hệ gì, có lẽ chẳng qua là trùng hợp thôi." Ta nghĩ nghĩ nói, ánh mắt không khỏi lần nữa nhìn về phía Nhai động bên trên khác một pho tượng đá.

"Tuyệt đối không phải trùng hợp." Lý Tuệ Mạn lắc đầu một cái, khẳng định dị thường nói: "Lấy những thứ này còn sống tượng đá kích thước đến xem, có thể làm ra loại chuyện này cũng không phải người bình thường, coi như không ít Tần Thủy Hoàng tự mình, cũng ít nhất phải cùng hắn có mặc đại quan hệ."

"Ai, chúng ta bây giờ cùng với dụng quý, các người bây giờ còn có tâm tư thảo luận cái này, hay là mau rời đi địa phương quý quái này đi. Những thứ này tượng đá theo ta thấy, thật ra thì chính là xây Tần Thủy Hoàng Lăng tượng binh mã lúc trước tàn thứ phẩm, sau đó Tần Thủy Hoàng nhìn những thứ này tượng đá không vừa mắt, lúc này mới sai người lần nữa nấu tượng binh mã." Từ Hạo ở một bên chen miệng nói.

Ta cùng Lý Tuệ Mạn ánh mắt đồng thời rơi vào Từ Hạo trên người, tâm niệm cấp chuyển, tuy nói là hắn tùy ý nói ra một câu nói, lại không thể không để cho nhân suy nghĩ sâu xa.

"Hai người các người nhìn ta như vậy làm gì, người xem sợ hãi trong lòng, ta cũng chính là thuận miệng nói, cũng không phải là thật." Từ Hạo bị ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người thành đến cả người không được tự nhiên, vội vàng giải thích một câu.

"Không, hai người chúng ta chẳng qua là cảm thấy người nói rất có đạo lý, có lẽ người nói là thật đây? Lấy sách sử bên trên ghi lại Tần Thủy Hoàng tính cách, làm ra loại chuyện này cũng không phải không thể nào." Ta lắc đầu một cái, nói.

Lý Tuệ Mạn cũng gật đầu một cái, tựa hồ cũng rất đồng ý ta quan điểm.

"Ta quyết định." Vốn là cúi đầu đi ở đội ngũ phía trước nhất Tiểu Duyệt bỗng nhiên dừng bước lại, xoay người nói với chúng ta: "Chính ta gây ra sự tình, ta bản thân một người gánh vác, nếu như một hồi phát sinh cái gì ngoài ý muốn nữa, các người toàn bộ cũng không muốn quản ta, đem ta một người bỏ ở nơi này là tốt."

"Tiểu Duyệt, người nói vậy đấy, coi như gặp lại chuyện gì, chúng ta lại làm sao có thể bỏ người lại bất kể, có khó khăn gì ghé thăm cùng nhau đối mặt là được." Lý Tuệ Mạn đi tới, kéo Tiểu Duyệt nhẹ tay âm thanh an ủi.

"Vứt bỏ đồng bạn mình, ta có thể không làm được loại chuyện đó."

"Có chuyện gì mọi người cùng nhau nghĩ biện pháp giải quyết là tốt, đừng nói loại này ừ rừ lời nói."

"Ta cũng không muốn cả đời bị người xem thường."

"Không sai, nếu mọi người đều là đồng bạn, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia." Thấy Từ Hạo Tần Đông Lục Thành ba người liên tiếp tỏ thái độ, ta cũng vội vàng nói.

Nghe được chúng ta mỗi người trả lời, Tiểu Duyệt nước mắt trong nháy mắt chảy xuống. Nhưng là sau một khắc, nàng đột nhiên cả người run rẩy, giờ ngón tay lên đến phía sau chúng ta, ánh mắt lại lần nữa trở nên hoảng sợ.

Chúng ta xoay người, theo Tiểu Duyệt cánh tay chỉ phương hướng nhìn, tất cả mọi người cùng với sắc mặt đại biến, không nhìn được lùi về phía sau mấy bước.

Vốn là chúng ta vừa mới đi qua trên đường, chẳng biết lúc nào đã nhiều hơn hai ba chục cái tượng đá, đem trọn con đường cùng với hoàn toàn cắt đứt. Càng làm người ta giật mình là, lúc này những thứ này tượng đá mặt ngoài lại còn thiêu đốt một tầng xanh thăm thăm ngọn lửa, nhất là những thứ kia tượng đá con mắt, càng là hoàn toàn biến hóa thành một loại quý dị lục sắc.

"Chạy mau" thấy tất cả mọi người đều đứng ngẩn ngơ tại chỗ, ta vội vàng hô to một tiếng.

Bất chấp lại nhìn nhiều sau lưng những thứ kia đột nhiên xuất hiện quý dị tượng đá, phục hồi tinh thần lại tất cả mọi người bắt đầu hướng Diêu gia thôn phương hướng chạy đi.

Nhưng mà, ngay tại chúng ta chạy ra vẫn chưa tới 50 mét, tất cả mọi người bước chân toàn bộ cùng với ngừng lại, ở chúng ta ngay phía trước, giống vậy bị hai ba chục cái tượng đá ngăn cản đường đi.

Ta trong lòng âm thầm đánh giá một chút, lấy những thứ này tượng đá số lượng cùng độ cao, chúng ta bốn người nam sinh muốn vọt thẳng đâm nhảy qua cùng với là không có khả năng, chớ đừng nhắc tới đội ngũ chúng ta bên trong còn có hai cô bé rồi.

Trước có cường địch, phía sau có truy binh, lúc này mọi người chúng ta đều chỉ đến đứng tại chỗ, tiến thoái không được.

"A. . . Các người những quý này đồ vật, có bản lĩnh gì tất cả đều hướng ta đến, chớ làm tổn thương bằng hữu của ta." Đối mặt tình cảnh này, Tiểu Duyệt tinh thần hoàn toàn hồng mắt, hướng về phía phía trước tượng đá rống to.

Tiểu Duyệt nói xong, càng là từ dưới đất nhấc lên một cái hòn đá, hướng về phía trước mặt những thứ kia tượng đá liền ném tới.

Ngay sau đó, cànng để cho người giặt mình một màn xảy ra.

Chỉ rồi một tiếng, Tiểu Duyệt ném ra hòn đá vừa mới tiếp xúc đến kia u ngọn lửa màu xanh lá cây, liền trong nháy mắt bốc hơi biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Một màn này để cho tất cả mọi người đều có nhiều chút tuyệt vọng, Tiểu Duyệt cànng là trực tiếp tề liệt ngồi dưới đất, dưới mắt loại này ly kỳ thêm Cỗ quái đồ, lại ở đâu là chúng ta những thứ này trong ngày thường chỉ có thể đọc sách viết chữ lên mạng hát Karaoke sinh viên có thể giải quyết.

"Thật xin lỗi, đây đủ mọi thứ đều tại ta. Nếu như không phải là ta không nghe khuyến cáo nói lung tung, liền sẽ không phát sinh những chuyện này, đều là ta hại các người." Tiểu Duyệt nhìn về phía chúng ta mỗi người, nói lần nữa.

"Sự tình đều đã xảy ra, bây giờ nói những thứ này nữa thì có ích lợi gì, hay lại là mọi người cùng nhau nghĩ một chút biện pháp đi." Lý Tuệ Mạn nói.

Ở này phiên khắc thời gian, vốn là cách chúng ta còn còn có nhiều chút khoảng cách tượng đá cách chúng ta càng ngày càng gần, cũng dần dần tạo thành hình một vòng tròn vòng vây, đem mọi người chúng ta cùng với vây ở bên trong.

"Có, ta nghĩ rằng đến một cái biện pháp, dùng đồng tử nước tiểu, đồng tử nước tiểu có thể trừ tà, lúc trước nhìn những quý kia mảnh nhỏ cùng cương thi trong phim ảnh không đều là như vậy diễn sao?" Ở trong đội ngũ luôn luôn trầm mặc ít nói Lục Thành bỗng nhiên lớn tiếng nói.

"Cùng với đến bây giờ, người còn đang nói hư nói vượn, trong phim ảnh diễn kiểu đoạn làm sao có thể coi là thật, đồng tử nước tiểu muốn thật có thể trừ tà, mỗi một độc thân cùng với nên đi làm bất quý đại sư." Từ Hạo lập tức mở miệng phản bác, nghe tựa hồ cũng không phải là không có đạo lý.

"Theo ta thấy, không bằng ngựa chết chữa thành ngựa sống, vẫn tốt hơn chúng ta đứng ở chỗ này làm gấp tốt hơn, vạn nhất nếu là thật hữu dụng, nói không chừng mọi người chúng ta cũng còn có thể có một chút hi vọng sống." Mắt thấy chung quanh tượng đá càng ngày càng gần, ta vội vàng nói, nói xong nhìn Lý Tuệ Mạn liếc mắt.

Lý Tuệ Mạn lúc này biết ta ý tứ, đỏ mặt nhắm mắt lại, cùng sử dụng cánh tay đem Tiểu Duyệt con mắt cũng cùng nhau che.

"Cái đó, ta lóp mườì một thời điểm sẽ không có đồng tử thân rồi."

"Ta trước học kỳ mới vừa cùng bạn gái cùng nhau đòi đến ra ngoài trường ở."

Từ Hạo cùng Tần Đông tiếp tục liền nói, xem ra bây giờ cũng chỉ còn lại ta cùng Lục Thành có thể đánh giá lại thử một lần rồi.

"Một người phụ trách một nửa." Ta nói với Lục Thành một cái câu, liền bắt đầu dẫn đầu hành động.

Rất nhanh, một cái ướt nhẹp mang theo quái vị vòng tròn đem chúng ta vòng ở chính giữa. Lý Tuệ Mạn cùng Tiểu Duyệt cũng lần lượt mở mắt, hai trên mặt người vẫn mang có một tí đỏ ửng.

Nhìn tượng đá chậm rãi di động, cách vòng tròn càng ngày càng gần, lòng ta cũng sắp thót lên tới cổ họng. Ngay tại ta đối với đồng tử nước tiểu sắp không ôm bất kỳ hy vọng nào thời điểm, những thứ kia tượng đá bỗng nhiên ngừng lại. Nhưng mà ta còn chưa kịp cao hứng, chỉ thấy những thứ kia tượng đá trên người thiêu đốt u lục hỏa diễm lần nữa trở nên vượng mức, cuối cùng không trở ngại chút nào thông qua đồng tử nước tiểu về tròn vòng.

Xong đòi, đây là ta lúc này tâm lý ý nghĩ duy nhất, có thể nghĩ biện pháp đều đã suy nghĩ, có thể làm thử cũng đều đã làm, dưới mắt phỏng chừng chỉ có đứng tại chỗ chờ chết.

"Ha ha ha. . . Các người này chút tiểu quỷ, đồng tử nước tiểu là có thể trừ tà, nhưng cũng chỉ có thể dùng tới khi phụ một chút những thứ kia không còn đạo hạnh phổ thông quý hồn, gặp phải hôm nay loại này tích toàn mấy ngàn năm oán niệm âm linh, là căn bản không hữu hiệu." Ở chúng ta sắp hoàn toàn tuyệt vọng thời điểm, một cái vang vọng thêm thanh âm già nua bỗng nhiên truyền vào chúng ta trong tai.

Mặc dù cái thanh âm này nghe tựa hồ cũng không êm tai như vậy, nhưng đối với giờ phút này chúng ta mà nói, không thể nghi ngờ là thiên lại chi âm.

Đoàng đoàng đoàng mấy tiếng, chúng ta bên tay phải phương hướng mấy cái tượng đá bỗng nhiên không có dấu hiệu nào nổ bễ ra đến, bễ trên đất biến thành một đồng đá vụn. Bởi vì này mấy cái tượng đá đột nhiên nổ tung, vốn là đem chúng ta vây quanh tượng đá vòng vây đột nhiên xuất hiện một lỗ hổng.

Một người vóc dáng nhỏ thấp giữ lại một luồng dài hai tấc son dương hồ Tu cụ già chậm rãi đi lên đá vụn hướng chúng ta đi đến, ta trong nháy mắt liền nhận ra hắn, lại chính là ta trước mua nến thơm tiền vàng bạc đi cái kia trong tiểu điểm tiểu lão đầu.

"Lão tiên sinh, người sẽ trừ quỷ, chẳng lẽ người là Âm Dương tiên sinh?" Chờ đến lão đầu chậm rãi đi tới chúng ta mấy người trước mặt, ta dùng mang theo kinh hi thêm nghi ngờ giọng hỏi.

"Hừ, chó đem lão tử với những thứ kia giả thần giả quỷ giả hóa như nhau, người có từng thấy ra ngoài bất quý Âm Dương tiên sinh không mặc đạo bào, không cầm kiếm gỗ đào, không mang theo một đại chông lá bùa sao?" Nghe vậy, lão đầu tựa hồ có hơi không vui, hừ một tiếng trả lời.

Trải qua hắn vừa nói như thế, lại nhìn thấy hắn lưỡng thủ không không đáng vẻ, ta cũng trong nháy mắt cảm thấy hắn không giống Âm Dương tiên sinh rồi, dù sao nào có Âm Dương tiên sinh như vậy sau giờ làm việc, coi như là lừa gạt cũng phải chuẩn bị một thân hoàn chỉnh trang phục và đạo cụ a.

"Các ngươi trước đứng dựa bên đến, đợi lão đầu tử đem những thứ này giải quyết rồi hãy nói." Lão đầu biểu tình bỗng nhiên trở nên nghiêm túc, đối với chúng ta đạo.

Vốn là lọt vào tuyệt cảnh chúng ta tuyệt xử phùng sinh, đối với lão đầu nói tới dĩ nhiên là nói gì nghe nấy, lúc này rút lui mấy bước, cùng lão đầu kéo ra một khoảng cách.

Lúc này, bao gồm ta ở bên trong tất cả mọi người đều không chớp mắt nhìn lão đầu, muốn tận mắt xem hần là thế nào thu phục những thứ này Sơn Quỷ tượng đá.

Ta nguyên tưởng rằng lão đầu này sẽ có cái gì kinh thiên địa khiếp quỷ thần động tác, không nghĩ tới hần chẳng qua là nhẹ nhàng ngồi xổm người xuống, dùng bàn tay phải theo như trên mặt đất, tay phải trên không trung qua loa phui đi rồi mấy cái.

"Núi sông mượn lực, đầu chuyển cần khôn, cho ta phong." Lão đầu trong miệng chậm rãi phun ra một câu nói, ngay sau đó bàn tay khẽ nâng lên, cũng ở một lần nặng nề vỗ vào trên mặt đất.

Sau một khắc, toàn bộ tượng đá đều bắt đầu rung động kịch liệt đứng lên, vốn là quanh quẩn ở tượng đá trên người u lục hỏa điểm lại đang lấy mắt trần có thể thấy tốc độ tất cùng biến mất. Ước chừng nửa phút sau khi, hết thảy khôi phục lại bình tĩnh, toàn bộ tượng đá đều ngừng rung rung, cuối cùng giống như trước kia mấy Tôn tượng đá liếc mắt, ở chúng ta trước mắt bề thành rồi đá vụn.

"Chuyện này. . ." Tất cả mọi người đều tròn to hai mắt, bị trước mắt một màn sợ ngốc tại chỗ. Để cho mọi người chúng ta cùng với bó tay toàn tập tuyệt lộ Sơn Quỷ tượng đá, dĩ nhiên cũng làm bị lão đầu này dễ dàng giải quyết?

"Lão tiên sinh, xin hỏi người có phải hay không phong thủy kham dư thế gia nhân?"

Lý Tuệ Mạn biểu tình tựa hồ có hơi hưng phấn, khi nhìn đến tượng đá toàn bộ vỡ vụn sau, đi lên trước mấy bước đối với lão đầu hỏi.

"Không sai, không nghĩ tới người này tiểu nữ oa oa biết đồ vật còn rất nhiều, thậm chí ngay cả chúng ta những thứ này lánh đời nhiều năm phong thủy kham dư thế gia cũng biết."

Lần này đối Thành lão đầu biểu tình trở nên có chút kinh ngạc, trên dưới quan sát Lý Tuệ Mạn liếc mắt, dùng tắc tắc kêu kỳ lạ giọng.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5:: CỬ TỰ HÁM LONG THUẬT

"Lão tiên sinh khen trật rồi, thật ra thì ta cũng chỉ là ở gia gia trong thư phòng thấy qua một quyển lễ tề ghi lại phong thủy kham dư thế gia tàn phá cổ tịch, mới vừa rồi cũng chính là dò xét tính hỏi một chút." Lý Tuệ Mạn lắc đầu một cái, rất là nghiêm túc nghiêm túc nói.

Ta vĩnh tai nghe lão đầu và Lý Tuệ Mạn đối thoại, bên người còn lại bốn người cũng tất cả đều mặt đầy hiếu kỳ.

Phong thủy kham dư thế gia? Ta còn coi là thật là lần đầu tiên nghe nói, những người khác hiển nhiên cũng giống như ta.

"Phong thủy kham dư thế gia là cái gì à? Có phải hay không chính là cái loại này giúp người cho nhà cùng nghĩa địa xem phong thủy thầy phong thủy?" Cuối cùng ta không có thể kiềm chế lại chính mình lòng hiếu kỳ, đối với lão đầu kia cùng Lý Tuệ Mạn hỏi.

Nghe vậy, Lý Tuệ Mạn cũng không nói lời nào, mà là đưa mắt về phía lão đầu kia.

Qua thật lâu, lão đầu kia mới vừa mặt đầy khó chịu nói: "Hừ, Đừng đem chúng ta phong thủy kham dư thế gia nhân với những thứ kia tùy tiện tiện nhìn mấy quyển phá sách phong thủy, liền dám cho nhân xem phong thủy gà mờ như nhau."

Rồi sau đó, lão đầu liền không ngừng được lời nói hạp rồi.

Chỉ nghe lão đầu kia tiếp tục nói: "Cái gọi là phong thủy kham dư thế gia, chính là một ít tinh thông phong thủy phong thủy thuật gia tộc, sớm ở thời kỳ thượng cổ cũng đã tồn tại. Cùng người bình thường biết những cái được gọi là phong thủy đại sư không giống nhau, chúng ta phong thủy kham dư thế gia nhân, chỉ phụ trách cho các triều đại hoàng thất định huyết xem phong thủy. Nhỏ như một ít cung điện bố trí phong thủy, lớn đến Hoàng Lăng chọn địa điểm, đều thuộc về chúng ta phong thủy kham dư thế gia chuyện bản phận. Từ xưa đến nay, phong thủy kham dư thế gia tông cộng cũng chỉ xuất hiện hơn ba cái, sau đó phần lớn bởi vì một ít chiến loạn nhân tố mà tuyệt tích, bây giờ cũng chỉ còn lại lão đầu tử sở tại gia tộc một cây chẳng chống vừng nhà

rồi."

"Phong thủy kham dư thế gia lợi hại như vậy?" Lão đầu lời nói nghe để cho ta có chút chất lưỡi rồi.

Chỉ vì các triều đại hoàng thất định huyết xem phong thủy, này là bức nào ngạo mạn hồng hồng sự tình a, đúng là những thứ kia cả ngày đi giang hồ cái gọi là phong thủy đại sư không thể so sánh.

"Lão gia tử kia, các người gia tộc đều vì cái nào Hoàng Đế chọn hơn Hoàng Lăng à?" Không nhìn được trong lòng hiếu kỳ, ta lần nữa đối với lão đầu kia hỏi.

"Quá nhiều, nhiều đến đếm không hết." Lão đầu rất nghiêm túc suy nghĩ một chút, ngay sau đó lắc đầu một cái nói, nhưng là tiếp theo một câu nói khác lại để cho chúng ta tất cả mọi người tại chỗ không khỏi há to miệng, chỉ nghe lão đầu kia tiếp tục nói: "Ly Sơn tòa kia Tần Thủy Hoàng Lăng liền là gia tộc chúng ta giúp Tần Thủy Hoàng tìm được long mạch bảo địa."

Toàn trường yên lặng như tờ, tất cả mọi người tại chỗ đều bị lão đầu thuận miệng nói ra những lời này sợ ngốc tại chỗ, thẳng đến có bốn năm phút, đối phương mới hoàn toàn phục hồi tinh thần lại.

Lúc này, ta nhìn lại này cái tướng mạo bình thường, thậm chí nhìn kỹ bên dưới còn có chút thô bỉ tiểu lão đầu, ánh mắt trở nên hoàn toàn không giống nhau.

"Lão gia tử, ta muốn hỏi người cái vấn đề, không biết có thể hay không giải thích cho ta." Chờ đến ta vừa mới phục hồi tinh thần lại, liền nghe được Lý Tuệ Mạn thanh âm, chỉ nghe nàng mở miệng hỏi: "Ta muốn biết Ly Sơn tòa kia Tần mới trong hoàng lăng có phải là thật hay không chôn cất đến Tần Thủy Hoàng."

"Quả thật tỷ tỷ, lão gia tử vừa mới không phải nói hết rồi ấy ư, Tần Thủy Hoàng Lăng chính là bọn hán gia tộc giúp Tần Thủy Hoàng chọn long mạch bảo địa, Tần Thủy Hoàng làm sao có thể không chôn cất ở nơi đó." Sơn Quý căn cứ đường nguy cơ giải trừ sau, Tiểu Duyệt hoạt bát tính cách một chút xấu khôi phục như cũ, lúc này nghe được Lý Tuệ Mạn lời nói, lúc này nói.

Lý Tuệ Mạn không nói gì, tràn đầy mong đợi ánh mắt vẫn rơi vào lão đầu kia trên người, chờ hắn trả lời.

"Không vâng." Tiểu Duyệt vừa dứt lời, liền nghe lão đầu kia nói.

Mặc dù chỉ là đơn giản hai chữ, nhưng cho trong lòng người tạo thành rung động lại không kém chút nào trước hán lời muốn nói những lời đó.

"Năm đó ta tổ tiên nhận được thánh chỉ, phái ra trong gia tộc toàn bộ ở phong thủy kham dư phương diện học có sở thành tộc nhân, đi cả nước các nơi danh sơn đại xuyên vì Tần Thủy Hoàng tìm tốt nhất long mạch, cuối cùng đem lăng mộ chọn địa điểm chắc ở Ly Sơn. Chẳng qua là sau đó không biết là nguyên nhân gì, chờ đến Tần Thủy Hoàng hạ táng Tần Triều diệt vong sau khi, gia tộc chúng ta mới phát hiện Ly Sơn tòa kia Tần Thủy Hoàng Lăng cũng chỉ là một tòa mộ trống, Tần Thủy Hoàng tự mình thi thể căn bản là không có chôn cất ở nơi đó. Mấy năm trước ta đã từng tự mình đi Ly Sơn Tần Thủy Hoàng Lăng đi thăm qua một lần,

Phát hiện Tần Thủy Hoàng xác thực không có bị chôn cất ở nơi đó."

"Người là làm sao biết Tần Thủy Hoàng không còn chôn ở Ly Sơn lăng mộ, chẳng lẽ người len lén đào cái động đất, đi vào trong hoàng lăng mở ra quan tài tra xét?" Từ Hạo ở một bên chen miệng nói, tựa hồ đối với lão đầu lời nói có chút hoài nghi.

"Hừ, các người những người ngoài nghề này lại nơi nào biết những thứ này, chỉ cần đối với phong thủy kham dư thuật luyện tập đến trình độ nhất định, nghĩ biết những chuyện này căn bản không phải việc khó gì. Ly Sơn tòa kia Tần Thủy Hoàng Lăng ta đã điều tra qua rồi, đây chẳng qua là một cái tử mộ, bên trong căn bản cũng không có một chút long khí." Từ Hạo nghi ngờ để cho lão đầu tựa hồ có hơi bất mãn, lạnh rên một tiếng nói.

Ta ở một bên, nghe lão đầu này nói chuyện càng ngày càng nhiều cảm giác hồ đồ không dứt, cái gì tử mộ, cái gì long khí tất cả đi ra.

Tuy nói ta là học khảo cổ, nhưng đối với những thứ này huyền diệu khó giải thích đồ vật, coi là thật có chút khó hiểu, hoàn toàn chính là một Tay nghiệp dư.

Lão đầu bị Từ Hạo một câu nói làm cho có chút tức giận, phản bác sau khi liền đứng tại chỗ không nói nữa.

"Cái đó. . . Lão tiên sinh, nếu ngài học là phong thủy, như thế nào lại bất quý à?" Thấy không khí hiện trường có chút trầm muộn, ta không nhìn được đối với lão đầu hỏi.

"Nhìn một cái người tiểu oa nhi này sẽ không biết phong thủy, chân chính phong thủy đại sư nếu như muốn bất quý, đó là bất vào tay, bảo đảm để cho những thứ kia gả mờ bất quý đại sư ném chén cơm. Chỉ cần là tồn tại ở sơn thủy giữa đồ vật, dù là nó là quý hòn, cũng đều có thể sử dụng thuật phong thủy để như trở bàn tay thu phục." Lão đầu trắng ta liếc mắt, nói.

Nghe được lão đầu lời nói, ta cũng có chút không nói gì, trong đầu nghĩ ta muốn là biết phong thủy, cần gì phải mở miệng hướng người hỏi. Chẳng qua là lão đầu này nói thuật phong thủy còn có thể dùng để bất quý, ta ngược lại thật là lần đầu tiên nghe nói, cảm giác có chút mới mẻ.

"Như thế nào đây? Tiểu tử người có hứng thú hay không đi theo lão đầu tử ta học tập một chút phong thủy kham dư thuật." Ngay tại ta còn ở trong lòng đối với lão đầu lời nói Phi bụng không dứt thời điểm, lão đầu lại nói một câu để cho ta sững sờ lời nói.

"Được a" cũng chưa kịp đi suy nghĩ lão đầu lòi hay không chẳng qua là đùa thuận miệng nói, ta lập tức đáp ứng nói: "Bất quá, ta cũng không tiền nộp học phí."

Đứng ở một bên vây xem ta cùng lão đầu nói chuyện năm nhân biểu hiện trên mặt đờ đẫn, vậy làm sao trò chuyện một chút lại đột nhiên nói sang chuyện khác, thu hồi học trò tới, không đạo lý a. Nhìn năm người bộ dáng là có chút, tại sao tại chỗ nhiều người như vậy, hết lần này tới lần khác cũng chỉ chọn ta một người.

Trên thực tế, không riêng gì những người khác không nghĩ ra, ngay cả chính ta cũng nghĩ không thông. Tại sao lão đầu sẽ chọn ta, dường như chính mình cũng không xuất chúng a, lẫn vào trong đám người cũng không tìm được cái loại này, coi như muốn thu đồ đệ cũng hẳn chọn Lý Tuệ Mạn cái loại này gia thế uyên bác lại nhìn cũng đẹp nhất học trò đi.

"Tốt lắm, ngươi đi theo ta." Ta không nghĩ tới, vốn cho là lão đầu chẳng qua là thuận miệng nói nói đùa, lại là coi là thật. Hắn đối với ta nói một câu, liền xoay người hướng cách đó không xa đi tới.

Nhìn lão đầu đi ra bóng lưng, ta ngược lại trở nên có chút không biết làm sao đứng lên. Cuối cùng vẫn cắn răng, đi theo.

"Biết ta tại sao chọn trúng ngươi sao?" Lão đầu cách trước ước chừng 20m địa phương ngừng lại, xoay người đối với ta hỏi.

"Không biết." Ta lắc đầu một cái, thành thật trả lời đạo.

"Bởi vì ngươi với phong thủy kham dư thuật hữu duyên." Lão đầu lập lòe nước đôi nói, để cho ta nghi ngờ trong lòng trở nên sâu hơn trước, ngay sau đó lão đầu lại nói với ta: "Ồ ta dạy cho ngươi phong thủy kham dư thuật trước, muốn nghe hay không nghe gia tộc chúng ta lịch sử?"

"Được a" ta lập tức trả lời đạo.

Trên thực tế, trong nội tâm của ta cũng đứng lão đầu trong miệng cái đó ngạo mạn hống hống phong thủy kham dư thế gia rất là tò mò, có thể thật lợi hại đến cho Tàn Thủy Hoàng chọn hơn lắng mộ, trả lại cho các triều đại hoàng gia xem phong thủy, loại chuyện này khả năng không có ai không hiếu kỳ đi.

"Liên quan tới phong thủy nói đến từ xưa đến nay, sớm ở thời kỳ thượng cổ cũng đã tồn tại, có vài người tin là thật, có vài người khả năng cảm thấy đây là mê tín."

"Gia tộc chúng ta phong thủy truyền thừa là từ Tây Chu bắt đầu, lúc ấy ta tổ tiên trong lúc vô tình lấy được một quyển khắc có phong thủy kham dư thuật trúc giản, dựa theo phía trên ghi lại nghiên cứu sau khi luyện tập lại có một ít người thường không có năng lực, gia tộc chúng ta bắt đầu từ khi đó từ từ phát triển."

"Đến Xuân Thu Chiến Quốc, gia tộc đã phát triển thành cực kỳ nổi danh phong thủy kham dư thế gia. Sau đó Tàn Quốc thống nhất lục quốc, Tàn Thủy Hoàng vì cho xây cất lăng mộ, khắp nơi vơ vét biết phong thủy kham dư thuật phong thủy đại sư, ta tổ tiên cũng bị tìm tới trong hoàng cung. Bởi vì ta tổ tiên phong thủy kham dư thuật mạnh hơn những người khác, Tàn Thủy Hoàng liền mệnh tổ tiên đặc biệt vì hắn tìm long mạch bảo địa lấy xây cất lăng mộ."

Lão đầu dừng một chút, tiếp tục nói: "Cũng chính là từ lúc này lên, gia tộc chúng ta bắt đầu chỉ vì đế vương phong thủy phong thủy, sau khi rất nhiều triều đại tất cả đều là như thế."

"Nam Tống diệt vong sau khi, người Mông Cổ chiếm cứ Trung Nguyên đất đai, phái người tìm tới ta kia Đệ nhất tổ tiên nghĩ để cho gia tộc chúng ta vì bọn họ phong thủy phong thủy xây cất lăng mộ. Không cùng dân tộc, tất có dị tâm, ta tổ tiên dĩ nhiên không thể nào đồng ý những thứ này tàn bạo thô bạo Nguyên Triều người thống trị yêu cầu."

"Nhưng mà, lúc ấy trong gia tộc một nhóm người nhưng bởi vì tham sống sợ chết, mà âm thầm đầu phục người Mông Cổ, cuối cùng ở một buổi tối mang theo Nguyên Quân đánh tới sinh nuôi gia tộc của chính mình. Mặc dù gia tộc gắng sức phản kháng, nhưng cũng chỉ là từ bên trong gia tộc bí đạo chạy đi một phần nhỏ nhân, cũng cuối cùng lựa chọn mai danh ẩn tính hơn nổi lên không tranh quyền thế sinh hoạt."

"Cũng chính là tự khi đó lên, gia tộc chúng ta chia làm nam bắc hai phái, đầu nhập vào Nguyên Quân bộ phận kia nhân tự xưng Bắc Phái, mà chúng ta những thứ này may mắn tránh được một kiếp được gọi là nam phái."

"Chưa tới không lâu, Nguyên Triều bị Minh triều tiêu diệt, thiên hạ đại định. Ta tổ tiên lần nữa mang theo tộc nhân rời núi, mà ra phía sau núi chuyện thứ nhất chính là giúp Chu Nguyên Chương đem kinh thành chọn ở Kim Lăng, cũng chính là hôm nay Nam Kinh."

"Chờ đến Chu Nguyên Chương sau khi chết, Kiến Văn Đế tức vị, Bắc Phái vào lúc đó đầu phục lúc ấy Yên Vương Chu Lệ, cuối cùng ở Chu Lệ tạo phản thành công lên ngôi không lâu sau, giết giết đem kinh thành dời đi rồi Yên Kinh, còn tìm được long mạch cực tốt mười ba Lăng vị trí, coi như Minh triều hoàng tộc mộ địa. Sau khi Thanh Bình nhập quan, không hề có nguyên tắc Bắc Phái lại lần nữa đầu phục Mãn Nhân, vì không bị hãm hại, chúng ta nam phái không thể không lần nữa ẩn cư thế gian, cho tới bây giờ."

Ta an tĩnh nghe lão đầu kể về những thứ này bao phủ ở trong dòng sông lịch sử chuyện cũ năm xưa, rung động trong lòng tội đình.

Lão đầu bảo hoàn toàn bộ lời nói, sử dụng thời gian cũng sẽ không hơn chừng mười phút đồng hồ, nhưng là ta biết, đây chỉ là hắn chọn trọng điểm nói, nếu như phải đem gia tộc lịch sử hoàn toàn chính chính nói ra, chỉ sợ mười ngày mười đêm cũng không đủ dùng.

"Quyển sách này người trước cầm đi, có cái gì không hiểu có thể tới hỏi ta, số điện thoại ở một trang cuối cùng." Ngay tại ta còn đang là lão đầu lời vừa mới nói những lời đó sừng sờ ngẩn người thời điểm, lão đầu bỗng nhiên từ trong ngực móc ra một quyển sách đưa cho ta, cũng nói.

Ta nhận lấy hần đưa tới sách, tùy ý mở ra nhìn một chút, quyển sách này tờ giấy có Ám hoàng sắc, nhìn tựa hồ có hơi năm tháng, có nhiều chỗ tựa hồ còn có chút hư hại.

"Cửu Tự hám Long thuật." Thấy Cổ Thư chính diện kia năm cái chất phác không màu mè dùng Tiểu Triện viết thành chữ to, ta không nhận được nhẹ giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6:: Điều gia thôn cấm kỵ

Ta tiện tay lật một cái trên tay quyển này cổ thư, phát hiện bên trong rậm rạp chằng chịt, tất cả đều là dùng tiểu triện thư viết văn tự, cách mỗi mấy tờ còn kèm theo mấy tấm đường cong vẽ bề ngoài cực kỳ ngắn gọn đồ họa.

Chẳng qua là tùy ý nhìn mấy lần, ta liền đem trên tay cổ thư cẩn thận từng li từng tí thu cất, bây giờ cũng không phải là tỉ mỉ lật xem thời điểm.

Tuy nói quyển sách này tất cả đều là dùng Tiểu Triện kiểu chữ viết, nhưng ta bản thân liền là học khảo cổ chuyên nghiệp, muốn xem biết những thứ này Tiểu Triện tự nhiên cũng không bao nhiêu khó khăn, dù sao nghiên cứu văn tự cổ đại cũng là ta lớp phải học một trong.

Thấy ta đem sách thu cất, lão đầu lúc này mới hài lòng gật đầu một cái, nói: "Không nên nghĩ lười biếng, có thời gian liền cẩn thận lật nhìn một chút quyển sách này, bảo đảm đối với người chỉ mới có lợi mà không có chỗ xấu."

Ta dĩ nhiên là miệng đầy đáp dạ, loại này người bình thường có thể gặp mà không thể cầu cơ duyên, nào có không nghiêm túc nắm chặt đạo lý.

Sự tình có một kết thúc, một lát sau ta trở lại Lý Tuệ Mạn các loại bên người thân, chuẩn bị thừa dịp trước lúc trời tối chạy tới Điều gia thôn.

"Này, Trương Tam Niên, có thứ tốt đều không lấy ra với mọi người chia sẻ một chút a, ta vừa mới nhưng khi nhìn thấy lão đầu kia cho người thứ gì, hình như là một quyển sách đáng vẽ." Đoàn người đi ước chừng năm phút, tính cách hoàn toàn khôi phục như cũ Tiểu Duyệt cuối cùng vẫn không có thể kiềm chế lại chính mình lòng hiếu kỳ, vừa đi vừa quay đầu hướng ta nói đạo.

Tiểu Duyệt lời nói để cho ta có chút hơi khó, lão đầu trước khi đi cũng không có dặn dò ta không thể đem sách cho người khác nhìn, chẳng qua là nếu như tùy tiện làm như thế, dường như cũng có chút không quá thỏa đáng. Những người khác mặc dù không có mở miệng nói cái gì, nhưng ta cũng cảm giác được bọn họ cũng đứng lão đầu trước rất cuộc cho ta cái gì rất là tò mò. .

"Trương Tam Niên, người liền thỏa mãn một chút mọi người khôe kỳ tâm đi, chúng ta cũng chính là muốn theo liền nhìn mấy lần, chẳng lẽ người còn cho là chúng ta nhìn mấy lần là có thể đem trong sách đồ vật cho học trộm đi à?" Lúc này, Từ Hạo cũng mở miệng nói chuyện rồi, Tần Đông Lục Thành nghe vậy sau khi cũng gật đầu liên tục không dứt.

Ta lại quay đầu nhìn về phía Lý Tuệ Mạn, phát hiện nàng ánh mắt cũng đã sớm rơi vào trên người của ta.

Xem ra hôm nay không thỏa mãn một chút tất cả mọi người lòng hiếu kỳ, là thế nào cùng với không nói được. Huống chi Từ Hạo nói chuyện cũng không phải là không có một chút đạo lý, nếu như tùy tiện tiện tiện để cho bọn họ nhìn mấy lần là có thể đem trong sách ghi lại thuật phong thủy cho học được, như vậy vốn cổ thư cũng không tránh khỏi quá thấp kém đi.

Cuối cùng, ta còn là đem lão đầu để lại cho ta quyển sách kia lấy ra, đưa tới Tiểu Duyệt trong tay.

"Trương Tam Niên, người bị lão đầu kia lừa, trong sách này căn bản nhất chữ đều không viết mà" Tiểu Duyệt mặt đầy vui vẻ nhận lấy sách, cảm trong tay lật một cái, rất nhanh thất vọng nói.

Nghe được Tiểu Duyệt lời nói, ta không khỏi sừng sột một chút. Trong đầu nghĩ không thể nào a, ta vừa mới còn đích thân lật nhìn, trên quyển sách kia rõ ràng liền viết đầy chữ.

Tiểu Duyệt bĩu môi, tức giận đem sách đưa cho Lý Tuệ Mạn, Lý Tuệ Mạn cũng giống vậy lật nhìn nhìn mấy lần, cuối cùng lắc đầu một cái nói: "Xác thực là cái gì đều không viết."

Sau khi Từ Hạo Tàn Đông cùng Lục Thành cũng theo thứ tự cầm lấy sách ở trong tay lật nhìn hồi lâu, cuối cùng trả lời đều giống nhau. Từ tràn đầy mong đợi, đến mặt đầy thất vọng, không riêng gì Lý Tuệ Mạn cùng Tiểu Duyệt đắm người, ngay cả ta cũng có chút không nghĩ ra được.

Ta lần nữa theo số đông trong tay người nhận lấy quyển cổ thư kia, « Cửu Tự hám Long thuật » năm chữ to vẫn tồn tại, lật vài tờ, bên trong cũng vẫn như cũ là rậm rạp chằng chịt viết đầy Tiểu Triện kiểu chữ ghi lại phong thủy bí thuật.

"Chuyện này. . . Đây là chuyện gì xảy ra?" Ta có chút ngẩn ra, liếc nhìn cổ thư, không khỏi tự nhủ.

"Bị gạt chứ, còn có thể là chuyện gì xảy ra, ta đã nói rồi, lão đầu kia làm sao có thể tùy tiện đem thế đại truyền thừa gia tộc bí thuật truyền cho một ngoại nhân." Ta vừa dứt lời, Tiểu Duyệt liền lập tức trả lời đạo, bất quá năng hiển nhiên hiểu lầm ta ý những lời này.

Tại sao? Tại sao ta có thể thấy trong cổ thư văn tự, mà những người khác nhưng không nhìn thấy?

Khó trách lão đầu kia lại nói ta cùng phong thủy kham dư thuật hữu duyên, trước khi đi cũng không dặn dò ta nửa câu không thể đem trong sách xưa nội dung cho người ngoài nhìn, nguyên lai hẳn đã sớm biết những người khác coi như lấy được rồi sách vở,

Cũng căn bản không thấy được trong cổ thư viết văn tự.

Ta không còn lại theo mọi người giải thích cái gì, nếu tất cả mọi người đều không nhìn thấy, ta đây cũng chỉ làm chính mình giống như bọn họ là tốt.

Chờ đến ta đem cổ thư thu cất, tất cả mọi người lần nữa lên đường đi đường.

Thấy ta cẩn thận từng li từng tí đem sách thu cất động tác, Tiểu Duyệt dĩ nhiên là không tránh được một trận lảo đảo, nói một chữ đều không viết sách quý quai còn giữ làm gì, không bằng trực tiếp ném bớt chuyện.

Sau một tiếng, sắp sức cùng lực kiệt chúng ta rốt cuộc thấy được cách đó không xa một cái thôn trang nhỏ, cuối cùng đã tới

Lúc này đã sớm là hoàng hôn, Điều gia thôn nhà nhà cùng với dâng lên khói bếp.

Chúng ta đoàn người mới vừa đi tới cửa thôn, liền bị mấy tiếng chó sủa liên tiếp lộ hành tung.

Nhiều như vậy người xa lạ đến rất nhanh thì đưa tới người cả thôn chú ý, đang hỏi rõ rồi thân phận chúng ta sau khi, trưởng thôn trước đem chúng ta mang tới nhà hắn dùng qua cơm tối, sau đó liền dẫn chúng ta đi Điều gia thôn tiểu học, nơi đó có trong thôn đã sớm cho chúng ta chuẩn bị xong nhà trọ.

Cái gọi là nhà trọ, thật ra thì chính là hai gian rảnh phòng học, trong ngày thường cùng với là dùng để chất đống một ít đồ lặt vặt, chờ đến trong thôn nhận được trần trên thông báo sẽ có sinh viên tới trong thôn chỉ dạy, lúc này mới phát động thôn dân đem dọn dẹp cũng bố trí ra.

Bởi vì nam nữ hữu biệt, Lý Tuệ Mạn cùng Tiểu Duyệt hai người dĩ nhiên là cái mền độc chia đến một gian nhà trọ, ta cùng Từ Hạo Tàn Đông Lục Thành bốn người chính là ở ngoài ra một gian.

Bất quá để cho chúng ta không nghĩ tới là, chúng ta chỗ ở căn phòng cách vách ngoài ra một gian trong phòng học, lại còn ở một vị khác tới nơi này chỉ giáo lão sư.

Ở trưởng thôn trước khi rời đi, ta lặng lẽ hỏi một chút thôn từ hắn đôi câu vài lời bên trong hiểu được đến căn phòng cách vách cái này chỉ giáo lão sư họ Phùng, về phần cụ thể tên họ trưởng thôn cũng chưa có nói tí mảy mòi. Chỉ biết là cái họ này Phùng chỉ giáo lão sư lại nhưng đã ở trong thôn ngày người có thời gian bốn, năm năm.

Đem chúng ta đưa tới chỗ sau khi, trưởng thôn rời đi trước.

Không lâu sau, trưởng thôn lại lần nữa mang theo mấy cái cư dân đưa tới tịch bị cùng nước nóng. Chiều cùng chần đều là mới tinh, nước nóng cũng là mới vừa đốt xong, nhiệt độ thật thích hợp. Chúng ta mấy người vội vội vàng vàng tắm, lúc này mới cảm giác toàn thân thư thân không ít, mấy ngày liên tiếp ngồi xe cùng đi đường mệt mỏi cũng bị xua đuổi hầu như không còn.

Chờ đến chúng ta thay quần áo xong, trưởng thôn lại lần nữa đi tới chúng ta căn phòng, với hắn cùng nhau đi vào còn có giống vậy tắm xong thay quần áo xong Lý Tuệ Mạn cùng Tiểu Duyệt.

Ba người mới vừa vào phòng, ta ánh mắt liền không nhịn được rơi vào Lý Tuệ Mạn trên người, lúc này nàng đã sớm đổi lại một bộ màu hồng quần áo ngủ, ướm nhẹ tóc tùy ý rũ xuống lộ ra hơi có nhiều chút xốc xếch, bất quá nhìn lại có một loại biệt dạng mỹ, cùng nàng trong ngày thường biểu hiện ra đoan trang hình tượng hoàn toàn là bất đồng khí chất.

"Tiểu cô nương tiểu tử, các ngươi ngàn dặm xa xôi đi tới chúng ta thôn nhỏ này trong chỉ dạy, ta đại biểu toàn thôn toàn bộ đi học hải từ trước cảm ơn các ngươi." Trưởng thôn mới vừa vào phòng, liền hướng về phía chúng ta tới rồi một khúc cong thắt lưng chín mươi tốc độ đại cúi người. Tất cả mọi người liền tranh thủ trưởng thôn nâng lên, nói liên tục hẳn, hẳn.

Rồi sau đó, trưởng thôn bắt đầu hướng chúng ta giới thiệu trong thôn một ít tình huống cụ thể cùng một ít yêu cầu đặc biệt chú ý sự tình.

Điều gia thôn thôn tiểu Nhất cộng có ba lớp, theo thứ tự là một ba năm rưỡi cấp. Dĩ vãng đều là do ba cái lão sư phân biệt phụ trách một lớp, mấy năm này bởi vì một vị lão sư bệnh qua đời, một vị lão sư khác bởi vì bệnh nghỉ nghỉ, bây giờ chỉ còn lại một cái tới trong thôn chỉ dạy 4-5 năm Phùng lão sư.

Từ trường thôn giọng có thể nghe được, hẳn đối với cái họ này phùng chi giáo lão sư rất là tán thưởng có thừa, dù sao một cái người ngoại địa chịu ở nơi này nghèo trong hốc núi dẫn mòng manh tiền lương dạy học thời gian bốn, năm năm, không phải ai đều có thể làm được.

Ngay tại mấy tháng trước, người trong thôn phát hiện trường học vách tường đột nhiên xuất hiện mấy đạo mây tắc rộng kẻ hở, lại là có sắp thấp sụp dấu hiệu. Cuối cùng trường thôn đi trong trần xin đến một ít vốn, lại thôn dân mỗi người xuất ra một ít, lúc này mới ở thôn đầu đồng một nơi trên đất trống chuẩn bị lần nữa sửa mấy gian phòng học. Chẳng qua là sửa trường học thuộc về sửa trường học, hải từ khóa nghiệp cũng không thể hạ xuống, vì vậy nghĩ thừa dịp nghỉ hè để cho trong thôn hải từ học tập một chút học kỳ kế chương trình học, lúc này mới có chúng ta ngàn dặm xa xôi mới vừa được nghỉ hè liền bị phái đến Điều gia thôn chỉ dạy sự tình.

"Cái đó. . . Các ngươi mới tới thôn, vốn nên cho các ngươi sớm nghỉ ngơi một chút, chẳng qua là ta cảm thấy có một số việc vẫn phải là sớm nói cho các ngươi biết, tránh cho các ngươi phát sinh cái gì ngoài ý muốn." Trường thôn muốn nói lại thôi chốc lát, tới cuối cùng mới lên tiếng nói: "Ồ thôn chúng ta, có ba chuyện là nhất định không thể làm. Đệ nhất không thể tự mình tiến vào thôn đầu đồng tòa kia thờ phụng Điều gia tổ tiên từ đường, điều thứ hai sau khi trời tối không ra khỏi cửa, đệ tam không nên đi sau núi. Lão đầu từ nói lời này cũng không phải là tận lực ghim ngươi môn, những thứ này cấm kỵ, liền ngay cả chúng ta Điều gia thôn bốn thôn nhân, cũng phải cần phải thời khắc tuân thủ."

Trường thôn nói xong, dặn dò chúng ta một tiếng sớm nghỉ ngơi một chút liền đứng dậy rời đi, trước khi rời đi lại ba dặn dò chúng ta nhất định phải tuân thủ này ba cái cấm kỵ, nếu không rất có thể gây ra đại họa.

Chờ đến trường thôn sau khi rời đi, mọi người chúng ta đều trở mắt nhìn nhau, hiển nhiên là bị trường thôn mới vừa nói ba người kia cấm kỵ nói có chút đầu não ngẩn ra.

Không thể đi Điều gia từ đường còn dễ nói, dù sao trong từ đường thờ phụng Điều gia tổ tiên, đó là cần phải tôn kính. Không thể đi sau núi, này để cho ta nghĩ tới rồi trước Trần sư phó nói Điều gia thôn sau núi có cổ mộ, đoán chừng là sợ người ngoài đối với trong cổ mộ đồ vật có ý kiến gì, này cũng có thể lý giải. Mà ban đêm giờ Tý đi qua không thể ra cửa, này cũng làm người ta có chút không nghĩ ra.

"Ta luôn cảm thấy thôn này có chút cổ quái, bắt quá ở chúng ta quen thuộc cùng biết thôn trước, hay lại là đằng hoàng nghe trường thôn lời nói, không nên đi vi phạm này ba cái cấm kỵ đi." Thấy tất cả mọi người đều yên lặng không nói, Lý Tuệ Mạn biểu tình rất là nghiêm túc mở miệng nói.

Thật ra thì coi như Lý Tuệ Mạn không nói, chúng ta mỗi người cũng đều lòng biết rõ, từ nghe trường thôn lời nói kia sau, ta cũng cảm giác được Điều gia thôn khắp nơi lộ ra quỷ dị, hết thấy đều phẳng phát rơi vào trong sương mù, chung quy khiến người ta cảm thấy không thấy rõ không nhìn thấu.

Lại liền tưởng đến chúng ta ở quỷ nhai từ sơn bên trên gặp được Sơn Quỷ cản đường sự kiện, có lẽ hết thấy đều không phải đơn giản trùng hợp.

"Ồ ô ô. . . Ta bắt đầu hồi hận đi tới nơi này. . ." Tiểu Duyệt mắt rung rung nước mắt, quả là nhanh muốn khóc lên.

"Cùng với đi về nghỉ ngơi trước đi, đợi ngày mai nhìn thêm chút nữa tình huống, quả thực không được chúng ta liền trực tiếp rời đi nơi này. Còn có ngày mai chúng ta cũng có thể hỏi một chút cái đó tới nơi này chỉ dạy 4-5 năm Phùng lão sư, hẳn chắc đứng trong thôn tình huống tương đối biết." Thấy mỗi người cùng với tâm tình thấp, ta chỉ đến nói như thế.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7:: Điều gia từ đường

Chẳng biết tại sao, tối nay trong nội tâm của ta chưa có tới cảm thấy một trận phiền não, nằm ở trên giường lập đi lập lại làm thế nào cũng không ngủ được đến, mà trong căn phòng Từ Hạo ba người bọn họ tiếng ngáy đã sớm thôi vang động trời.

Ta trong đầu không ngừng nhớ lại những ngày qua phát sinh mỗi một màn, trên xe lửa ác mộng, quỷ nhai từ sơn quỷ cản đường, nửa đường đột nhiên xuất hiện cũng đưa ta cổ thư lão đầu, còn có như bây giờ cái này khắp nơi cùng với lộ ra quỷ dị Điều gia thôn.

Chán đến chết bên dưới, ta chợt nhớ tới lão đầu trước khi đi đưa cho ta quyển kia ghi lại phong thủy kham dư bí thuật « Cửu Tự hám Long thuật ».

Quyển sách này ta lúc ấy cầm ở trong tay cũng chỉ là tùy ý lật nhìn mấy cái, bây giờ thừa dịp ngủ không yên, ngược lại cũng đúng lúc có thể lấy đi ra nghiêm túc nghiên cứu một phen.

Mượn điện thoại di động ánh sáng yếu ớt, ta từ dưới giường Túi du lịch trong đem cổ thư lấy ra, bắt đầu lật xem

Mới vừa mở ra trang thứ nhất, một hàng chữ nhỏ liền đưa tới ta chú ý: Ta Dương Ích thừa tổ tiên ý chí, sách phong thủy kham dư nơi này sách.

Dương Ích? Danh tự này thật quen thuộc, tựa hồ đang nơi nào đã nghe qua

Ta không ngừng ở trong đầu tìm kiếm Dương Ích danh tự này, cũng cuối cùng để cho ta nhớ lại trường học phụ trách khảo cổ chuyên nghiệp một cái lịch sử học Giáo sư đã từng nói qua, một đoạn đời Đường nhân vật kiệt xuất lịch sử, trong đó có Dương Ích người này.

Nếu như nói lên đời Đường phong thủy kham dư đại sư, khả năng rất nhiều người sẽ trước tiên nghĩ đến Viên Thiên Cương cùng Lý Thuần Phong, dù sao hai người hợp tác biên soạn « Thôi Bối Đồ » nhà nhà đều biết.

Nhưng kỳ thật rất nhiều người cũng không biết, nếu như chỉ nói phong thủy kham dư thuật bên trên thành tựu, ở đời Đường còn có một người khác là cao hơn Viên Thiên Cương cùng Lý Thuần Phong, người này chính là Dương Ích.

Dương Ích, chữ Thúc Mậu, số hiệu quân thả lỏng, hậu thế phần lớn lấy số hiệu Dương Quân Tùng để gọi người này, có « Thanh Nang Kinh » « hám long kinh » « nghi long kinh » vân vân cực kỳ kinh điển phong thủy kham dư trứ tác truyền lưu thế gian, là phong thủy kham dư tinh thể phái Khai Sơn Tổ Sư.

Trừ lần đó ra, để cho Dương Quân Tùng lưu danh hậu thế còn có chính hấn phát minh Dương Công tâm long thước, càng là cổ đại tìm Mạch định huyết bảo vật vô giá.

Chẳng lẽ trên tay ta quyển này « Cửu Tự hám Long thuật » lại là Dương Quân Tùng tự mình viết? Chẳng lẽ Dương Quân Tùng cũng là kia phong thủy kham dư thế gia nhân, là lão đầu kia tổ tiên?

Nếu như chỉ nhìn một cách đơn thuần tên sách lời nói, trên tay ta quyển này « Cửu Tự hám Long thuật » đúng là cùng Dương Quân Tùng sở soạn viết « hám long kinh » rất giống nhau.

Cổ nén rung động trong lòng, ta tiếp tục đọc tiếp bên dưới, quả nhiên rất nhanh thì thấy một hàng chữ, chứng minh ta trước những thứ kia suy đoán.

Dương Quân Tùng đúng là phong thủy kham dư thế gia Dương gia đời thứ sáu mươi bốn truyền nhân, năm đó kia quyển khác có phong thủy kham dư thuật trúc giản truyền tới trên tay hấn vậy lấy hư hại không chịu nổi, vì vậy hấn kết hợp chính mình biết phong thủy kham dư kiến thức, đem trên thẻ trúc nội dung lần nữa viết ở quyển này « Cửu Tự hám Long thuật » bên trên.

Ở trong quyển sách này, Dương Quân Tùng còn cắt giảm tăng lên một ít hấn cảm thấy dư thừa hoặc là yêu cầu bộ phận bổ sung.

Hấn sở trứ quyển kia « hám long kinh » thật ra thì chính là chỗ này vốn « Cửu Tự hám Long thuật » phiên bản đơn giản hóa, bên trong không còn liên quan đến bất kỳ phong thủy bí thuật, chẳng qua là viết đi một tí phong thủy kham dư phương diện lý luận mà thôi.

Xem ra lão đầu trong miệng cái đó phong thủy kham dư thế gia chắc là Dương gia rồi, Dương Quân Tùng chắc cũng là lão đầu tổ tiên, bất quá lão đầu kia không phải nói phong thủy kham dư thế gia nhân chỉ cho các đời hoàng thất phong thủy phong thủy sao.

Nếu như là lời như vậy, Dương Quân Tùng coi như là Dương gia một cái khác loại, căn cứ trải qua sử ghi chép Dương Quân Tùng người này không chỉ cho Lý Đường hoàng thất phong thủy phong thủy, còn thích cho phổ thông nghèo khổ trăm họ xem phong thủy chắc trách viện chọn âm trạch.

Bây giờ biết được quyển sách này là Dương Quân Tùng tự mình viết, ta đối với trong sách nội dung lại cũng không có bất kỳ hoài nghi.

Ta mở ra « Cửu Tự hám Long thuật » tờ thứ hai, phát hiện một trang này viết là cả trong quyển sách cho thấu tóm tổng kết, thật ra thì cũng chính là tương đương với chúng ta hôm nay đại đa số trong sách vở đều có mục lục.

Căn cứ phía trên viết, này « Cửu Tự hám Long thuật » tổng cộng ghi lại chín loại tìm Mạch định huyết phong thủy bí thuật. Theo thứ tự là tầm tự quyết, dẫn tự quyết, yểm tự quyết, trấn tự quyết, phong tự quyết, bình tự quyết, ngự tự quyết, phục tự quyết, tru tự quyết.

Chín loại phong thủy bí thuật tất cả đều tự thành nhất mạch, nhưng giữa hai bên vừa có kỳ diệu liên hệ.

Điều này không khỏi làm ta nghĩ tới trước lão đầu ở quỷ nhai tử sơn thu quỷ thời điểm một màn, hấn ở cuối cùng nói một cái Phong chữ, chắc là này Cửu Tự Quyết bên trong phong tự quyết rồi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong sách nội dung để cho ta càng xem càng là si mê.

Đối với ta mà nói, đây hoàn toàn coi như một cánh mới tinh đại môn, một cái không biết thế giới.

Mặc dù ta có thể xem hiểu những thứ này Tiểu Triện văn tự, phần ngoại lệ bên trong những thứ này phong thủy kham dư nội dung quá mức tối tăm khó hiểu, ta xem không sai biệt lắm bốn giờ cũng bất quá mới xem xong ba trang.

Tham thì thâm, cho nên hay lại là cổ nén tiếp tục duyệt đọc xuống xung động, đem cổ thư nhẹ nhàng hợp lại cùng nhau.

Nhìn một cái trên điện thoại di động thời gian, đã sắp đến hai giờ khuya nửa, ở cái này không sai biệt lắm bốn giờ trong, quyển này « Cửu Tự hám Long thuật » ta lại chỉ học ba trang, loại tốc độ này không thể bảo là không chậm.

Nhưng mà, ngay tại ta thu cất cổ thư, chuẩn bị nhắm mắt lại lúc ngủ sau khi, căn phòng cách vách lại truyền tới một trận nhỏ nhẹ âm thanh.

Thanh âm không phải tự Lý Tuệ Mạn các nàng căn phòng truyền tới, mà là tới từ cái đó đã tại Điều gia thôn chi dạy có thời gian bốn, năm năm Phùng lão sư căn phòng.

Mới đầu ta cho là hắc có đi tiểu đêm thuận lợi thói quen, dù sao này là rất nhiều nhân đều sẽ có, nhưng cẩn thận nghe một chút liền có điểm không đúng, này hình như là tiếng mài đao thanh âm.

Chuyện này. . . Hôn nửa đêm ở trong phòng mài đao, này Phùng lão sư lại có bức này cổ quái thích, chẳng lẽ là muốn làm cái gì chuyện xấu?

Điều gia thôn tiểu học là dùng đá đôi thể, loại phòng này ở lúc trước rất thường gặp, ở bên trong đông ẩm hạ mát, duy nhất khuyết điểm chính là hòn đá nhạ giọng nói tiếp tục địa phương tốt dễ dàng sinh ra khe hở.

Lúc này, ta liền thấy hai căn phòng liền kết bức tường kia bên trên, lại có một đạo lộ ra từng tia ánh sáng yếu ớt nửa tắc rộng khe hở.

Thấy vậy, ta lập tức xoay mình xuống giường, rón rén đi về phía bên tường.

Ánh mắt xuyên thấu qua khe hở, chỉ thấy lúc này Phùng lão sư chính mặc một bộ màu đen áo lót ngồi ở góc tường, ánh đèn tối tăm để cho ta không có cách nào thấy rõ hắc tướng mạo, nhưng là động tác trên tay của hắc ẩn chứng ta trước suy đoán, hắc đúng là ở mài đao.

Này Điều gia thôn thể nào khắp nơi cùng với lộ ra quỷ dị, liền liền một cái chi giáo lão sư cũng có bức này nửa đêm mài đao cổ quái thích, chớ không phải là bởi vì đợi ở chỗ này quá lâu, bị thôn này lây bệnh.

Hôn thêm vài phân chung, ngay tại ta sắp mất đi kiên nhẫn thời điểm, Phùng lão sư dừng lại động tác trên tay đứng lên, nhìn hắc dáng vẻ tựa hồ là phải ra ngoài.

Trong nội tâm của ta thầm nghĩ, Điều gia thôn điều thứ hai cấm kỵ chính là qua giờ Tý đi qua không nên đi ra ngoài, này Phùng lão sư tới thôn 4~5 năm, không đạo lý không biết những thứ này cấm kỵ a.

Trừ phi. . . Hắc là nghĩ thừa dịp trong thôn tất cả mọi người đều ngủ thời điểm, đi làm một ít trong ngày thường muốn làm cũng không dám làm lại không thấy được ánh sáng sự tình.

Thấy Phùng lão sư đã đi ra khỏi phòng, ta chạy mau đến Từ Hạo bọn họ giường bên cạnh muốn đưa bọn họ đánh thức, để cho bọn họ cùng đi với ta đi theo Phùng lão sư sau lưng xem rõ ngọn ngành. Chẳng qua là không biết có phải hay không là những ngày qua đi đường để cho bọn họ quá mức mệt mỏi, ta dùng sức đẩy mấy lần cũng không thể đem bất cứ người nào đánh thức. Vì không quấy rầy đến Phùng lão sư, ta hết lần này tới lần khác lại không thể lớn tiếng gọi bọn họ.

Bất đắc dĩ, ta chỉ đến ở Phùng lão sư ra ngoài một lát sau, một cái dè dặt đẩy cửa phòng ra.

Hôm nay là đêm trăng tròn, bởi vì hoàn cảnh không còn được đến bất kỳ ô nhiễm, trong núi Nguyệt Quang lộ ra phá lệ sáng ngời, rơi vài trên đất giống như trên giường một tầng sương trắng.

Nguyệt Ảnh sáng quắc bên dưới, ta nhìn thấy Phùng lão sư thẳng hướng thôn đi ra ngoài.

"Trương Tam Niên, người làm gì vậy?" Ngay tại ta chuẩn bị lặng lẽ đuổi theo Phùng lão sư thời điểm, cách vách cửa phòng truyền tới một tiếng cọt kẹt, Lý Tuệ Mạn từ trong phòng đi ra, thấy ta sau khi lập tức hỏi "Người cũng không ngủ được sao?"

"Hừ" ta vội vàng hướng về phía nàng làm một chớ có lên tiếng thủ thế, lại ngón tay chỉ Phùng lão sư phương hướng rồi đi.

"Người là ai vậy kia?" Lý Tuệ Mạn bước chậm đi tới bên cạnh ta, mặt đầy nghi vấn.

"Đó là ở tại chúng ta cách vách Phùng lão sư, mới vừa rồi ở trong phòng mài đao, bây giờ không muốn biết đi đâu, có hứng thú hay không với đi lên xem một chút?"

Mất thấy Phùng lão sư bóng người sắp hoàn toàn từ trong tầm nhìn biến mất, ta không kịp với Lý Tuệ Mạn giải thích quá nhiều, chỉ đành phải nói tóm tắt đạo.

"Được a bất quá hắc này thật giống như là muốn đi thôn đầu đông, sẽ không phải là muốn vào Điều gia thôn tòa kia từ đường chứ ? Chẳng lẽ Điều gia trong từ đường có đáng giá gì điểm nhớ thứ tốt?"

Ta cùng Lý Tuệ Mạn rón rén đi theo Phùng lão sư sau lưng cách đó không xa, Lý Tuệ Mạn nhẹ nói đạo.

"Không biết, một hồi với đi lên xem một chút sẽ biết." Ta lắc đầu nói.

Một lát sau, Phùng lão sư ở thôn đầu đông một nơi kiến trúc cao lớn trước mặt ngừng lại, đây chính là Điều gia từ đường rồi.

Bởi vì ánh sáng cùng khoảng cách duyên cớ, ta không cách nào thấy rõ tòa kiến trúc này cụ thể dáng vẻ, chẳng qua là xem ra giống như là niên đại rất xa xưa một loại cung điện cổ xưa thức kiến trúc.

"Này Diêu gia tử đường thế nào lại là loại này kiến trúc? Nhìn tựa hồ niên đại có chút rất xưa, còn có chút quen mắt." Ngay tại ta trọn to hai mắt muốn nhìn rõ dưới ánh trăng tòa kia Diêu gia tử đường cụ thể bộ dáng sau lưng, bên tai truyền tới Lý Tuệ Mạn lầm bầm lầu bầu thanh âm.

"Thế nào? Kiến trúc này có cái gì Kỳ quái sao?" Nghe vậy, ta không khỏi hỏi, ta quả thực không nhìn ra tòa này từ đường có cái gì đặc biệt địa phương.

"Tòa này từ đường là điển hình Tần thức cung điện kiến trúc." Lý Tuệ Mạn yên lặng một lát sau, nói ra một câu để cho ta trở nên ngẩn ngơ lời nói.

Nghe được Lý Tuệ Mạn trả lời, ta vội vàng trọn to hai mắt nhìn một chút, quả nhiên nhìn ra chút đầu mối.

Tòa này từ đường vô luận từ mặt ngoài bố trí đến hướng thiết trí, đều cùng Tây An thành phố tòa kia Hàm Dương cung chủ điện chương đài Cung giống nhau như đúc, thấy thế nào đều giống như một món phục chế phẩm.

Nhìn thấy trước mắt, để cho ta hoàn toàn có chút không nghĩ ra.

Này Diêu gia thôn rốt cuộc là địa phương nào? Lai lịch trên có tương tự Tần Thủy Hoàng tượng binh mã tượng đá, ở chỗ này lại có một tòa cùng Hàm Dương cung chủ điện tương tự như vậy từ đường, chẳng lẽ này Diêu gia thôn trong thôn dân, cùng với lúc trước Tần Quốc diệt vong sau trốn chết tới nơi này Tần Quốc vương công quý tộc hậu duệ?

Ta nghiêm túc suy nghĩ một chút, tựa hồ cũng chỉ có giải thích như vậy mới có thể thuận lý thành chương.

Mà đang ở ta cùng Lý Tuệ Mạn nói chuyện với nhau thời điểm, cách đó không xa Phùng lão sư đã cẩn thận từng li từng tí đẩy ra Diêu gia tử đường đại môn, sải bước đi đi vào.

Thứ chương: Quan tài đồng

"Chúng ta nên làm gì bây giờ?" Mắt thấy Phùng lão sư thân ảnh biến mất ở Diêu gia tử đường cửa, Lý Tuệ Mạn xoay đầu lại hướng ta hỏi "Ta rất ngạc nhiên hẳn tới Diêu gia tử đường làm gì, chúng ta có muốn hay không với vào xem một chút?"

"Hay lại là liền như vậy, chúng ta bây giờ còn không rõ ràng lắm này bên trong từ đường tình huống, nếu như tùy tiện đi vào lời nói có thể sẽ gặp nguy hiểm. Hay là trước các loại sau khi hẳn rồi đi, chúng ta vào lại. Ngược lại đều đã tới đây, cũng không kém này trong chốc lát, nói thật ta cũng rất tò mò này Diêu gia bên trong từ đường rốt cuộc là tình hình gì."

Nghe được Lý Tuệ Mạn hỏi, ta nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn lắc đầu nói.

Trong mắt của ta, Phùng lão sư nửa đêm canh ba len lén tới từ đường, khẳng định không phải làm chuyện gì tốt. Nếu như ta cùng Lý Tuệ Mạn tùy tiện xông vào nhất định là không thể thực hiện, huống chi trước hẳn còn ở trong phòng mai đao, nên cẩn thận hơn làm việc mới đúng, ta cũng không muốn trắng niên mất sớm, không giải thích được liền bị nhân cho giết người diệt khẩu rồi.

"Ừ, vậy thì chờ hẳn trước đi ra đi." Nghe được ta trả lời, Lý Tuệ Mạn hơi suy tư một chút, gật đầu nói.

Nói xong, ta cùng Lý Tuệ Mạn tìm một cái cách Diêu gia tử đường gần hơn, nhưng lại quá không dễ thấy sẽ không bại lộ hành tung chúng ta bụi cỏ ngoài chòm hồng xuống.

Bởi vì bụi cỏ không quá lớn duyên cớ, lúc này ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người cơ hồ là thật chặt dựa chung một chỗ. Nghe từ gần trong gang tấc Lý Tuệ Mạn trên người tản mát ra thanh đậm mùi thơm, ta có chút tâm viên ý mã, cả người đều cảm giác rất không được tự nhiên.

"Đoàng đoàng đoàng . . ."

Qua ước chừng có chừng mười phút đồng hồ, Diêu gia trong từ đường đột nhiên truyền tới mấy tiếng trầm muộn tiếng động lạ, tựa hồ có vật gì dùng sức đụng vào nhau, ngay cả dưới chân địa mặt cũng có thể cảm giác được một trận nhỏ nhẹ rung đưa.

Ta có chút ngạc nhiên, kinh nghi bất định nhìn về phía Diêu gia tử đường.

Đang lúc này, Diêu gia tử đường đại môn lần nữa được mở ra, một đạo thân ảnh thật nhanh từ bên trong từ đường chui ra, chính là trước kia mới vừa đi vào không lâu Phùng lão sư.

Dưới ánh trăng, ta nhìn thấy hẳn giờ phút này dáng vẻ nhìn tựa hồ là có chút chật vật, tay phải gắt gao nâng tay trái, hình như là bị thương không nhẹ.

Ta cùng Lý Tuệ Mạn nhìn nhau một cái, đều từ đối phương trong mắt thấy được vẻ ngưng trọng, cái này Diêu gia tử đường tựa hồ có hơi không đơn giản, không khỏi làm ta đối với đó trước quyết định có chút hối hận.

"Chúng ta còn đi vào sao? Này bên trong từ đường thật giống như có chút cổ quái."

Chờ đến Phùng lão sư bóng người hoàn toàn biến mất mất tăm, ta đây mới đứng dậy, lần nữa hướng Lý Tuệ Mạn hỏi.

"Đi, tại sao không đi, chẳng qua đến thời điểm gặp phải nguy hiểm gì liền lập tức trốn ra được là tốt" ra ta dự liệu, Lý Tuệ Mạn tựa hồ cũng không có bởi vì trước Phùng lão sư chật vật rồi đi mà thay đổi ý nghĩ trong lòng, như cũ dùng kiên định giọng.

Thấy Lý Tuệ Mạn không có cần lùi bước ý tứ, thân ta là một người đàn ông tự nhiên cũng không khả năng nói không đi, chỉ đành phải dẫn đầu hướng Điều gia từ đường đại môn đi tới.

"Một hồi ngại đi sau lưng ta, có nguy hiểm gì ngại liền lập tức rời đi."

Đi tới từ đường trước đại môn, ta lần nữa biểu tình ngưng trọng đối với Lý Tuệ Mạn dặn dò.

"Yên tâm đi, chỉ cần chúng ta không đi lộn xộn từ đường đồ vật, sẽ không có chuyện. Ta phỏng chừng Phùng lão sư trước là nghĩ từ trong từ đường lấy đi thứ gì, bởi vì xúc động trong từ đường cơ quan lúc này mới bị thương." Lý Tuệ Mạn nói.

Đẩy ra từ đường đại môn, cùng ta tưởng tượng có chút không giống là, bên trong từ đường cũng không phải là đen thui một mảnh, hai cây lớn bằng cánh tay to lớn màu trắng cây nền tản ra ánh sáng nhàn nhạt.

"Ngươi chờ một chút." Ta vừa muốn bước vào từ đường, Lý Tuệ Mạn liền gọi lại ta.

Ngay sau đó nàng chạy đến cách đó không xa đi tìm mấy hòn đá, đi tới cửa liền từ ta mở ra cái khe này trong ném vào.

Huu huu huu, những cục đá kia vừa hạ xuống mà, trong từ đường liền truyền tới liên tiếp mùi tên xuyên loạn thanh âm.

"Cám ơn, nếu như không phải ngươi, phỏng chừng ta bây giờ đã bị những thứ kia cung tên bắn thành cái rở."'

Nghe được trong đường thanh âm, sau lưng ta lập tức người đồ mồ hôi lạnh,

Vô cùng cảm kích nhìn Lý Tuệ Mạn liếc mắt, đồng thời trong lòng hung hăng nguyên rửa mắng một trận xây cất tòa này Điều gia từ đường nhân.

Nếu như không phải Lý Tuệ Mạn tâm tư cẩn thận, chỉ sợ ta bây giờ đã biến thành một cái bị cắm đầy cung tên nhím rồi.

"Cái này không có gì, thật ra thì rất nhiều kiến trúc cổ xưa bên trong đều có đủ loại cơ quan. Vừa mới ta nhìn thấy Điều gia từ đường đại môn không còn khóa lại, cũng đã cảm giác có cái gì không đúng, lần này cũng bất quá là mèo mù vớ cá rán mà thôi." Lý Tuệ Mạn biểu tình có chút ngưng trọng, nói tiếp: "Sợ là chúng ta tiếp đó sẽ gặp phải nguy hiểm còn không ngừng điểm này."

Nghe vậy, ta không nhịn được nhìn Lý Tuệ Mạn liếc mắt, trước mắt cái này dung nhan tuyệt mỹ học gái xinh đẹp tựa hồ càng khiến người ta nhìn không thấu.

Cuối cùng, ta còn là lấy can đảm, dẫn đầu đi vào từ đường.

Có chút ra ta ngoài ý muốn, lớn như vậy từ đường trong đại điện rộng tuếch.

Ta vốn cho là có thể để cho Phùng lão sư hơn nửa đêm cùng với nhớ trong từ đường sẽ có thứ tốt gì, nhưng là phóng tầm mắt nhìn tới, ngoại trừ một tòa cung phụng ở từ đường chính giữa phương vị bàn thờ thần cùng thần dưới bàn thờ để một cái ít nhất có năm sáu thước cao hai mét to lớn quan tài đồng, trong từ đường lại chẳng có cái gì cả.

"Chẳng lẽ Phùng lão sư nửa đêm chạy đến trong từ đường đến, liền chỉ là vì cái này quan tài đồng?" Thấy trong từ đường trống rỗng, ta không khỏi có chút ngoài ý muốn, nói với Lý Tuệ Mạn.

"Ngươi nói không sai, bất quá hẳn không phải là vì quan tài, mà là vì trong quan tài đồ vật." Lý Tuệ Mạn nhìn chăm chăm quan tài đồng chốc lát, chậm rãi nói.

Sau một khắc, ta ánh mắt lại rơi vào quan tài đồng phía sau thần trên bàn thờ.

Chỉ thấy kia bàn thờ thần chia làm hai tầng, tầng thứ hai để một cái linh vị tấm bằng gỗ, trên đó viết "Điều gia các đời liệt tổ liệt tông chi linh vị", mà phía trên nhất tầng kia tựa hồ cũng để một cái linh vị, nhưng lại bị một mảnh vải đen cho hoàn toàn đắp lên.

Cũng chỉ là liếc mắt nhìn, cũng sẽ không bị trách tội chứ ? Trong nội tâm của ta thầm nghĩ.

Cổ quái bàn thờ thần bố trí, để cho ta đối với bàn thờ thần tầng thứ nhất cái đó bị hãm hại vải che giấu linh vị sinh ra mãnh liệt lòng hiếu kỳ.

Rốt cuộc là người nào linh vị, ở nơi này rõ ràng là dùng để cung phụng Điều gia tổ tiên Điều gia trong từ đường, địa vị lại còn có thể ngăn chặn Điều gia tổ tiên một đầu.

"Cẩn thận một chút" Lý Tuệ Mạn hiển nhiên cũng đoán được tâm tư ta, nhẹ giọng dặn dò một câu.

Ta gật đầu một cái, đột nhiên trở nên có chút khẩn trương.

Vòng qua trước mặt to lớn quan tài đồng, ta rón rén hướng bàn thờ thần vị trí đi mấy bước, phát hiện dưới chân đi lên đều là rất bền chắc tấm đá, cũng không có gì cơ quan âm khí bên trong đồ vật, này mới từ từ thờ phào nhẹ nhõm.

Tựa hồ coi thật không có nguy hiểm, chờ đến ta cuối cùng hữu kinh vô hiểm đi tới bàn thờ thần trước, tâm lý treo đá lớn cũng rốt cuộc rơi xuống đất.

"Liên để cho ta tới nhìn một chút cái này linh vị phía trên rốt cuộc cung phụng là người nào đi "

Ngẩng đầu nhìn so với ta đầu còn cao hơn ít nhất hai cái đầu nhiều bàn thờ thần, miếng vải đen bên dưới bí mật rốt cuộc phải bị ta tự tay vạch trần, chưa có tới trở nên tim đập rộn lên.

Sẽ không có nguy hiểm gì đi, ta ở đây lòng an ủi chính mình, cũng cuối cùng hướng mảnh vải đen đó đưa tay ra.

Tê. . .

Đắp lên linh vị bên trên miếng vải đen bị ta dễ như trở bàn tay liền vạch trần, mặc dù tâm lý đã sớm có một ít suy đoán, nhưng khi ta nhìn thấy miếng vải đen bên dưới cái đồ linh vị chỉ trên viết tên của, vẫn là không nhịn được hít vào một hơi.

Đại Tàn Thủy Hoàng Đế chi linh vị

"Đại Tàn Thủy Hoàng Đế chi linh vị, này Diêu gia tổ tông trong từ đường làm sao sẽ thờ phụng Tàn Thủy Hoàng linh vị?"

Không biết khi nào, Lý Tuệ Mạn đi tới đằng sau ta, khi nàng nhìn thấy linh vị bên trên khắc văn tự lúc, cũng là không nhịn được ngược lại hít một hơi lạnh, dùng khiếp sợ không gì sánh nổi giọng.

Ta không biết trả lời như thế nào, mặc dù trước Lý Tuệ Mạn nói qua tòa này Diêu gia từ đường cùng Hàm Dương cung chủ điện rất là tương tự, trong nội tâm của ta cũng đúng Diêu gia thôn từng có đủ loại suy đoán, nhưng khi giờ phút này linh vị bên trên "Đại Tàn Thủy Hoàng Đế chi linh vị" mấy chữ xuất hiện ở trước mắt lúc, hay là để cho nhân có chút há hốc mồm cứng lưỡi không nói ra lời.

Cẩn thận từng li từng tí sắp tới vải còn nguyên nắp trở về linh vị, ta ánh mắt chuyển mà rơi vào rồi bàn thờ thần trước cái này quan tài đồng trên.

Bàn thờ thần bên trên thờ phụng Tàn Thủy Hoàng bài vị, chẳng lẽ cái này quan tài đồng bên trong chứa chính là Tàn Thủy Hoàng tự mình chứ ?

Lão đầu trước kia cũng nói, Ly Sơn tòa kia Tàn mới trong hoàng lăng không còn long khí, Tàn Thủy Hoàng thi thể căn bản là không có chôn cất ở nơi đó.

Mặc dù như vậy, ta còn là bị trong lòng mình cái này lớn mật ý tưởng làm cho sợ hết hồn, nếu như trước mắt cái này quan tài đồng trong thật chứa Tàn Thủy Hoàng Doanh Chính, kia không khỏi cũng thật là làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi.

Ta đem chính hấn một lớn mật ý tưởng báo cho biết cho Lý Tuệ Mạn, ai ngờ Lý Tuệ Mạn sau khi nghe không chút nghĩ ngợi chỉ lắc đầu nói: "Không thể nào, Tàn Thủy Hoàng thân là nhất quốc chi quân, hấn thi thể vô luận như thế nào cũng không khả năng bị thả ở loại địa phương này."

"Nếu như không phải Tàn Thủy Hoàng, như vậy quan tài đồng bên trong chứa lại là ai?" Ta không khỏi hiếu kỳ nói.

"Có lẽ. . . Trong cái quan tài này mặt không có thứ gì, là trống không, hay hoặc là để cái gì so với Tàn Thủy Hoàng linh vị càng đồ trọng yếu, ta đoán trước Phùng lão sư tới từ đường, vì chắc là trong quan tài thứ nào đó." Lý Tuệ Mạn nói.

"Bị người nói đúng rồi" ta mới vừa phải nói, Lý Tuệ Mạn sau lưng lại đột ngột truyền tới một người đàn ông xa lạ âm trầm vô cùng thanh âm.

Đột nhiên xuất hiện thanh âm đem ta cùng Lý Tuệ Mạn đồng loạt sợ hết hồn, trong nháy mắt kịp phản ứng ta đem Lý Tuệ Mạn kéo qua đến, theo bản năng hộ ở sau lưng.

Cho đến lúc này, ta mới nhìn rõ trước người người đàn ông này tướng mạo. Đường ranh rõ ràng giống như đao tước một loại mặt trái soan, hốc mắt so với người bình thường muốn càng lõm sâu rất nhiều, hai má giữ lại ước chừng dài nửa tắc hỗn loạn râu, tóc rối bời giống như là rất nhiều ngày không còn sửa sang lại.

Ở trên cao xuống quan sát mấy lần cái này một bộ chán chường đáng vẻ nam nhân sau, ta lập tức liền nhận ra, này người đàn ông xa lạ chính là trước kia đi mà trở lại Phùng lão sư.

Bởi vì tiến vào Diêu gia từ đường sau khi, ta cùng Lý Tuệ Mạn toàn bộ chú ý lực đều bị bàn thờ thần cùng quan tài đồng hấp dẫn, thêm nữa trong từ đường ánh sáng quá mức tối tăm, chúng ta lại không chút nào nhận ra được có người lặng lẽ từ cửa lặn vào.

Nhìn tới vẫn là quá sơ suất a ta trong lòng có chút ảo não, sớm biết nên chú ý một chút cửa động tĩnh.

Bởi vì lúc trước ta tận mắt thấy Phùng lão sư bị thương rồi đi, cho nên mới có chút xem thường, chuyện đương nhiên cho là hấn không thể nào đi mà trở lại.

"Yên tâm, ta sẽ không làm thương tổn các người, chỉ cần các người giúp ta một chuyện là được rồi."

Phùng lão sư toét miệng cười một tiếng, trong tay nhiều hơn một cái dài năm, sáu tắc dao găm ngắn, chỉ chỉ quan tài đồng nói.

"Người là muốn chúng ta giúp người mở ra cái quan tài này?" Ta lập tức liền đoán được ý hấn đồ.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9:: Ngàn năm nữ thi

"Không sai, chỉ cần các người giúp ta mở ra cái này quan tài đồng, ta có thể đáp ứng không làm khó dễ các người." Nghe vậy, Phùng lão sư gật đầu nói.

"Tại sao người không tự mình động thủ?" Ta lần nữa hỏi một câu.

Nói lời này thời điểm, ta ánh mắt một mực chết nhìn chòng chọc Phùng lão sư trong tay nắm chặt chùy thủ, trong lòng không ngừng tính toán làm như thế nào đưa hắn chế phục.

"Người cuối cùng mục đích hẳn là nghĩ để cho chúng ta giúp người lấy ra trong quan tài thứ nào đó chứ?" Phùng lão sư còn chưa kịp trả lời ta vấn đề, Lý Tuệ Mạn lại nói tiếp.

"Ta mục đích là cái gì các người không cần phải để ý đến, chỉ cần các người giúp ta mở ra quan tài, ta liền tha các người rồi đi." Tựa hồ bị Lý Tuệ Mạn đoán trúng tâm lý ý nghĩ, Phùng lão sư có chút sùng sốt một chút, rồi mới lên tiếng.

"Chúng ta dựa vào cái gì tin tưởng người, nếu như đến lúc đó người đổi ý làm sao bây giờ?" Ta nói lần nữa.

"Người cảm thấy người môn còn có lựa chọn đường sống sao?" Phùng lão sư cười lạnh một tiếng, giờ giờ lên chùy thủ trong tay nói.

Lúc này, trong nội tâm của ta dị thường khẩn trương, không phải là bởi vì sợ chết, mà là có chút bận tâm vạn nhất một hồi không tránh được muốn cùng Phùng lão sư nổi lên va chạm lời nói, làm như thế nào bảo đảm sau lưng Lý Tuệ Mạn an nguy.

Trước thấy Phùng lão sư cánh tay phải tựa hồ là bị thương không nhẹ, bây giờ cho dù là trên tay hắn có đao, ta cũng có lòng tin có thể mang kỳ chế phục.

Có thể không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, nếu như hắn coi là thật phát điên lên đến, đối với ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người mà nói đó cũng là cực kỳ nguy hiểm, sợ ý một chút bị thương chảy máu là không tránh được, thậm chí còn có thể sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

"Được, chỉ cần người không xằng bậy, ta giúp người đem cái quan tài này mở ra, nhưng đến lúc đó người phải thực hiện trước người cam kết, thả chúng ta bình yên vô sự rồi đi." Cuối cùng, nghĩ cận kề đi qua, ta vẫn bỏ qua cùng Phùng lão sư cứng đối cứng dự định.

"Không thành vấn đề." Phùng lão sư không chút nghĩ ngợi trở về đao.

Nói xong, ánh mắt của hắn chuyển hướng trước mắt quan tài đồng trên, nhìn có chút hưng phấn.

Nghe được Phùng lão sư trả lời, tâm không thể can thiệp có thể đối với hắn có tín nhiệm, nhưng ta vẫn tỏ phào nhẹ nhõm. Chỉ cần hắn tạm thời không xằng bậy, một hồi ta lấy ra quan tài đồng trong đồ vật, thừa dịp hắn phân tâm thời điểm tự nhiên sẽ có biện pháp trừng trị hắn.

Nhưng là giờ phút này, ta nhìn trước mặt cái này chừng cao hơn hai mét quan tài đồng lại hơi lúng túng một chút rồi.

Bằng vào ta thân cao cũng chẳng qua là vừa mới đưa tay chạm được nắp quan tài bên bờ mà thôi, thêm nữa cái này quan tài đồng nắp quan tài cực kỳ rắn chắc nặng nề, hai cái cánh tay hoàn toàn khiến cho không được nửa chút khí lực, nếu như vậy mở ra nắp quan tài là căn bản không thể nào.

Ta liền tiếp thử mấy cái, quan tài đồng nắp quan tài cùng với vẫn không nhúc nhích.

"Người leo đến phía trên đi, nghĩ biện pháp đem nắp quan tài dời đi." Thấy vậy, Phùng lão sư tựa hồ có hơi mất đi kiên nhẫn, lần nữa đối với ta sai sử đao.

Bất đắc dĩ, ta chỉ đến leo đến trên nắp quan tài mặt.

"Chuyện này. . . Sao lại thế. . . Nơi này thế nào cũng sẽ có loại vật này "

Vừa mới leo lên quan tài đồng quan tài quan tài, ta cả người lại lảo nhao tại chỗ, suy nghĩ phức tạp.

"Trên nắp quan tài mặt có cái gì sao?" Thấy ta leo lên nắp quan tài chỉ buổi chiều không có động tĩnh, Lý Tuệ Mạn không nhịn được hỏi một câu.

Ta không nói gì, ánh mắt chết nhìn chòng chọc nắp quan tài một đầu, ở nơi đó có một cái ở ta trong giấc mộng từng xuất hiện vô số lần, giống nhau như đúc mặt quỷ đồ án.

Trên nắp quan tài, khóe miệng chứa đựng cười lạnh mặt quỷ, giống vậy khiến người ta cảm thấy quỷ dị khó lường, cũng giống vậy làm cho lòng người đầy phát rét.

Một lát sau, ta cuối cùng từ trạng thái thất thần khôi phục như cũ, bên tai truyền tới là Phùng lão sư không ngừng tiếng thúc giục.

Mà trên thực tế, vào giờ phút này đã không cần hẳn thúc giục, khi nhìn đến kia cái mặt quỷ đồ án sau khi, ta đã có muốn lập tức mở ra cái quan tài này tìm tòi kết quả ý tưởng.

Nhưng mà, quan tài đồng nắp quan tài trầm trọng vô cùng, ít nhất có mấy trăm cân.

Ta đứng ở quan tài đến gần bàn thờ thần một đầu, gần như sắp dùng hết lực khí toàn thân, cũng chỉ là xê dịch không tới một tấc tới rộng.

"Ta lên giúp ngươi" tựa hồ là nhìn thấu ta có chút sức cùng lực kiệt,

Lý Tuệ Mạn ở phía dưới nói.

"Ừ, cẩn thận một chút." Ta không có cự tuyệt, nếu như chỉ dựa vào chính ta lời nói, phỏng chừng coi như chờ đến trời sáng, cũng không nhất định có thể đem này nắp quan tài Từ mở ra.

Đương nhiên, một nguyên nhân khác là ta đối với Phùng lão sư vẫn là không yên lòng, lo lắng Lý Tuệ Mạn một người lưu trên đất sẽ gặp nguy hiểm.

Nói xong ta liền ngồi xổm người xuống, đưa tay đem Lý Tuệ Mạn kéo đến rồi quan tài trên.

"Mặt quỷ. . ." Ra ta ngoài ý liệu, ta vừa đem Lý Tuệ Mạn kéo lên quan tài, nàng ánh mắt liền một chút rơi vào trên nắp quan tài mặt chạm trở kia cái mặt quỷ đồ án trên bàn, thất thần tự lẩm bầm.

Lý Tuệ Mạn biểu tình biến hóa lập tức liền đưa tới ta chú ý, nhưng là bởi vì lúc này tình cảnh quá mức đặc thù, ta cũng không có mở miệng đối với nàng hỏi cái gì.

Mặc dù như vậy, Lý Tuệ Mạn lúc này biểu hiện cũng trong lòng ta để lại một ít nghi vấn.

Tại sao nàng sẽ đối với mặt quỷ đồ án biểu hiện nhạy cảm như vậy, chẳng lẽ nàng cũng đã làm cùng ta giống vậy ác mộng, hay hoặc giả là nàng đã gặp ở nơi nào giống vậy mặt quỷ đồ án.

Rất nhiều nghi vấn chỉ có thể tạm thời chôn trong lòng, ta âm thầm tính toán các loại từ nơi này sau khi thoát hiểm, lại tìm thời gian hướng nàng cẩn thận hỏi một phen.

Cái đó từ nhỏ đánh đại khôn nhiều ta rất nhiều năm kinh khủng mộng cảnh, phảng phất một mảnh thể nào cũng nhìn không thấu sương mù, nếu như không giải khai trong này nghi ngờ, ta chung quy cảm giác mình cả người không thoải mái.

Một lát sau, Lý Tuệ Mạn tựa hồ cũng ý thức được chính mình thất thố, biểu hiện trên mặt trong nháy mắt khôi phục bình thường, nhưng là cặp mắt vẫn bị kia trên nắp quan tài mặt quỷ đồ án hấp dẫn, phảng phất chỗ này nơi lộ ra quỷ dị mặt quỷ đồ án có một loại không nói ra ma lực.

"Các ngươi còn đang mè nheo cái gì, còn không mau một chút đem nắp quan tài dời đi." Mắt thấy Lý Tuệ Mạn đi lên hỏi lâu cũng không có động tác, phía dưới Phùng lão sư hơi không kiên nhẫn rồi.

Ta nhìn một cái Lý Tuệ Mạn, nàng lập tức hội ý gật đầu một cái, chúng ta lần nữa thủ lực tổng hợp đem quan tài đồng nắp quan tài dời đi.

Có câu nói nhiều người phản lực, lời này không một chút nào giả.

Mặc dù Lý Tuệ Mạn là người nữ sinh, khí lực cũng không lớn, nhưng là có nàng gia nhập sau khi, chúng ta di động nắp quan tài tốc độ so với trước rõ ràng buông lỏng gấp mấy lần không biết.

Bất quá phiền phức thời gian, quan tài đồng nắp quan tài liền bị chúng ta xê dịch chừng hai thước tới rộng.

Bởi vì quan tài đồng thật sự là quá sâu, thêm nữa ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người lúc này đứng vị trí đưa lưng về phía bàn thờ thần, khiến cho bàn thờ thần bên trên kia hai cái cây nến phát ra ánh sáng vừa vặn bị triệt để chặn lại, không có cách nào thấy rõ trong quan tài đồ vật.

"Cầm đi." Phùng lão sư liền lập tức nhìn thấu chúng ta ở trên quan tài tình cảnh, ném lên tới một cái tay nhỏ đèn pin, nói.

Ta tiếp lấy đèn pin, mở ra chột mở điện hướng trong quan tài noi theo đi.

Sau một khắc, lại không nhìn được hít vào một hơi.

Dựa vào đèn pin cung cấp sáng ngời ánh đèn, lúc này ta có thể rõ ràng thấy, ở quan tài đồng phần đáy, lại thẳng tắp nằm một cụ mặc đại hồng bào Tử thi thể, hoặc giả nói là một cụ cương thi.

Trong quan tài thi thể không còn thối rữa, nhưng là da thịt xem ra giống như là sinh rỉ sét một dạng có chút tối thâm vàng ó.

Tử thi thể mặc cùng tướng mạo đến xem, đây cũng là một cụ ở trong quan tài nằm không biết bao lâu ngàn năm nữ thi.

Khi nhìn đến thi thể mà trong nháy mắt, ta mồ hôi lạnh liền toát ra.

Một thời đại nhìn lâu như thế xa quan tài đồng, bên trong làm sao sẽ nằm một cụ hoàn hảo không chút tổn hại chút nào cũng không có thi thể thối rữa, thấy thể nào cùng với không tâm thường.

"Trong quan tài có cái gì?" Tựa hồ là thấy được ta biểu tình đột nhiên biến hóa, Phùng lão sư giọng trở nên có chút kích động.

"Một cỗ thi thể, không có nửa điểm rữa nát thi thể." Nghe vậy, ta lập tức nói.

"Cũng chỉ có một cỗ thi thể? Còn lại. . . Ngoại trừ thi thể ngoài ý muốn còn có hay không cái gì những vật khác?" Phùng lão sư giọng so với trước càng kích động, hỏi lần nữa.

Ta không nói gì, ánh mắt lần nữa chuyển hướng quan tài bên trong, lần nữa từ quan sát kỹ một cái sau đó, phát hiện thi thể đầu xuống còn giống như gói một cái hộp đồng thau.

Lúc trước bởi vì cỗ thi thể này tóc quá mức xóc xếch, thêm nữa ta không còn quá mức chú ý dưới đầu của hán đồ vật, trực tiếp tưởng lầm là một cái gói.

"Thi thể đầu xuống còn có một cái dài hơn thước hộp đồng thau." Ta nói đạo.

"Đừng, đúng. . . Không sai, chính là cái đó hộp đồng thau, nhanh lên một chút, đem cái đó hộp đồng thau lấy ra giao cho. . ."

Phùng lão sư lời còn chưa nói hết, phía sau liền truyền tới một trận trầm đục tiếng vang, ngay sau đó đôi tay bị người gắt gao nắm, trên tay chủy thủ cũng loảng xoảng một tiếng rơi trên mặt đất.

Đột ngột biến cố để cho ta sợ hết hồn, nhưng khi ta nhìn người tới thời điểm, tâm lý lại từng một hộp lớn khí, cuối cùng Tiểu Duyệt cùng Từ Hạo Tân Đồng Lục Thành bốn người bọn họ chẳng biết lúc nào đến nơi này.

Bởi vì Lý Tuệ Mạn cùng ta còn có Phùng lão sư sự chú ý đều tập trung ở cái này quan tài đồng bên trên, lại tất cả cũng không có chú ý tới bốn người thích hợp vào từ đường.

"Chết bánh mật, các ngươi hơn nửa đêm trộm lên chạy ra ngoài, thể nào cũng không báo chúng ta một tiếng à?" Trong từ đường trong nháy mắt liền vang lên Tiểu Duyệt thanh âm bất mãn, nói xong còn không nhìn được đá Phùng lão sư một cước, hỏi "Cái này lời thôi lách thếch lè mè gia hòa là ai à? Làm sao sẽ cùng với các ngươi?"

"Hắn liền là trước kia trưởng thôn nói cái đó ở Diêu gia thôn chỉ dạy 4~5 năm Phùng lão sư." Ta nói đạo.

"Hừ, ta liền nói, nào có nhân sẽ bắt đồ hồi báo ở đây sao cái cùng son Câu trong rãnh chỉ dạy nhiều năm như vậy, nguyên lai là lòng không tốt." Tiểu Duyệt nói xong, lại không nhìn được đá Phùng lão sư hai chân.

"Được rồi, đừng làm rộn, các ngươi lên mau nhìn một chút này trong quan tài đồ vật." Thấy Tiểu Duyệt tựa hồ còn chuẩn bị không thuận theo bất nạo tìm Phùng lão sư phiền toái, đứng ở thân ta cạnh Lý Tuệ Mạn vội vàng nói.

"Vậy người này làm sao bây giờ?" Từ Hạo chỉ chỉ bị chế phục Phùng lão sư.

"Trước tiên đem hắn đánh ngất xỉu đi." Ta nghĩ nghĩ nói, dưới mắt này trong từ đường cũng không có sợi dây loại đồ vật, chỉ có thể trước làm như vậy.

Phanh. . . Ta vừa dứt lời, Lục Thành liền lập tức giơ tay lên, đem Phùng lão sư đánh cho bất tỉnh trên đất.

Một lát sau, tất cả mọi người đều lần lượt leo đến quan tài trên.

Thấy trong quan tài thi thể sau, bốn người cũng cùng chúng ta lúc trước biểu hiện giống nhau như đực, sợ ngốc tại chỗ.

"Đứng rồi, các ngươi làm sao sẽ tìm tới nơi này?" Thấy mọi người cũng không có muốn mở miệng ý tứ, ta vội vàng hỏi ra trong lòng nghi vấn.

"Há, là ta, ta nửa đêm tỉnh ngủ nghĩ đi nhà cầu, muốn cho quả mạn tý tý theo ta cùng đi, lại phát hiện quả mạn tý tý căn bản cũng không ở bên trong phòng. Ta cũng chỉ phải đến các ngươi căn phòng cách vách đi gõ cửa a, ai biết Từ Hạo bọn họ thức dậy sau này nói ngươi cũng không thấy, chúng ta lúc này mới cùng đi ra ngoài tìm các ngươi. Ở trong thôn đi một vòng lớn, cuối cùng đi tới này bên ngoài nghe được cái này gia hòa thanh âm nói chuyện, lúc này mới ngẫu nhiên vào tới xem một chút." Tiểu Duyệt mặt đầy không vui nói.

"Như đã nói qua, hai người các ngươi như thế nào lại với người này chung một chỗ à? Còn chạy đến như vậy cái địa phương cổ quái, này lại là địa

phương nào à?"

"Nơi này là Diêu gia từ đường." Ta nói đạo, tiếp lấy lại đem ta cùng Lý Tuệ Mạn cùng nhau theo dõi Phùng lão sư quá trình nói một lần.

Tiểu Duyệt một bộ nửa tin nửa ngờ biểu tình, nhưng cuối cùng không còn lại tiếp tục hỏi thăm.

"Chúng ta hay là trước đem này nắp quan tài dời đi đi, Phùng lão sư tựa hồ là vì lấy ra quan tài phần đáy để cái đó cái hộp nhỏ, chúng ta cầm ra xem một chút bên trong rốt cuộc chứa đồ gì, nhìn xong lại còn nguyên trả về."

Vốn là Phùng lão sư bị Từ Hạo bọn họ chế phục, chúng ta vốn nên lúc đó đem nắp quan tài Từ khép lại liền rời đi nơi đây, nhưng là chẳng biết tại sao ta lại có nhiều chút trời xui đất khiến nói một câu.

Nếu như là ở đi tới quan tài đồng trên nắp quan tài mặt trước, ta nhất định là sẽ không nói ra lời như vậy, nhưng là khi nhìn đến nắp quan tài đồng phía trên điêu khắc kia cái mặt quý đồ án sau, ta làm thế nào cũng kiềm chế không được tâm lý này cố muốn tìm tòi kết quả xung động.

Chẳng qua là này bị coi là thi thể gói hộp đồng thau làm như thế nào đi lấy?

Trong quan tài này là phẳng phát rì sét một loại thi thể đều khiến ta cảm giác có chút tâm thần có chút không tập trung, không khỏi để cho nhân nhớ lại lúc trước xem qua một ít cương thi điện ảnh kiểu đoạn, vạn nhất này là ngàn năm không xác thối thể đột nhiên sống lại làm sao bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10:: Trá thi

Quan tài đồng nắp quan tài mặc dù bị mọi người lực tổng hợp dời đi, nhưng lúc này trảng thượng bầu không khí lại so với trước kia còn phải lộ ra trầm muộn.

Cái này to lớn quan tài đồng ít nhất có 2m sâu, phải đứng ở quan tài trên liền đem thi thể đầu xuống hộp đồng thau lấy ra là căn bản không thể nào làm được, biện pháp duy nhất chính là có một người đi xuống.

Nhưng là, ai đi xuống?

Chúng ta sáu người đứng ở trên quan tài, ngơ ngác xem ta, ta xem ngơ ngác, lại không có một người dám xung phong nhận việc vào trong quan tài cầm hộp đồng thau.

Đương nhiên, điều này cũng tại không cho chúng ta nhất gan, dù sao trong quan tài nằm một cái hoàn toàn không biết bao nhiêu năm cũng không có thời nữ tử thi, cho dù ai cùng với không tránh được sợ hãi trong lòng, cảm thấy nhút nhát.

Bất kể là từ đối với người chết kính sợ, cũng hoặc là đối với người chết sợ hãi, đều có thể hiểu.

"Như vậy đi, ta đi xuống đem cái hộp lấy ra, các ngươi một hồi nhớ ở phía trên kéo ta một cái." Mắt thấy mọi người cùng với không có phản ứng, ta chỉ đến xung phong nhận việc, kiên trì đến cùng nói.

Đồng thời, ta ở trong lòng bàn tính một chút lúc này thời gian, cũng nhanh phải đến bốn giờ rưỡi chung.

Bởi vì mùa hè ngày đêm dài đoạn, nếu như lại có do dự bất quyết đi xuống chỉ sợ cũng muốn trời đã sáng. Vạn nhất đến lúc bị Diêu gia thôn thôn dân phát hiện chúng ta ở tại trong từ đường, chỉ sợ có mười tám miệng cũng không giải thích được.

"Cẩn thận một chút, nếu như có gì không đúng tinh thần sức lực địa phương, liền gọi chúng ta, chúng ta lập tức kéo ngươi đi lên."

Lý Tuệ Mạn ánh mắt từ trên nắp quan tài mặt kia cái mặt quý trên đồ án dời đi, nói với ta.

Những người khác cũng gật đầu một cái, rồi rít dạn dò một câu, vỗ ngực bảo đảm nhất định sẽ bảo đảm ta an toàn.

Ta gật đầu một cái, liền ở tại bọn hắn dưới sự giúp đỡ đến quan tài đồng bên trong.

Vì vậy quan tài đồng to lớn, cho nên trong quan tài không gian cũng lộ ra rất rộng rãi, cũng không có khiến người ta cảm thấy hẹp hòi cùng chật chội.

Tiến vào trong quan tài, thấy bộ kia gần trong gang tấc nữ thi, trong nội tâm của ta trở nên có chút khẩn trương, có thể là khi còn bé thấy nhiều rồi cương thi điện ảnh hậu di chứng.

Ta cầm trên tay Phùng lão sư trước ném cho ta cái đồ đèn pin, xuống đến trong quan tài sau khi cũng không có lập tức đưa tay khư thủ kia hộp đồng thau, mà là xoay người lấy đèn pin ở trong quan tài chiếu một vòng.

Rất nhanh, ta liền thấy có cái gì không đúng đồ, trong lúc nhất thời tóc gáy trên người dựng lên, liền ngay cả hô hấp cũng không dám quá mức dùng sức.

"Trong Tam Niên, thế nào?"

Đứng ở trên quan tài mấy người thấy ta xuống đến trong quan tài nửa ngày không có động tĩnh, không khỏi lên tiếng hỏi.

"Không có gì." Ta lắc đầu một cái, cố đem bất an trong lòng tâm tình đè ép xuống.

Chẳng qua là, ta ánh mắt vẫn rơi vào quan tài đồng hai bên, ở nơi đó không hề dưới hơn mười đạo phẳng phát là dùng vũ khí sắc bén lấy ra xóc xếch vết trầy, khít khao hơn nói càng giống như là có người dùng móng tay vạch ra dấu vết.

Ta trong lòng có chút hoảng sợ, quan tài đồng cứng rắn như vậy, muốn chỉ bằng vào móng tay ở phía trên làm ra nhiều như vậy như vậy xóc xếch vết trầy, này móng tay nên có nhiều sắc bén, ta có chút không dám tưởng tượng.

Không phải là nàng chứ ? Ta ánh mắt rơi vào trong quan tài nữ thi thể bên trên, trong lòng sinh ra một cái đáng sợ ý tưởng.

Nếu như này quan tài đồng bên trên vết trầy là này là nữ thi lấy ra, đây chẳng phải nói rõ này là nữ thi còn sống? Nhưng là một cái người chết làm sao có thể còn sống?

Ta lắc đầu một cái, đem trong đầu những ý nghĩ này thông thông bác bỏ xuống. Đồng thời ở trong lòng an ủi mình, đây bất quá là một cỗ thi thể mà thôi, coi như nàng có thể ngàn năm không mục nát, cũng không khả năng thật sự sống lại đi.

Ta lần nữa xoay người, ánh mắt lần nữa rơi vào nữ thi dưới đầu gối cái đồ hộp đồng thau bên trên.

Có thể để cho Phùng lão sư cam tâm tình nguyện ở chỗ này thăm son cùng cốc chỉ dạy 4~5 năm, cái này hộp đồng thau bên trong nhất định chứa cái gì khó có thể tưởng tượng thứ tốt.

Lúc này ta lại cũng không chút do dự nào, trực tiếp khom người đưa tay, chuẩn bị đem cái hộp kia từ nữ thi đầu xuống lấy ra.

Nhưng mà ngay tại ta nắm hộp đồng thau, dùng sức lôi kéo mấy cái sau khi, lại phát hiện cả cái hộp cùng với vẫn không nhúc nhích.

Thấy vậy, ta trong lòng có chút cười khanh khách, thầm nói cái hộp này sẽ không phải là trực tiếp bị cố định ở trong quan tài đi, nếu như là lời như vậy, cho dù có mười đầu trâu khí lực cũng không khả năng đem cái hộp này từ trong quan tài lấy ra.

Ta lấy đến đèn pin quan sát một chút, phát hiện hộp đồng thau phần đáy cùng quan tài liên kết địa phương có một đạo quá hẹp quá hẹp khe hở. Mặc dù khe hở cũng chỉ có một lượng li rộng, nhưng đã để cho ta có thể tin chắc cái này hộp đồng thau cũng không phải là bị cố định ở quan tài phần đáy rồi.

Nếu hộp đồng thau không có bị cố định ở quan tài phần đáy, ta đây tại sao không có biện pháp đem từ nữ thi đầu xuống lấy ra?

Ta có chút kinh nghi bất định nhìn về nữ thi, chẳng lẽ là nàng đang tác quái?

Đem toàn bộ suy nghĩ lung tung ý tưởng quên sạch sành sanh, ta lần nữa hướng hộp đồng thau phương hướng đưa tay ra, nhưng là lần này mục tiêu cũng không phải là hộp đồng thau, mà là bộ kia nữ thi đầu.

Mặc dù ta biết làm như vậy đối với người chết rất không kính, nhưng vì có thể mau sớm lấy ra cái hộp, cũng không lấy mà thôi rồi.

Hít sâu một hơi đi qua, ta hai cái tay một tả một hữu đặt ở nữ thi đầu hai bên.

Hơi vừa dùng lực, nữ thi vẫn không nhúc nhích, tiếp lấy ta lại lần nữa gia tăng trên tay khí lực, nữ thi cũng chỉ là nhẹ hơi có chút di động.

"Thế nào... Làm sao sẽ thế nào nặng?" Ta tự lẩm bẩm, động tác trên tay lại không dùng lại chút nào, lần này nhưng là ngay cả khi còn bú sữa mẹ khí lực đều đem ra hết.

Rốt cuộc, nữ thi đầu bị ta nâng lên cao khoảng hai tấc, ta dành ra tay phải, thật nhanh cầm nữ thi đầu xuống hộp đồng thau.

Cám ơn trời đất, cuối cùng không còn lại xảy ra cái gì ngoài ý muốn, hộp đồng thau bị ta dễ như trở bàn tay liền lấy trong tay.

"Tiếp lấy" ta đối với phía trên mọi người nói, đồng thời cầm trong tay hộp đồng thau ném đi lên.

Ném ra hộp đồng thau sau, ta có chút thâm kinh hãi, này là nữ thi làm sao sẽ nặng như vậy, ở nơi này là cái gì thi thể, rõ ràng chính là một khối cục sắt.

Coong, ta phải nhẹ buông tay, nữ thi đầu nặng nề rơi xuống.

Nhưng là, ta cũng không có chú ý tới, ta phải cánh tay lúc này lại bị nữ thi kia xóc xếch sợi tóc cho quẩn quanh với nhau, nữ thi đầu hạ xuống trong nháy mắt, ta cả người cũng trọng tâm không vững, trượt chân một cái về phía trước nhào tới.

Keng nữ thi đầu cùng quan tài phần đáy đụng vào nhau, lại phát ra một tiếng phảng phất kim thiết tương giao trầm đục tiếng vang âm thanh.

Ta tình huống cũng không khá hơn chút nào, bởi vì đột nhiên ngã xuống, ta cái trán cũng cùng nữ thi đầu đụng vào nhau. Ở cái trán đụng vào nữ thi đầu trên trong nháy mắt, ta chỉ cảm thấy quay cuồng trời đất, đầu ngẩn ra, trước mắt Kim Tinh tán loạn, lại có một loại đụng vào trên miếng sắt ảo giác, phảng phất cả cái đầu đều phải bị đụng bể rồi.

Lúc này, ta đầu cách nữ thi đầu vẫn rất gần, giữa hai người cách nhau bất quá mười mấy cm. Một cổ khó người xác thối vị chui vào lỗ mũi của ta, để cho nhân muốn nôn mửa

Thật đặc biệt sao xui, ta không nhận được xỏ một câu thô tục, nha này là thứ quý gì, đầu tỷ thí thể nào thiết bản còn cứng rắn.

Quá trình này nhắc tới mặc dù nhưng trên thực tế từ ta xuất thủ nâng lên nữ thi đầu xuất ra hộp đồng thau, đến ta không cẩn thận ngã xuống đầu cùng nữ thi đụng vào nhau, từ đầu đến cuối cộng lại cũng bất quá nửa phút mà thôi.

"Trương Tam Niên, ngươi làm sao vậy?"

"Trương Tam Niên, ngươi không sao chứ?"

Nhìn thấy ta đột nhiên ngã xuống, mọi người vội vàng quan tâm nói.

"Không việc gì." Ta lắc lắc dị thường đau đầu, hai tay chống đến quan tài phần đáy, chuẩn bị đứng dậy.

Nhưng là sau một khắc, ta lại như rơi vào hầm băng, toàn thân cao thấp một mảnh lạnh như băng, cả người cùng với cương tại chỗ không dám nhúc nhích.

Vốn là hai mắt nhắm nghiền nữ thi đột nhiên mở mắt, lúc này bởi vì ngã tại ở trong quan tài, ta cùng nữ thi vốn là gặp nhau bất quá mười mấy cm. Giờ phút này nàng vừa mở mắt, ánh mắt liền cùng ta mắt đối mắt với nhau.

Mặc dù nữ thi trong đôi mắt không thấy được đồng tử, chỉ có thể nhìn được một mảnh hồn màu trắng đục, nhưng vẫn làm cho ta cảm giác toàn thân phát rét, phảng phất nàng có thể thấy ta.

"Nhanh lên một chút, kéo ta đi lên "

Thấy nữ thi đột nhiên mở mắt, ta căn bản không kịp suy nghĩ nhiều, đứng đối nhau ở trên quan tài năm nhân la lớn.

Sau một khắc, ta hai tay dùng sức, cơ hồ là từ quan tài phần đáy nhảy.

Những người khác hiển nhiên cũng nhận ra được ta cả kinh thất sắc đáng vẻ, nghe được ta thanh âm sau, Từ Hạo cùng Tần Đông hai người lập tức đưa tay ra đem ta từ trong quan tài kéo ra ngoài.

Ta mới vừa bị kéo ra quan tài, bên trong liền phát ra một trận nhộn tiếng kêu, đồng thời còn có móng tay vạch ở trong quan tài chói tai âm thanh.

"Thanh âm gì?" Trong quan tài đột nhiên truyền lên tiếng đưa tới mọi người chú ý, Lý Tuệ Mạn hỏi.

"Đừng quay đầu, cái gì cùng với đừng hỏi, lập tức rời đi nơi này."

Ta đã không kịp với mọi người giải thích cái gì, thấy mọi người còn muốn hướng trong quan tài nhìn, ta vội vàng nói.

Nghĩ tới trong quan tài bộ kia đột nhiên mở mắt ra nữ thi, ta cũng cảm giác được một trận đáy lòng phát rét, nếu như không mau rời đi nơi này lời nói, tiếp theo không biết sẽ phát sinh cái gì.

"Ồ? Tên kia chạy đi đâu?" Từ Hạo nói.

Ngay tại chúng ta lần lượt từ quan tài trên xuống tới mặt đất chuẩn bị rời đi từ đường lúc, phát hiện vốn là bị gõ bất tỉnh dưới đất Phùng lão sư lại không thấy bóng dáng.

"Trước đừng đi quân hấn khi gió rồi, mau rời đi nơi này." Dưới mắt chạy thoát thân quan trọng hơn, nơi nào còn nhớ được những người khác, ta lần nữa đối với mọi người thúc giục.

Nhưng là, hết thấy đúng là vẫn còn chậm.

Ta vừa dứt lời, từ đường đại môn lại đột nhiên không gió mà bay, phảng phất bị một đôi bàn tay vô hình thúc đẩy đến, loảng xoảng một tiếng đóng lại.

Thấy vậy ta chạy mau tới, nhưng là dùng sức kéo mấy cái, từ đường đại môn vẫn không nhúc nhích.

"Các người mau lại đây hỗ trợ, nghĩ biện pháp đem từ đường cửa mở ra." Ta vội vàng xoay người nói với mọi người.

Nghe vậy, tất cả mọi người đều chạy tới, cùng ta cùng nhau kéo động từ đường đại môn. Nhưng là mặc cho chúng ta như thế nào sử lực, từ đường đại môn vẫn không nhúc nhích, hoàn toàn không có cách nào kéo ra phân nửa.

"Trương Tam Niên, người làm sao vậy, sắc mặt thoáng cái trở nên đáng sợ như thế. Trong quan tài không phải là có một cụ nữ thi mà, một mình người Đại lão gia mà, không cần sợ đến như vậy chứ?" Từ Hạo mặt đầy xem thường biểu tình nói.

"Chính là a, người dù sao cũng phải nói cho chúng ta biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a" Tiểu Duyệt cũng ở một bên chen miệng.

Ta lần nữa dùng sức kéo động hai cái từ đường đại môn, như cũ vẫn không nhúc nhích.

"Trong quan tài bộ kia nữ thi sống lại." Mắt thấy lúc này không đường có thể trốn, ta chỉ đến chán nản buông ra giữ tại từ đường trên cửa cánh tay, nói với mọi người.

"Cái gì? Thi thể sống lại?"

"Làm sao có thể, đây chẳng phải là trá thi?"

"Trương Tam Niên, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Thi thể làm sao sẽ sống lại, có khả năng hay không là bởi vì mới vừa rồi khẩn trương thái quá, cho nên nhìn hoa mắt?"

Tiểu Duyệt, Từ Hạo, Lý Tuệ Mạn ba người lần lượt hỏi.

Tần Đông cùng Lục Thành hai người mặc dù không có mở miệng nói cái gì, nhưng là từ hai người biểu tình có thể thấy được, bọn họ đối với ta nói tới cũng cảm rồi thái độ hoài nghi.

Điều này cũng không có thể trách Lý Tuệ Mạn mấy người một bộ ngạc nhiên đáng vẽ, dù sao nữ thi sống lại loại này không thể tưởng tượng nổi sự tình, bất luận nói cho ai nghe cũng có thể coi người là bệnh thần kinh.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ ta cũng sẽ không tin tưởng.

Bất đắc dĩ, ta chỉ đắc tướng trước trong quan tài phát sinh đại khái nói một lần.

Nghe xong ta nói chuyện, năm người toàn bộ đứng chết trân tại chỗ, trong sân bầu không khí thoáng cái trở nên vô cùng an tĩnh. Hiển nhiên mọi người trong chốc lát không có biện pháp tiếp nhận, dù sao quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Kéo kẹt... Đang lúc này, quan tài đồng trong lần nữa phát ra tiếng vang.

Chúng ta sáu người quay đầu nhìn lại, một cái móng tay ít nhất có dài hai tấc khô héo bàn tay đột nhiên đưa ra ngoài, gắt gao bắt quan tài đồng bên bờ.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11:: Đại Tần Quốc vận đồ

Lần này không cần ta nói gì nữa, khi nhìn đến kia khô héo bàn tay trong nháy mắt, tất cả mọi người tại chỗ cùng với hoàn toàn sững sờ, không ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Chuyện này. . . Thật trá thi?

Nhất gan Tiểu Duyệt thậm chí nhắm hai mắt lại, không dám nhiều hơn nữa nhìn nữ thi liếc mắt.

Mọi người ở đây bị sợ ngốc tại chỗ lúc, một con khác giống vậy khô héo bàn tay cũng leo lên quan tài đồng bên bờ, ngay sau đó là một người tóc tai rối bù khô héo đầu, còn có một cặp mắt ổ lõm sâu không còn đồng tử lại làm cho lòng người đầy bội cảm phát ánh mắt lạnh lùng.

Mặc dù ta trước đã sớm thấy qua quan tài đồng bên trong nữ thi mở mắt ra, nhưng lúc này thấy đến nàng coi là thật sống sờ sờ từ trong quan tài bò ra, ta vẫn còn có chút toàn thân lông tơ đảo thụ, càng trở nên run chân đứng lên.

"Nên làm gì bây giờ?" Thấy nữ thi sống lại, Lý Tuệ Mạn sắc mặt cũng biến thành tái nhợt, hướng về phía ta hỏi một câu.

Ta lắc đầu một cái, không nói gì.

Từ đường đại môn đã bị đóng chặt, ta dùng sức gõ một cái từ đường vách tường, phát hiện tòa này từ đường mặc dù là bằng gỗ kết cấu, nhưng khiến người ta cảm thấy cực kỳ rắn chắc, muốn dùng thân thể ở trên vách tường đục mở một cái chạy thoát thân miệng là căn bản không thể nào.

Sau một khắc, ta ánh mắt rơi vào Lý Tuệ Mạn trên người. Không, xác thực nói hẳn là rơi vào Lý Tuệ Mạn hai tay thật sự ôm cái đó hộp đồng thau.

Trong nội tâm của ta sinh ra một tia suy đoán, nữ thi đột nhiên sống lại, còn có từ đường đại môn đột nhiên bị đóng, chẳng lẽ là bởi vì ta đột nhiên đem cái hộp này từ trong quan tài lấy ra duyên cớ.

Mặc dù không có chứng cứ chút nào có thể chứng minh ta đoán, nhưng ta có thể xác định, này mấy giả giữa nhất định là có nào đó thần bí quan hệ.

Quan tài đồng bên trong nữ thi vẫn còn đang động, lúc này đã leo ra ngoài gần nửa người.

Có thể là bởi vì thân thể quá mức cứng ngắc duyên cớ, nữ thi bò ra ngoài quan tài động tác có vẻ hơi tức cười, chẳng qua là thấy như vậy một màn chúng ta lại không có một người có thể cười được, từ đầu tới cuối tất cả đều là sợ hãi.

"Nếu không, chúng ta đem này hộp đồng thau trả về chứ?"

Lý Tuệ Mạn dĩ nhiên là tâm tư cẩn thận, thấy ta ánh mắt rơi vào trên người nàng, lúc này biết ta suy nghĩ trong lòng, mở miệng nói.

"Cái này thì muốn trả về a, gắng co nửa ngày, dù sao cũng phải mở ra nhìn một chút trong hộp có vật gì đi." Từ Hạo nói.

Mất thấy kia quan tài đồng bên trong nữ thi đã leo ra ngoài hơn nửa người, Lý Tuệ Mạn bùng cái hộp có chút hơi khó.

"Trương Tam Niên, cũng là người quyết định đi, cái hộp là người từ trong quan tài lấy ra, muốn không nên mở ra tới thăm người một chút định đoạt." Lý Tuệ Mạn nói xong, cầm trong tay hộp đồng thau đưa cho ta.

Ta nhận lấy Lý Tuệ Mạn trong tay cái hộp, vào tay có một loại nặng trĩu cảm giác, trước ở trong quan tài có lẽ là bởi vì khăn trương thái quá, lại chút nào không có cảm giác được một điểm này.

Khi nhìn đến hộp đồng thau trong nháy mắt, ta không khỏi lại ngây ngẩn, chỉ thấy này hộp đồng thau nắp bên trên, có một cái cùng nắp quan tài trên giống nhau như đúc mặt quý đồ án.

Bởi vì từ nhỏ đến lớn giác ngộ kia cảnh cùng phía sau vết bớt, ta đối với mặt quý đồ án lộ ra rất là nhạy cảm.

Thấy mặt quý đồ án trong nháy mắt, vốn là còn có chút do dự ta, lập tức liền làm ra quyết định —— mở ra hộp đồng thau.

Có chút ra ta ngoài ý liệu, hộp đồng thau phía trên không có bất kỳ phòng trộm thiết thi, bị ta dễ như trở bàn tay liền đem kỳ mở ra.

Nhưng là, đang đánh mở hộp đồng thau thấy bên trong thật sự chứa đồ vật trong nháy mắt, ta nhưng có chút thất vọng.

Tầm mắt đạt tới, hộp đồng thau bên trong cũng không có chúng ta tưởng tượng để bất kỳ kỳ trân dị bảo bên trong đồ vật, mà là để một cái màu sắc vàng óng, che phủ giống như là bánh rán như thế cuộn da dê.

"Đây là cái gì?" Thấy trong hộp đồ vật, tất cả mọi người đều lập tức xông tới.

Trong hộp đồ vật quá mức không ngờ, vốn cho là ít nhất cũng là một trân bảo hiếm thế loại đồ vật, không nghĩ tới lại chỉ chi là một nhìn không tầm thường chút nào cuộn da dê.

Ta lấy ra trong hộp cuộn da dê, vốn là cột vào bên ngoài mặt giấy thường đã sớm trở nên mục nát,

Vừa mới bắt vào tay bên trên liền tán ra, lộ ra cuộn da dê hình dáng.

Ta đem cái hộp đưa trả lại cho Lý Tuệ Mạn, đem này cuộn da dê ở hai cái tay bên trên mở ra, muốn nhìn rõ cuộn da dê trên viết cái gì.

Này hình như là một tấm bản đồ.

"Nguyên lai chính là chỗ này sao cái phá đồ vật a, hay lại là vội vàng trả về đi, bằng không người nữ kia thì thật có thể bò ra ngoài." Từ Hạo bĩu môi, vừa liếc nhìn quan tài đồng bên trong kia đã sớm bò ra ngoài hơn nửa người nữ thi, hù dọa đến vội vàng nói.

"chờ một chút" thấy hẳn đưa tay đưa tới nghĩ muốn lấy đi bản đồ, ta vội vàng ngăn cản hẳn.

Vốn là khi nhìn đến cuộn da dê nội địa đồ lúc, ta cũng rất là thất vọng, nhưng là suy nghĩ một chút lại cảm thấy không đúng. Nếu như này cuộn da dê nội địa đồ coi là thật cái gì cũng sai lời nói, làm sao có thể cùng Tần Thủy Hoàng lĩnh vị cùng nhau bị cung phụng ở Diêu gia bên trong từ đường, cũng lại còn có một cái ngàn năm nữ thì phụ trách thủ hộ.

Đại Tần Quốc vận đồ

Trong lòng nghĩ như vậy, ta lần nữa đem cuộn da dê bản đồ lần nữa nhìn qua một lần, rất nhanh thì phát hiện ở cuộn da dê ngay phía trên, tựa hồ có mấy cái đã sớm phai màu, dùng tiểu triện thư viết Mặc Sắc chữ to.

Bởi vì mấy chữ này tích phai màu nghiêm trọng, trước ta cũng không có quá mức chú ý, cho tới đem coi thành bản đồ này một bộ phận cho trực tiếp bỏ quên đi.

"Đại Tần Quốc vận đồ, đây là vật gì, các người có ai nghe nói qua?" Ta đối với mọi người hỏi.

Nghe vậy, những người khác tất cả đều đầu óc mơ hồ, hiển nhiên không hiểu ta nói là cái gì.

Mà ta chú ý tới Lý Tuệ Mạn nghe được ta nói tới sau, cúi đầu xuống xem ra giống như là đang suy tư cái gì, ngay sau đó nàng ngẩng đầu lên, biểu hiện trên mặt biến hóa đến hưng phấn dị thường.

"Nhanh, Trương Tam Niên, dùng điện thoại di động đem nó vớ xuống đến, nhất định phải đánh ra đầy đủ nhất hình." Lý Tuệ Mạn khắp khuôn mặt là hưng phấn biểu tình, nói với ta.

Ta sửng sốt một chút, không biết nàng rốt cuộc muốn làm gì.

Thấy ta ngây tại chỗ không nhúc nhích, Lý Tuệ Mạn cũng sẽ không thúc giục, mà là lấy ra điện thoại di động của mình, cơ hồ là dùng tốc độ nhanh nhất, từ mỗi cái phương hướng hướng về phía cuộn da dê bản đồ chụp mười mấy tấm hình.

"Được rồi, trước nghĩ biện pháp đem bản đồ thả lại trong quan tài đi đi, rồi đi nơi này sau khi ta sẽ nói cho các người biết này trong cuộn da dê mặt vẽ rốt cuộc là thứ gì, bảo đảm sẽ cho các người thất kinh." Lý Tuệ Mạn cất điện thoại di động, đem cuộn da dê gói kỹ lưỡng thả lại hộp đồng thau, cũng đem cái hộp nhẹ nhàng đóng cửa sau khi nói với chúng ta.

Mặc dù trong nội tâm của ta còn có rất nhiều nghi vấn, nhưng là minh bạch dưới mắt không phải nói những khi này.

"Các người nhìn bên" ta còn chưa kịp nói chuyện, Tiểu Duyệt có chút thanh âm hưng phấn bỗng nhiên ở trong đám người vang lên.

Ta quay đầu nhìn về phía nàng, chỉ thấy nàng nâng lên cánh tay phải, chỉ vào từ đường phía bên phải một xó xỉnh.

"Đó là. . ."

Tất cả mọi người đều chạy đến Tiểu Duyệt chỉ địa phương, nguyên lai ở góc này cách mặt đất cao nửa thước địa phương, lại có này một người giống là chữ tinh hình thông gió lỗ nhỏ.

Trước bởi vì trong đường quá mức hắc ám, ta từ tiến vào từ đường sau sẽ không chú ý tới từ đường góc này vẫn còn có cái như vậy địa phương. Lúc này trăng sáng sắp rơi sườn núi, ánh trăng xuyên thấu qua cái hang nhỏ này, vừa vặn nơi theo ta tà nơi theo ở trên mặt đất, lúc này mới bị Tiểu Duyệt phát hiện.

Ta trong lòng đánh giá một chút cửa động này lớn nhỏ, rất nhanh thì có chút thất vọng, cửa động này tựa hồ cũng không thể để cho nhân chui qua.

"Nếu không chúng ta đem này mấy cây mộc điều phá hủy, liền có thể đi ra ngoài." Ta từ quan sát kỹ một cái xuống, thấy chữ tinh này hình lỗ thông hơi mộc điều chỉ có cánh tay trẻ nít bản lớn bằng, thêm nữa đã xây dựng Không phân biệt được thời gian năm tháng, tựa hồ cũng không vững chắc.

"Không thể." Ta vừa mới chuẩn bị đi tới, Lý Tuệ Mạn liền lập tức chạy tới, ở phía trước ta ngăn cản ta.

"Tại sao, bây giờ chỉ có này một cái biện pháp có thể rời khỏi nơi này, từ nơi này chui ra từ đường mặc dù có chút khó coi, nhưng vẫn tốt hơn bất chấp nguy hiểm đi đem cái hộp thả lại trong quan tài cường đi." Lý Tuệ Mạn cử động có chút khác thường, ta không khỏi nhíu mày một cái, nói.

"Các người nhìn một chút này trong đường bộ, có cái gì đặc biệt địa phương?" Lý Tuệ Mạn không trả lời thẳng ta vấn đề, ngược lại nói nó nói với chúng ta.

"Cái này từ đường hình như là dùng mộc điều qua loa dựng xây, thật kỳ quái, cùng phổ thông cổ kiến trúc có chút không giống." Ta lấy đèn pin hướng về phía trong đường chiếu một cái, nhất thời có chút kinh ngạc đứng lên, như vậy lối kiến trúc còn coi là thật là lần đầu tiên thấy.

"Không, đây không phải là qua loa dựng xây, mà là y theo Lễ Ban khóa nguyên lý xây tạo." Lý Tuệ Mạn biểu tình ngưng trọng, hơi dùng một chút nói tiếp: "Dựa vào loại này nguyên lý tu xây kiến trúc, ở dưới tình huống bình thường có thể so với những kiến trúc khác ổn định vững chắc. Nhưng là có một cái khuyết điểm, chính là như vậy kiến trúc trên thực tế thuộc về một cái cực đoan điểm thăng bằng, chỉ cần là lấy man lực hư hại nhà ở bất kỳ địa phương nào, dù là chỉ là một cây tầm thường mộc điều, toàn bộ kiến trúc thăng bằng cũng sẽ bị hoàn toàn đánh vỡ, trong nháy mắt tán giá sụp đổ."

"Nếu như lưu lại, khả năng chúng ta cũng sẽ chết, nhưng là có thể ở đem cái hộp thả lại quan tài sau khi chúng ta cũng sẽ không việc gì. Nhưng nếu như

lựa chọn đập ra cái này lỗ thông hơi, chúng ta trong sáu người cũng chỉ có một có thể rời đi, những người khác sẽ bị trong nháy mắt sụp đổ từ đường chôn sống. Phải làm sao, tự các người quyết định đi." Lý Tuệ Mạn nói xong, đem hộp đồng thau đưa trả lại cho ta.

Đang lúc này, ngoài ý muốn lại xảy ra.

Ta vừa muốn đưa tay tiếp lấy Lý Tuệ Mạn đưa tới hộp đồng thau, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ trong bóng tối thoát ra, một cái liền đem Lý Tuệ Mạn trên tay hộp đồng thau đoạt đi, trốn lúc đi còn liền đối đem Lý Tuệ Mạn đụng ngã xuống đất.

Bóng người kia cướp đi cái hộp sau nhưng cũng không dừng lại, vọt thẳng hướng từ đường phía bên phải xó xỉnh.

Không tốt

Ta lập tức liền đoán được tên kia muốn làm gì, lúc này sắc mặt hoàn toàn thay đổi, không chút nghĩ ngợi liền đuổi theo.

Nhưng dù cho như thế, ta động tác vẫn hơi chậm rồi, thân ảnh kia mới vừa vọt tới từ đường xó xỉnh liền giờ lên trong tay hộp đồng thau hướng về phía góc tường chữ tinh hình lỗ thông hơi đập tới. Từ đường xó xỉnh truyền tới mấy tiếng giòn vang, kia chữ tinh hình lỗ thông hơi mộc điều toàn bộ đứt gãy.

"Là hần, là Phùng lão sư, đứng lại" ta la lớn, kịp phản ứng Từ Hạo Tàn Đông Lục Thành cũng đồng thời đuổi tới.

Trong bóng tối, chỉ nghe Phùng lão sư cười lạnh một tiếng, trong nháy mắt từ kia bị đập vỡ lỗ thông hơi chui ra ngoài, cuối cùng linh hoạt dị thường.

Ừm ừm, phảng phất đất bằng phẳng nhớ tới sấm, ngay tại Phùng lão sư bóng người chui ra thông gió cửa hang trong nháy mắt, cả tòa Diêu gia từ đường đại điện bỗng nhiên trở nên kịch liệt lay động, cảm giác giống như là xảy ra cự đại mà dao động.

Lỗ thông hơi mộc điều bị Phùng lão sư dùng hộp đồng thau đập gãy, như vậy tòa này bất chúc Lỗ Ban tòa kết cấu từ đường đại điện cũng trong nháy mắt mất đi thăng bằng, rõ ràng cho thấy muốn sụp đổ.

Đột ngột nguy cơ làm cho tất cả mọi người cùng với sắc mặt đại biến, trong nháy mắt tất cả đều chạy đến miệng thông gió, muốn từ lỗ thông hơi chạy đi.

Nhưng mà, khi ta lấy đèn pin hướng lỗ thông hơi chiếu một cái liền trong nháy mắt tâm ý nguội lạnh.

"Đa tạ các người giúp ta lấy ra ta tha thiết ước mơ đồ vật, trả lại cho ta tìm một tốt như vậy chạy thoát thân mệnh, yên tâm, các người chết sau này ta nhất định sẽ cho các người thiêu thêm điểm tiền vàng bạc." Chỉ thấy kia Phùng lão sư vẫn còn chưa đi, tay nâng đến hộp đồng thau, toét miệng không ngừng cười nói.

"Ô ô ô . . . Ta còn không muốn chết, ta không nên bị chôn sống, Trương Tam Niên người nhanh lên một chút nghĩ một chút biện pháp a" Tiểu Duyệt thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở.

"Đến bây giờ còn có thể có biện pháp gì, rời đi từ đường đường tất duy nhất này có điều này, bây giờ lại bị hần ở bên ngoài chặn lại, căn bản không khả năng nơi phải đi." Ta lắc đầu một cái, nói.

Muốn từ nơi này lỗ thông hơi đi ra ngoài, tất nhiên là trước lúc đầu, nếu như bị Phùng lão sư dùng hộp đồng thau đập hơn mấy lần, thế nào cũng không khả năng còn sống đi ra ngoài, dưới mắt hần là quyết định chủ ý muốn giết người diệt khẩu rồi.

Mặc dù không là hần tự mình động thủ, nhưng là mượn cái này từ đường cấu tạo, hiển nhiên chúng ta trước đàm luận bị hần núp trong bóng tối cho không sót một chữ nghe tiến vào.

Dưới mắt, mọi người chúng ta đều bị bức đến tuyệt lộ rồi, coi như này từ đường sẽ không sụp đổ, kia quan tài đồng trong bò ra ngoài nữ thi cũng không khả năng bỏ qua cho chúng ta.

Phanh. . . Từ đường chìm xuống phía dưới một cái xuống, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Ngói nóc nhà cũng kèm theo bụi đất rơi xuống, để cho nhân có chút không mở mắt nổi.

Ngay tại lòng ta đáy sắp hoàn toàn tuyệt vọng lúc, ta ánh mắt bỗng nhiên rơi vào từ đường chính giữa cái đó quan tài đồng trên, trong đầu có một cái lớn mật thậm chí điên cuồng ý tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12:: Địa cung

Cái này điên cuồng ý tưởng mới xuất hiện trong đầu, ngay cả chính ta cũng bị sợ hết hồn, vậy mà lúc này toàn bộ Diêu gia từ đường đại điện cùng với đang chìm xuống sụp đổ, cũng không phải là do dự bất quyết thời điểm.

"Chúng ta tất cả đều trốn vào trong quan tài." Cuối cùng, ta còn là làm quyết định, nói với mọi người.

Nghe vậy, tất cả mọi người đều sùng sốt một chút, nhưng người nào cũng không dám, trong khoảnh khắc liền hiểu ta ý nghĩ trong lòng.

Tất cả mọi người đều trốn vào quan tài đồng bên trong, lấy quan tài độ dày cùng độ cứng, cho dù cả tòa từ đường cùng với than sập xuống, chúng ta cũng có thể giữ được tánh mạng, nhiều lắm là chính là tạm thời bị chôn sống ở phế tích phía dưới mà thôi.

Ngược lại bây giờ cũng đã gần trời đã sáng, từ đường tiếng sụp đổ thanh âm rất nhanh sẽ biết đưa tới Diêu gia thôn thôn dân chú ý, các loại đến lúc đó có người đến, đem trên quan tài xà nhà gỗ các loại các thứ lấy xuống, mọi người chúng ta tự nhiên cũng liền được cứu rỗi.

Nhưng là. . . Khi ánh mắt nhìn về phía quan tài đồng thời điểm, tất cả mọi người tuy nhiên cũng sợ hãi mà bắt đầu.

"Bây giờ không có thời gian do dự, hoặc là liều mạng một phen, hoặc là tất cả mọi người đều bị chôn sống, tự các ngươi nghĩ rõ ràng." Thấy mọi người đứng tại chỗ bất động, ta nói lần nữa, nói xong hướng quan tài đồng đi tới.

"Được, chúng ta đây liền cùng nhau đụng một cái, đứng ở chỗ này dù sao đều là chết, còn không bằng đi cầu một đường sinh cơ kia." Lý Tuệ Mạn gạt đầu một cái, đuổi theo ta bước chân.

Những người khác thấy vậy, cũng đều rối rít theo sau.

Lúc này ta đứng ở quan tài trước, đã sớm bò ra ngoài quan tài nữ thi chính thẳng tắp đứng ở trên nắp quan tài, cư cao lâm hạ nhìn mọi người chúng ta.

Nữ thi hai tay khẽ nâng lên, dài hai tắc đen nhánh móng tay lộ ra nhìn cực kỳ đáng kinh ngạc, không có ai sẽ hoài nghi nếu rơi vào tay những thứ này móng tay nhẹ nhàng đồng dạng xuống, sẽ trầy da sứt thịt.

"Có muốn hay không muốn? Nhanh xuống cướp a. . ." Ta đem trên tay hộp đồng thau giờ lên thật cao, hướng về phía nữ thi quơ quơ, trong miệng không ngừng kể một ít treu đùa nài nỉ nói, cũng không để ý nàng là hay không nghe hiểu được.

Đang làm những khi này, ta hướng về phía Lý Tuệ Mạn đám người giờ giờ lên cánh tay, bọn họ lúc này minh bạch ta ý tứ, từ thân ta bên đi ra, hướng quan tài phía sau lượn quanh đi.

Không ngoài sở liệu, nữ thi vừa nhìn thấy trên tay ta giờ hộp đồng thau, trong miệng lập tức phát ra một tiếng khó nghe chói tai tiếng thét chói tai, hơi nhún chân đập một cái, trong nháy mắt giống như mũi tên rời cung hướng ta vị trí đối phương mà tới.

Mặc dù tâm lý sớm có chuẩn bị, nhưng nữ thi đột ngột động tác hay lại là làm ta sợ hết hồn. Lúc trước thấy nữ thi bò ra ngoài quan tài đồng tốc độ dị thường chậm chạp, cho tới để cho ta đối với nàng có chút khinh thị.

Ngay tại nữ thi phi thân tới trong nháy mắt, ta xuống phía dưới một ngòi xỏm, hướng quan tài vị trí đối phương lăn hai cái. Đồng thời hướng về phía Lý Tuệ Mạn đám người hô lớn: "Nhanh, không có thời gian rồi, tất cả mọi người đều vào trong quan tài đi."

Thật ra thì căn bản không cần ta nhắc nhở cái gì, ở nữ thi hai chân mới vừa vừa rời đi quan tài đồng lúc, Từ Hạo Lục Thành Tàn Đông ba người cũng đã dẫn đầu hướng trên quan tài leo đi rồi, ngay sau đó xoay người đem Lý Tuệ Mạn cùng Tiểu Duyệt hai người cũng kéo lên.

Ta mới vừa vừa quay đầu nhìn về phía mọi người, đột nhiên liền cảm giác phía sau một trận âm phong, trong nháy mắt khắp cả người sâu hàn không dứt, lúc này không chút suy nghĩ lần nữa lăn khỏi chỗ.

Keng một tiếng, hai cái cứng rắn dị thường cánh tay liền cùng đằng sau ta quan tài đồng đụng vào nhau, chói tai âm thanh bén nhọn trực tiếp chấn lỗ tai ta đau nhức, phảng phất màng nhĩ cùng với tại thời điểm này bị đánh nứt.

Mất thấy tập kích chưa thành công, nữ thi lần nữa rút về giờ lên hai cánh tay, ở quan tài đồng vách quan tài là lưu lại mười nhìn thấy giết mình lỗ nhỏ. Ta toàn bộ sự chú ý cùng với nhìn chăm chăm nữ thi, vừa vặn thấy nữ thi thu hồi giờ lên hai cánh tay sau lưu lại lỗ nhỏ, nhất thời sắc mặt hơi trắng bệch.

Nếu như mới vừa rồi ta hơi chút lại trễ một giây, chỉ sợ ta sau lưng đã bị nữ thi kia cánh tay cứng rắn như sắt cho chọc ra hai lỗ thủng lớn rồi.

Thấy vậy, ta không nhịn được sợ, không dám chút nào buông lỏng.

Nữ thi hai lần xuất thủ đều không được cánh tay, tựa hồ trở nên có chút phần nộ, nàng ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, phi trên vai tóc dài không gió mà bay, lại từ từ bay lên.

Khi nàng lần nữa nhìn về phía ta lúc,

Ta phát hiện nàng vốn là trống rỗng cặp mắt lại như kỳ tích có đồng tử, cùng người bình thường không giống nhau là nàng hai tròng mắt hiện ra một loại

quỷ dị màu đỏ thẫm.

Trừ lần đó ra, nữ thi móng tay cũng lần nữa bên dài một tấc có thừa, so với trước kia nhìn cũng càng cứng rắn hơn rất nhiều, giống như sắc bén đao phiến.

"Trương Tam Niên đi lên nhanh một chút." Toàn bộ nhân đều đã đến quan tài đồng bên trong, chỉ có Lý Tuệ Mạn một người còn đứng ở nắp quan tài trên, giọng rất là nóng nảy đối với ta hồ.

Nghe được Lý Tuệ Mạn thanh âm, ta biết không có thể lại tiếp tục hao tổn nữa, nếu như tiếp tục lãng phí thời gian nữa, ta coi như không bị người nữ kia thi cho giết chết, cũng sẽ bị sụp đổ xuống từ đường xà nhà gỗ chôn sống ở nơi này.

Mất thấy nữ thi một đòn thất thủ liền nổi giận gầm lên một tiếng muốn lần nữa hướng ta nhào tới, ta lúc này sử xuất toàn lực, đem trên tay hộp đồng thau hướng từ đường bên trái xỏ xình ném một cái.

Vứt bỏ hộp đồng thau, ta không dám làm chút nào dừng lại, xoay người liền hướng quan tài phương hướng chạy đi.

Thấy hộp đồng thau bị ta cho ném ra ngoài, vốn là đang chuẩn bị hướng ta nhào tới nữ thi hú lên quái dị, bóng người chuyển một cái hướng cái hộp rơi xuống đất đối phương nhào tới.

"Nhanh lên một chút, ta kéo ngươi." Lý Tuệ Mạn ngồi xổm người xuống, hướng về phía ta nói đạo.

"Ừm." Ta đáp một tiếng, dùng sức nhảy một cái bắt được Lý Tuệ Mạn cánh tay, rất nhanh liền leo lên quan tài.

Một tiếng ầm vang vang lớn, ngay tại ta mới vừa leo lên quan tài sau không tới hai giây thời gian, lúc trước vốn là ta đứng đạp đất đối phương, một cây to lớn từ đường xà ngang kẹp theo vô số tro bụi cùng ngói vụn rơi xuống.

Thấy tình cảnh này, ta toàn thân toát ra mồ hôi lạnh, nhất thời cảm giác mình từ Diêm vương gia trong tay nhặt về rồi một cái mạng, nguy hiểm thật.

Nhưng mà, lúc này nguy hiểm vẫn không có giải trừ, ta cũng không có nhân tính nhả trí thưởng thức những thứ này cảnh tượng nguy nga.

Người nữ kia thi thể đi cực nhanh, trong khoảnh khắc đã đến từ đường xỏ xình, đem vậy còn không rơi xuống đất hộp đồng thau cho tiếp tục trong tay. Nữ thi quay đầu lại, sâu trùng mắt màu đỏ lần nữa nhìn về phía ta cùng Lý Tuệ Mạn đứng lập quan tài trên, tựa hồ cũng không định bỏ qua cho chúng ta.

"Đi xuống" mắt thấy người nữ kia thi nghĩ lần nữa hướng chúng ta tấn công, ta vội vàng nói với Lý Tuệ Mạn.

Lý Tuệ Mạn nghe vậy, cũng minh bạch sự tình nghiêm trọng tính, lập tức bỏ vào trong quan tài, mà ta cũng theo sát phía sau nhảy vào.

Tiến vào quan tài bên trong, ta không nói tiếng nào liền ngồi xuống, lực khí toàn thân phảng phất trong nháy mắt bị quắt khô, chỉ cảm thấy toàn thân vô lực, ngay cả động một cái đầu ngón tay cùng với lộ về đến mức dị thường tổn sức.

Mặc dù theo người ngoài, ta lúc trước cùng nữ thi chu toàn thời gian cũng không từ đầu đến cuối cũng không cao hơn hai phút thời gian. Nhưng là chỉ có mình ta rõ ràng, ở đó hơn một phút đồng hồ trong thời gian, ta bắt thật toàn thân căng thẳng, thần kinh cũng nơi ở một cái cực độ tình trạng khẩn trương.

Giờ phút này chợt buông lỏng, lúc trước tác dụng ngược lại mới thể hiện ra. Ta dựa lưng vào quan tài đồng vách quan tài, phía sau truyền tới một mảnh lạnh như băng sền sệt cảm giác, gần gũi hơn một phút đồng hồ bên trong, ta sau lưng quần áo lại bị mồ hôi lạnh hoàn toàn ướt đầm.

Mà đang ở ta cùng Lý Tuệ Mạn thân ảnh biến mất ở quan tài trên lúc, trong đường nữ thi trong miệng lại lần nữa phát ra một tiếng nhộn rỗng giận, ngay sau đó quan tài đồng chợt dùng sức lay động một cái, tựa hồ là thuận kim chỉ giờ dơi không ít góc độ.

Chờ đến ta lần nữa nhìn lên, quan tài đồng vách quan tài bên trên, lại nhiều hơn mười đèn thui lỗ nhỏ, hiển nhiên là bị nữ thi dùng móng tay cho châm đi ra.

Thấy tình hình này, tất cả mọi người đều không ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Ta ở đáy lòng thầm mắng không dứt, cô gái này thi chẳng lẽ là làm bằng sắt không được, thậm chí ngay cả móng tay cũng cứng rắn đến trình độ này.

Mặc dù trong quan tài không gian cũng không tính tiêu, chứa chúng ta sáu người là dư dả, nhưng bởi vì quan tài một con nắp trước bị chúng ta dòi, vào giờ phút này chúng ta đều tập trung ở quan tài nền Từ đắp lại này một đầu, có vẻ hơi chật chội.

Ta ngẩng đầu nhìn liếc mắt nắp quan tài, có chút bận tâm người nữ kia thi sẽ từ quan tài trên lưu lỗ hồng chui vào. Nhưng lúc này chúng ta cùng với thân ở quan tài bên trong, mà quan tài độ cao ít nhất có 2m, thật là nắp quan tài nặng nề dị thường, hiển nhiên là không có cách nào lại đem kỳ khép lại.

"Các ngươi cẩn thận một chút, thân thể cũng không muốn tựa vào sát vách quan tài." Ta ánh mắt lần nữa rơi xuống kia mười lỗ nhỏ trên, biểu tình nghiêm túc hướng về phía mọi người nhắc nhở.

Nhưng mà, ta tiếng nói vừa mới rơi, quan tài đồng liền lần nữa truyền tới một trận chấn động kịch liệt, so với trước lần đó do hữu quá chi.

"A. . ."

Ngay tại quan tài chấn động đồng thời, đứng ở quan tài tận cùng bên trong Tiểu Duyệt trong miệng phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Ta trong lòng giật mình, thậm chí nói hay lại là nhắc nhở chậm.

Ta vừa định đứng dậy đi xem Tiểu Duyệt tình huống, toàn bộ quan tài đồng loạt nhiên kịch liệt đung đưa, ngay sau đó chìm xuống, bên tai truyền tới vô số xà nhà gỗ rơi xuống đất dứt gãy thanh âm.

Oanh. . .

Quan tài đồng loạt kịch liệt đung đưa trầm xuống không biết kéo dài bao lâu, ta đã không nhớ rõ đầu mình ở vách quan tài bên trên bị nặng nề đụng có bao nhiêu lần sau, quan tài cuối cùng khôi phục lại bình tĩnh.

Khi ta lần nữa lấy được thân thể quyền tự chủ lúc, phát hiện mình lại nằm trên đất, cái đó to lớn quan tài đồng loạt là cắt rơi vào cách ta xa bốn, năm trượng địa phương.

Nửa người dưới truyền tới một trận nhỏ nhẹ đau đớn, ta cảm giác chính mình hai chân còn bị rất nhiều giống như là ngói vụn loại đồ vật chôn ở hơn phân nửa, mà vốn là bị ta nắm tay đèn pin đã sớm lần xuống ở một bên.

Ta giơ tay lên đèn pin, hướng chung quanh chiếu một cái, chỉ thấy bốn phía có tám cái hai người ôm hết như vậy lớn bằng to Đại Thạch Trụ chống lên toàn bộ dưới đất không gian, tại thạch trụ cùng phía trên thạch bích còn có một chút đã sớm tàn phá bích họa.

Nơi này lại là một tòa rộng rãi vô cùng xuống cung điện.

"Tiểu Duyệt. . ." Bình tĩnh lại đi qua, ta trước tiên nhớ lại Tiểu Duyệt, lớn tiếng kêu một tiếng.

Nghe đến hồi đáp gì, bên tai ta truyền tới chỉ có dưới đất cung điện sinh ra to lớn tiếng vang. Lòng ta đầy trầm xuống, một loại cực kỳ dự cảm không tốt xông lên đầu.

Lấy Tiểu Duyệt tự nhiên hướng bên ngoài tính cách, ở dưới tình huống bình thường ta lớn tiếng như vậy gọi nàng, nàng quả quyết không thể nào không có bất kỳ phản ứng. Liên tưởng đến trước Tiểu Duyệt ở trong quan tài phát ra kia hét thảm một tiếng, trong nội tâm của ta sinh ra một tia dự cảm không tốt.

Ta vội vàng nắm hướng bốn phía chiếu một vòng, lúc này mới phát hiện cách ta không xa địa phương, Lý Tuệ Mạn cùng Tiểu Duyệt hai người chính phảng phất ngủ say một loại nằm trên đất.

Để cho nhân nhìn thấy giật mình là, ở Tiểu Duyệt sau lưng phía dưới, có một đoàn màu sắc biến thành màu đen vết máu.

Trước mắt một màn để cho ta có chút loạn tay chân, Từ Hạo Tàn Đông Lục Thành ba người không thấy bóng dáng, mà ta cùng Lý Tuệ Mạn Tiểu Duyệt ba người lại không biết bị quan tài ném ra sau đi tới địa phương nào, nhưng để cho lo lắng cũng không phải chúng ta bây giờ tình cảnh, mà là Tiểu Duyệt trên người vết thương.

Khi ta vội vàng chạy tới đem Tiểu Duyệt thân thể lật lại sau khi, thấy Tiểu Duyệt sau lưng vị trí có năm cái dị thường nhìn thấy giật mình lỗ nhỏ, lúc này chính không ngừng chảy ra ngoài đến máu tươi, hơn nữa càng đến gần vết thương địa phương, máu màu sắc liền lộ ra càng phơi bày một loại màu đen đậm.

Thi độc

Thấy này năm cái lỗ nhỏ trong nháy mắt, ta lập tức thì nhìn ra đây là người nữ kia thi móng tay xuyên thấu quan tài đồng loạt sau tạo thành, mà Tiểu Duyệt máu tươi chảy ra phơi bày loại này quý dị màu đen đỏ, hẳn là trúng trong truyền thuyết thi độc.

Liên quan tới thi độc loại vật này, mặc dù lúc trước nghe nói qua rất nhiều lần, nhưng tận mắt nhìn thấy hay lại là đầu một lần, có chút không biết nên xử lý như thế nào.

Đang lúc này, một tiếng ưm âm thanh truyền lọt vào trong tai, vốn là ngắt đi Lý Tuệ Mạn lại vào lúc này ôm đầu chậm từ từ tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13:: Cái cửa ra

Lý Tuệ Mạn đột nhiên tỉnh lại nhất thời để cho ta thở phào nhẹ nhõm, chẳng biết tại sao, mỗi lần thấy ý định này nhẩn nhụi mỹ nữ hoa khôi, tâm lý ta liền không tự chủ được sinh ra một loại cảm giác thật thấy.

Mà rất nhiều chuyện thật cũng chứng minh, tâm tư cẩn thận Lý Tuệ Mạn rất nhiều lúc cũng có thể nghĩ ra được một ít ta không nghĩ tới cùng bị coi thường vấn đề.

"A. . ." Lý Tuệ Mạn ngồi dậy, nhất thời hai tay che đầu, phát ra một tiếng kêu đau.

Ta thấy trạng sợ hết hồn, cho là nàng cũng bị thương, cũng may chỉ chẳng qua là qua một lúc lâu, Lý Tuệ Mạn liền khôi phục bình thường.

Mặc dù sắc mặt nhìn còn có chút tái nhợt, nhưng ít ra có thể nhìn ra được nàng cũng không có bị thương, hẳn chẳng qua là giống như ta, mới vừa rồi ở quan tài đựng đưa cùng trầm xuống thời điểm không cẩn thận đem đầu đụng vào vách quan tài rồi.

Rất nhanh, ý thức dần dần khôi phục như cũ Lý Tuệ Mạn liền chú ý tới ta bên này tình huống, dù sao bốn phía một mảnh đen nhánh, mà trên tay ta nắm tay đèn pin là bóng tối này bên trong duy nhất nguồn sáng, nghĩ không đưa tới nàng chú ý đều khó khăn.

"Tiểu Duyệt. . ." Lý Tuệ Mạn đứng dậy bước nhanh chậm chậm đi tới, đối với trên mặt đất Tiểu Duyệt kêu một tiếng, thấy không có phản ứng chút nào lại quay đầu đối với ta hỏi "Trương Tam Niên, Tiểu Duyệt nàng thế nào?"

"Ta đoán nàng hẳn là trúng thi độc rồi." Ta biểu tình ngưng trọng nói.

Ngay sau đó đem Tiểu Duyệt thân thể nhẹ nhàng lộn chút, để lộ ra trên lưng nàng một mảnh kia nhìn thấy giập mình vết máu màu đỏ sậm, còn có kia năm cái để cho toàn thân người phát rét không ngừng chảy máu tươi vết thương.

"Phải lập tức nghĩ biện pháp cầm máu mới được, bằng không coi như nàng không chết vào thi độc, cũng sẽ bởi vì chảy máu quá nhiều mà chết đi." Thấy Tiểu Duyệt trên người nhìn thấy giập mình vết thương, Lý Tuệ Mạn cũng không miễn sợ hết hồn, nhưng ngay lúc đó liền kịp phản ứng nói.

"Ừ, cái đó. . . Ngươi giúp nàng cầm máu đi, ta ở bên cạnh giúp ngươi chiếu đèn." Ta gật đầu, có chút lúng túng nói một câu.

Trên thực tế nếu như Lý Tuệ Mạn không còn tỉnh lại nhanh như vậy, ta cũng muốn phải cho Tiểu Duyệt làm một ít cầm máu các biện pháp, chẳng qua là nam nữ cuối cùng khác biệt, bây giờ chuyện này do Lý Tuệ Mạn tới làm đùm, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn nữa.

"Ngươi cẩn thận một chút, tốt nhất không nên đụng phải những thứ kia biến thành màu đen vết máu, vạn nhất ngươi lại dính vào thi độc kia có thể gặp phiền toái." Ta vẫn là có chút không yên lòng, hướng về phía Lý Tuệ Mạn nhắc nhở một câu.

Lý Tuệ Mạn ừ một tiếng, cũng không ngẩng đầu lên tiếp tục động tác trên tay.

Bởi vì Tiểu Duyệt bây giờ thuộc về một loại chết ngắt trạng thái, hoàn toàn không cảm giác được đau đớn, Lý Tuệ Mạn động tác trên tay cũng không hề quá mức cố kỵ.

Một lát sau, Lý Tuệ Mạn dùng mấy cây từ trên y phục kéo xuống vải đem Tiểu Duyệt vết thương kéo chặt lấy, cuối cùng không còn giống hơn nữa trước như vậy một mực chảy ra ngoài máu.

Nhưng hai người chúng ta đều biết, đây chỉ là tạm thời tính giải quyết mặt ngoài vấn đề, nếu như không nghĩ biện pháp đem Tiểu Duyệt trên người thi độc cho hoàn toàn thanh trừ sạch, nàng tình huống như cũ không cần lạc quan.

"Tần Đông Từ Hạo còn có Lục Thành ba người bọn họ đây?" Đem Tiểu Duyệt nơi vết thương lý hảo, Lý Tuệ Mạn rốt cuộc nhớ tới tại chỗ số người tựa hồ có hơi không đúng, vốn là hẳn cùng với chúng ta Từ Hạo Tần Đông Lục Thành ba người không biết thân ở phương nào.

Ta lắc đầu một cái, biểu thị chính mình cũng không biết.

Vốn cho là mọi người núp ở trong quan tài, có thể tránh thoát một kiếp, các loại Điều gia thôn thôn dân nghe từ đường tiếng sập đổ thanh âm sau liền có thể đem chúng ta bình yên cứu ra.

Ai biết lại phát sinh bây giờ một màn này, Điều gia thôn từ đường không chỉ sập đổ, liền cả mặt đất cũng liền đối trầm xuống, bây giờ chúng ta càng là không giải thích được đi tới nơi này ngồi không biết địa cung, ngay cả ba người khác cũng đều hoàn toàn mất đi tung tích.

"Đây là địa phương nào? Một tòa núi nhỏ thôn từ đường phía dưới làm sao sẽ xuất hiện một tòa địa cung." Ta lấy đèn pin hướng bốn phía chiếu một cái, bên trong toà cung điện dưới lòng đất này trống rỗng, không còn nữa cái bóng người.

"Không biết, hay là mau rồi đi nơi này đi, Tiểu Duyệt trên người thi độc thật sự nếu không nghĩ biện pháp rõ ràng, thật sẽ khó giữ được tánh mạng." Lý Tuệ Mạn lắc đầu một cái nói.

Không cần Lý Tuệ Mạn nhắc nhở, ta cũng biết tình huống khẩn cấp.

Nhưng là, làm như thế nào đi ra ngoài?

Tòa này địa cung phẳng phát một cái bịt kín không gian độc lập,

Ta lấy đèn pin đi lên đối phương chiếu một cái, phát hiện phía trên cung điện dưới lòng đất hoàn hảo không chút tổn hại, bằng phẳng dị thường.

P phía trên cung điện dưới lòng đất không còn hư hại dấu hiệu, kia quan tài đồng là thế nào mang theo chúng ta rơi vào nơi này? Nếu như không làm rõ ràng cái vấn đề này, ở bốn phía này tất cả đều là nham thạch trong cung điện dưới lòng đất, chỉ bằng vào tay không lại làm sao có thể ở cứng rắn trên vách đá đào ra một cái đường hầm đào mạng tới.

"Nhất định có cửa ra." Lý Tuệ Mạn dị thường kiên định nói: "Nơi này không còn một bộ hài cốt, nếu xây địa cung nhân có thể từ nơi này rời đi, đã nói lên nơi này nhất định là có một cái cửa ra có thể thông hướng ngoại giới."

Lý Tuệ Mạn lời nói cũng nhận được ta đồng ý, vừa nhưng cái này địa cung là nhân công xây dựng, như vậy thì khẳng định không phải một cái toàn bộ bịt kín không gian, chỉ là chúng ta còn không tìm được xác thực chạy thoát thân cửa ra thôi.

Ta nguyên bốn định đem Tiểu Duyệt lưu tại chỗ, mình thì cùng Lý Tuệ Mạn cùng nhau ở cung điện dưới lòng đất trên vách tường tìm tìm xuất khẩu. Ta đột nhiên nghĩ tới cái đó ở quan tài đồng trong nằm không biết bao nhiêu năm nữ thì, bây giờ lại chạy đi nơi nào?

Thân ở như vậy một cái hoàn cảnh xa lạ bên trong, lúc nào cũng có thể phát sinh không tưởng được sự tình, ta có chút bận tâm nếu như đem Tiểu Duyệt lưu tại chỗ sẽ gặp nguy hiểm, chỉ đành phải đem vác tại rồi trên lưng.

Ở Lý Tuệ Mạn dưới sự giúp đỡ, ta cẩn thận từng li từng tí đem Tiểu Duyệt vác tại rồi sau lưng, lúc này đầu nặng tựa vào bả vai ta bên trên, kia như đồng du tơ một loại yếu ớt hồ hấp hay là để cho ta có chút sợ mất mật, ta thậm chí có chút bận tâm nếu như ta dưới chân đi bộ bước chân quá mức kịch liệt, cũng có thể tạo thành năng hít thở không thông cùng bỏ mạng.

Đem trên tay đèn pin đưa cho Lý Tuệ Mạn, hai người chúng ta bắt đầu ở này xa lạ trong cung điện dưới lòng đất tìm chạy thoát thân đầu mối, vừa nhưng cái này địa cung là bởi vì xây, kia cửa ra liền nhất định sẽ ở một hẻo lánh.

"Đây là?" Hai người mới vừa đi tới địa cung vách đá cạnh, tai ta bên trong liền truyền tới Lý Tuệ Mạn kia có vẻ hơi một chút bối rối thanh âm.

"Thế nào?" Ta bắt mình sờ dĩ, nghi ngờ hỏi.

Lúc này xuất hiện ở hai người chúng ta trước mặt là một bộ chừng một trượng tới cao đến hai thước bích họa. Trải qua không biết bao nhiêu năm tháng ăn mòn, cùng với dưới đất ẩm ướt hoàn cảnh phá hư, trên bích họa màu sắc đã đại đều biến mất phai màu, nhưng vẫn nhưng có thể thấy được bích họa đại khái bộ dáng.

"Cái này. . . Hình như là một bức bình sinh sự tích đồ." Rất nhanh, ta liền nhìn ra trong đó đầu mối, này bích họa nội dung bức họa là người khác bình sinh sự tích.

Chỉ nói chúng ta trước mắt này tấm bích họa, vẽ hình như là một cái lưỡng quân đối lũy hình ảnh.

Trên bích họa dùng đơn giản đường cong phác họa hàng trăm hàng ngàn cái tay cầm trường kích binh lính đối nghịch với nhau, còn có chiến xa chiến mã cung tiễn thủ, trong này nổi bật nhất là bên trái quân sự bên trong một cái cười cao đầu đại mã đáng vẽ tướng quân nhân vật, nhìn không ở trên bích họa đáng so sánh, lại cao hơn người bình thường ra ước chừng gấp đôi.

Như thế khoa trương đặc tả, ta phỏng đoán người này chắc là này tấm bình sinh sự tích đồ chủ nhân. Mặc dù này tấm trên bích họa nhân vật có chút khoa trương thành phần, nhưng cũng có thể nhìn ra được này tấm bích họa chủ nhân là một cái dũng mãnh lại năng chinh chiến người, hơn nữa hẳn là thuộc về cái loại này lưng hùm vai gấu, Thiên Sinh Thần Lực.

Nhìn này tấm bích họa trong chốc lát, ta cùng Lý Tuệ Mạn ánh mắt lần nữa chuyển hướng một cái khác bức bích họa.

Không ngoài sở liệu, này tấm bích họa giống vậy vẽ là vị tướng quân này bình sinh sự tích, bất quá này tấm bích họa hình ảnh chuyển đến một địa phương khác, giống như là một tòa cung điện bên trong.

Từ quan sát kỹ chỉ chốc lát, ta kinh ngạc phát hiện này tấm trong bích họa cung điện lại có nhiều chút giống như là Hàm Dương Cung.

Đây chẳng lẽ là một vị Tần Quốc tướng quân?

Ta từ bích họa là thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Lý Tuệ Mạn, thấy nàng đang tập trung tinh thần nhìn trước mắt bích họa, một bộ như có điều suy nghĩ dáng vẻ.

"Người đối với này bích họa có ý kiến gì không?" Ta không khỏi đối với nàng hỏi một câu.

"Không ngoài sở liệu lời nói, chúng ta bây giờ hẳn là thân ở một tòa trong mộ thất mật, này trên bích họa mật mô tả là cái này mộ thất chủ nhân bình sinh sự tích, từ trong bích họa cung điện bộ dáng đến xem, người này hẳn là Tần Triều một cái năng chinh chiến đại tướng quân." Nghe được ta câu hỏi, Lý Tuệ Mạn đưa mắt từ bức họa bên trên thu hồi rồi nói ra.

"Ừ, cùng ta ý tưởng như thế." Ta gật đầu một cái, nói tiếp: "Chỉ là có chút Kỳ quái, dưới tình huống bình thường Mộ chủ nhân bình sinh sự tích đồ hắc là muốn về ở chủ mộ thất, nhưng chỗ này trống rỗng, vừa không quan tài cũng không vật chôn theo loại đồ vật, rõ ràng không phải một gian mộ thất."

Lý Tuệ Mạn hiển nhiên cũng đứng cổ mộ phương diện đồ vật cũng hiểu rất rõ, ta ngược lại không cần lo lắng nàng nghe không hiểu ta đang nói cái gì.

Bởi vì lo lắng Tiểu Duyệt tình huống, ta cùng Lý Tuệ Mạn nhìn bích họa tốc độ rõ ràng biến hóa nhanh rất nhiều. Toàn bộ địa cung cộng lại tổng cộng là mười sáu bức bích họa, chúng ta ở ba bốn phần chung trong thời gian liền hoàn toàn xem xong.

Đang nhìn bích họa thời điểm, Lý Tuệ Mạn không ngừng lấy tay ở trên vách đá gõ tới gõ lui, đồng thời vênh tai lắng nghe trên vách đá truyền tới thanh âm.

Ta lúc này minh bạch nàng dụng ý là cái gì, nếu như trong vách đá có đi ra ngoài lối đi, như vậy nàng gõ vách đá lúc phát ra âm thanh tất nhiên sẽ là cái loại này trống rỗng thanh âm, ngược lại là cùng phổ thông vách đá không có khác nhau chút nào.

"Vách đá này bên trên tổng cộng có tám cái cửa ra." đọc theo vách đá đem toàn bộ bích họa cùng với nhìn qua một lần, hơn nữa đem vách đá gõ qua một lần sau khi, Lý Tuệ Mạn xoay người, biểu tình có chút cổ quái nói với ta.

"Tám cái cửa ra?" Nghe được Lý Tuệ Mạn lời nói, ta không khỏi sửng sốt một chút, còn lấy vì mình nghe lầm, đối với nàng hỏi "Tại sao có thể có tám cái cửa ra? Người có hay không là nghe lầm?"

"Không còn, đúng là có tám cái cửa ra." Lý Tuệ Mạn lắc đầu một cái, dùng cực kỳ khẳng định giọng.

Thấy nàng khẳng định như vậy, ta cũng biết loại chuyện này Lý Tuệ Mạn tự nhiên không có lý do gạt ta, dù sao hai người bây giờ cùng với bị vây ở chỗ này, quả quyết không còn đùa kiểu này tâm tư.

"Mặc dù đang nơi này không có biện pháp phân rõ phương hướng, nhưng nếu như ta không còn đoán sai lời nói, này tám cái cửa ra hẳn là ở tám cái phương vị trên. Chẳng qua là căn cứ trước phản xạ trở lại thanh âm, ta đoán vách đá cửa ra độ dày hẳn không xuống hai thước, loại này độ dày vách đá nếu như không có những vật khác là căn bản không thể nào tay không mở ra." Thấy ta không còn mở miệng, Lý Tuệ Mạn nói lần nữa.

Cái gọi là tám cái phương hướng, thật ra thì nói chính là Đông Tây Nam Bắc bốn cái phương vị, hơn nữa Đông Nam, tây nam, Đông Bắc, Tây Bắc.

"Chiều người nói như vậy, chúng ta đây há chẳng phải là không ra được? Hai thước độ dày vách đá, coi như dùng cương thiên, cũng phải đào bới nửa ngày đi, chớ nói chi là tay không rồi." Nghe được Lý Tuệ Mạn lời nói, ta nhất thời có chút nhục chí nói.

"Không, nhất định khác biệt biện pháp mở ra này tám cái cửa ra, chỉ là chúng ta bây giờ còn chưa nghĩ đến thôi." Lý Tuệ Mạn nói.

Lý Tuệ Mạn nói xong lời này, ta đột nhiên ngẩng đầu lên, gắt gao nhìn chăm chú vào bên trong cung điện dưới lòng đất kia cao cao đứng vững tám cái cự đại thạch trụ.

Ngay từ lúc ngay từ đầu ta cũng đã chú ý tới, này tám cái cột đá ở cung điện dưới lòng đất trong có vẻ hơi hoàn toàn xa lạ.

Tám cái cửa ra, tám cái cột đá, trong này chắc có đến liên quan nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14:: Có dám đánh cuộc hay không?

Làm Lý Tuệ Mạn lần nữa lúc ngẩng đầu lên, chính trùng hợp thấy ta cau mày, hai mắt gắt gao nhìn trong cung điện dưới lòng đất kia tám cái cự đại thạch trụ.

"Thế nào, những thứ này cột đá có vấn đề gì không?" Lý Tuệ Mạn đi tới bên cạnh ta, hỏi nhỏ.

"Ta cũng không biết, chẳng qua là cảm thấy này tám cái trụ đá lớn lập ở cung điện dưới lòng đất trong có vẻ hơi cổ quái, bằng vào ta trực giác phán đoán, phải cùng trên vách đá cái kia ẩn núp tám cái cửa ra có quan hệ." Nghe được Lý Tuệ Mạn câu hỏi, ta nghĩ nghĩ, đem ý nghĩ trong lòng nói cho nàng.

"Ồ, ta thế nào không nghĩ tới." Ta vừa dứt lời, Lý Tuệ Mạn biểu hiện trên mặt trong nháy mắt trở nên kinh hi vô cùng, nói.

Nói xong, nàng liền tự mình bắt đầu vòng quanh tám cái cột đá đi tới đi lui, ta chỉ đến đi theo sau.

Cùng địa cung vách đá bắt đầu là, này tám cái trên trụ đá cũng không có mô tả bất kỳ cùng Mộ chủ nhân có liên quan bích họa, mà là có khắc rất nhiều điều khắc như thế cổ xưa Tiểu Triện văn tự. Trong này còn kèm theo một ít giống như là chim trùng văn như thế hồi chữ, cho dù là học qua rất nhiều cổ xưa văn tự ta cũng có chút xem không hiểu.

"Như quả không ngoài sở liệu, mở ra này tám cái thông đạo phương pháp liền giấu tại thạch trụ bên trên những văn tự này chính giữa, chẳng qua là ta bây giờ còn chưa suy đoán ra quá mức cụ thể biện pháp, không hiểu xây cái này địa cung nhân là thế nào vận dụng những văn tự này." Nhìn mấy lần trên trụ đá văn tự, ta nói với Lý Tuệ Mạn.

Lý Tuệ Mạn không nói gì, nàng nhìn trên trụ đá những văn tự đó, cau mày, tựa hồ cũng đang suy tư cái gì.

Một lát sau, Lý Tuệ Mạn biểu tình bỗng nhiên sáng lên, ngay sau đó đi tới một căn khác cột đá trước, làm tám cái cột đá đều bị nàng lần nữa tỉ mỉ nhìn qua một lần sau khi, nàng biểu hiện trên mặt cũng biến thành càng thêm hưng phấn.

"Thế nào? Có phải hay không tìm tới mở ra kia tám cái cửa ra biện pháp." Thấy nàng cái này hưng phấn bộ dáng, ta không khỏi mở miệng hỏi.

"Ừ, là nhìn ra chút đầu mối, chẳng qua là không biết có phải hay không là cùng ta nghĩ đến như thế." Lý Tuệ Mạn gật đầu một cái, nhưng ngay sau đó lại có chút không xác định nói: "Người có chú ý đến hay không, này tám cái cột đá mỗi một cái phía trên văn tự cùng với có một ít thiếu sót, không có một trên trụ đá văn tự là hoàn chỉnh, ta cảm thấy đến mở ra cửa ra phương pháp hẳn liền cùng này có quan hệ."

"Những thứ này ta trước ngược lại chú ý tới, chỉ bất quá địa cung này đã trải qua năm tháng, trên trụ đá có chút văn tự sẽ hư hại rụng cũng là không thể tránh được đi." Ta nói đạo.

"Không thử một lần làm sao biết." Nghe ta lời nói, Lý Tuệ Mạn tựa hồ cũng không buông tha án chứng chính mình suy đoán quyết tâm, mở miệng nói: "Người trước đem Tiểu Duyệt để xuống đi, ta tới đỡ nàng, người dựa theo ta nói phương pháp thử một lần, nhìn xem có thể hay không đi thông."

"Được rồi." Thấy Lý Tuệ Mạn hơi có điểm lòng tin tràn đầy dáng vẻ, ta gật đầu nói.

Ta nhẹ nhàng ngồi xổm người xuống, đem Tiểu Duyệt để dưới đất, Lý Tuệ Mạn thấy vậy chạy mau tới đỡ nàng.

"Trước từ bên trái nhất cột đá bắt đầu, người lấy tay một cái sờ, nhìn một chút hàng cuối cùng thứ chín chữ có phải hay không có chút lỏng động." Đem Tiểu Duyệt đỡ sau, Lý Tuệ Mạn lập tức nói.

Nghe vậy, ta lúc này đi lên phía trước, đưa tay ở hàng cuối cùng thứ chín điều khắc kiểu chữ bên trên nhẹ nhàng ấn xuống một cái.

Quả nhiên không ra Lý Tuệ Mạn đoán, ta mới vừa theo như ở nơi này chữ bên trên, cũng cảm giác được một trận nhỏ nhẹ rung đưa, hoàn toàn không giống như là cái loại này trực tiếp điều khắc tại thạch trụ câu trên chữ, ngược lại giống như là dấn ở phía trên.

Trên tay ta có chút dùng sức, chữ kia liền không tổn sức chút nào bị ta từ trên trụ đá lấy rơi xuống.

Đem chữ cầm trong tay, ta lúc này mới phát hiện cái chữ này phía sau nguyên lai còn có một chặn ba tắc tới lòi ra hình vuông trụ đá nhỏ, là trực tiếp xen vào ở phía sau trụ đá lớn trên.

"Tiếp theo nên làm gì?" Đem điều này chữ từ trên trụ đá gỡ xuống sau khi, ta đối với Lý Tuệ Mạn lời nói liền lại cũng không có hoài nghi.

Bản về học thức bản về thông minh trình độ, người mỹ nữ này hoa khôi đúng là vượt xa người thường rất nhiều, ngay cả ta cũng không khỏi không đối với nàng nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Trên tay người cái đó là cái gì chữ?" Tựa hồ là vì xác nhận cái gì, Lý Tuệ Mạn lần nữa đối với ta hỏi.

"Là một chữ nghiệp." Ta cúi đầu nhìn một cái trên tay văn tự, sau khi xác nhận không có sai lầm đối với nàng trả lời.

"Chữ nghiệp. . ." Lý Tuệ Mạn cúi đầu do dự một chút, ngay sau đó đã nói đạo: "Đưa cái này chữ đặt ở hàng thứ nhất cái thứ 4 vị trí. Đúng rồi, nhớ nhất định phải để ngược lại, để tốt sau đó mới theo như thuận kim chỉ giờ phương hướng đem nó xoay chính."

Đem chữ để ngược lại? Trong nội tâm của ta âm thầm phi phúc không dứt, đây không phải là uống công vô ích mà, trực tiếp đem nó thả chính không phải rồi.

Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng Lý Tuệ Mạn nếu lên tiếng như vậy rồi, ta cũng chỉ được chiều nàng nói đi làm.

Dựa theo Lý Tuệ Mạn nói, ở đem gỡ xuống chữ té giả trang tốt sau khi, ta liền nhẹ nhàng đem thuận kim chỉ giờ chuyển động.

Sau một khắc, khiến cho nhân không tưởng được sự tình xảy ra.

Xoạt xoạt, ngay tại ta vừa đem chữ để xuống thuận kim chỉ giờ phương hướng chuyển tới chính diện sau không tới một giây, trong cột đá truyền tới một tiếng cực kỳ nhỏ nhẹ thanh âm, giống như là nào đó cơ quát đang vang động.

Bởi vì trong cung điện dưới lòng đất hoàn cảnh cực kỳ an tĩnh, mặc dù những cái này cơ quát tiếng động thanh âm cơ hồ thấp không thể ngửi nổi, nhưng vẫn nhưng rõ ràng truyền vào tai ta bên trong.

"Được rồi, quả nhiên có phản ứng." Trong nội tâm của ta vui mừng, nói với Lý Tuệ Mạn.

Nghe vậy, Lý Tuệ Mạn tựa hồ cũng thật to thở phào nhẹ nhõm, hiển nhiên trước lúc này nàng đối với chính mình suy đoán cũng là không có bất kỳ nắm chặt.

Tiếp lấy chúng ta không có chút nào lưu lại, chữ thứ hai, chữ thứ ba, làm đệ nhất cây trên trụ đá cái thứ 4 chữ bị ta giả trang tốt cũng chuyển động sau khi, kèm theo xoạt xoạt chuyển động cơ quát âm thanh, trước mặt của ta này cái này cột đá truyền đến một trận chấn động kịch liệt.

Thấy vậy ta sợ hết hồn, cho là nơi nào ra sai, nhưng mà chờ ta vội vàng lui về phía sau mấy bước, kia cột đá vẫn chấn động không ngừng, nửa phút sau khi lúc này mới hoàn toàn khôi phục bình tĩnh.

Thất bại sao?

Ta có chút nhục chí, quay đầu nhìn Lý Tuệ Mạn liếc mắt, thấy nàng vẫn mặt đầy mong đợi biểu tình.

Ừm ừm, ta mới vừa quay đầu lại nhìn về phía Lý Tuệ Mạn, địa cung bên trái bỗng nhiên truyền tới một trận trầm thấp tiếng va chạm, toàn bộ mặt đất cũng có thể cảm giác được một trận hơi rung nhẹ, ngay sau đó là một trận thạch cửa mở ra âm thanh âm vang lên.

"Nhìn bên." Lý Tuệ Mạn tràn đầy hưng phấn âm thanh âm vang lên bên tai bờ, trên tay nàng đèn pin ánh đèn chuyển một cái, liền chiếu vào liễu chi truyền trước tới thanh âm địa cung chéo phía bên trái hướng.

Ta lần nữa quay đầu theo Lý Tuệ Mạn ánh đèn thật sự chiếu địa phương nhìn, chỉ thấy vốn là bóng loáng bằng phẳng trên vách đá, lúc này lại nhiều hơn một cái ước chừng 1m56 độ cao đen thùi cửa hang. Xuyên thấu qua cái đó đen thùi cửa hang, còn mơ hồ có thể thấy bên trong có một đạo hướng lên nghiêng về thang đá.

Ta từ Lý Tuệ Mạn trong tay cầm lấy đèn pin, cơ hồ dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới cửa hang nơi, mượn đèn pin ánh sáng hướng bên trong cửa hang chiếu đi, chỉ thấy điều này thang đá một đường hướng lên dọc theo, cho đến bị xa xa hắc ám hoàn toàn chiếm đoạt.

"Trương Tam Niên, ngươi có dám theo hay không ta đánh cược một lần?"

Chẳng biết lúc nào, Lý Tuệ Mạn chạy tới rồi thân ta cạnh, nàng không nhúc nhích nhìn chăm chú trước mắt cửa hang cùng thang đá, do dự một chút sử dụng sau này một loại cổ quái giọng đối với ta hỏi.

"Đánh cược gì?" Ta nghe không hiểu nàng ý tứ, có chút bất minh sờ dĩ hỏi.

"Trong cung điện dưới lòng đất tổng cộng có tám cái chạy thoát thân giao lộ, nhưng ta đoán trong này khả năng chỉ có một là chính xác, còn lại giao lộ tất cả đều là một con đường chết. Nếu như muốn đem mặt khác toàn bộ giao lộ cùng với mở ra, chỉ sợ chúng ta còn phải lãng phí rất nhiều thời gian, nhưng là Tiểu Duyệt trên người thi độc càng ngày càng nặng, không chịu nổi chúng ta lãng phí nữa nhiều thời gian hơn rồi."

Lý Tuệ Mạn cắn môi một cái, hơi dừng một chút liền nói tiếp:

"Ta là đang suy nghĩ, liền coi như chúng ta đến lúc đó đem toàn bộ cửa hang cùng với mở ra, đến lúc đó cũng chỉ có thể thử vận khí lựa chọn trong đó một con đường, thả như vậy vô vị lãng phí thời gian, đến lúc đó còn phải lại quần quít lựa chọn kia cái thông đạo, chúng ta chẳng liên tục tiếp lựa chọn trước mắt cái lối đi này. Ngươi có dám theo hay không ta đánh cược một lần, liền đánh cược chúng ta trước mắt cửa động này là chính xác đường hầm đào mạng, nếu như thất bại thì cùng chết ở bên trong, nếu như thành công. . ."

Lý Tuệ Mạn không còn tiếp tục nói nữa, nhưng ta đã hiểu nàng ý tứ, nếu như thành công tự nhiên mọi người chúng ta cũng đều được cứu rồi.

Đây là một trận liên quan tới sinh tử đánh cược, nhưng là đem Lý Tuệ Mạn lời nói cẩn thận trở về chỗ một lần, mới phát hiện nàng nói mỗi một câu nói cùng với rất có đạo lý.

Coi như hao hết tâm lực mở ra tất cả trốn sinh cửa hang thì như thế nào, đến lúc đó ba người chúng ta nhân luôn không khả năng phân chia hai đội đi bộ, lại không nói trên tay chỉ có một đèn pin, địa cung này trong nguy hiểm thì không phải là bất cứ người nào có thể đơn độc đối mặt.

Tiểu Duyệt hô hấp đã kinh biến đến mức càng ngày càng nhiều yếu ớt, mấy có lẽ đã đến nhanh không phát hiện được trình độ.

"Được, ta cùng ngươi đánh cược một lần, ghê gớm chính là vừa chết. Nếu là lúc chết sau khi bên người còn có một cái như vậy đẹp để đại hoa khôi đèn ở bên người, kia phỏng chừng trong trường học không biết lại có bao nhiêu người đều phải hâm mộ và ghen ghét, cướp thay ta chết đi." Suy nghĩ ra trong đó hết thấy, ta lập tức nói với Lý Tuệ Mạn.

"Không có đứng đắn, cùng với loại thời điểm này rồi ngươi còn có tâm tư đùa." Lý Tuệ Mạn khẽ gất một tiếng, nói.

Bất quá nhìn ra được, trải qua ta lời nói mới vừa rồi kia, Lý Tuệ Mạn tâm tình tựa hồ cũng buông lỏng rất nhiều, cũng không có giống hơn nữa trước như vậy khóa chặt chân mày.

"Đi thôi, nếu quyết định đi đường này, vậy thì việc này không nên chậm trễ, có lẽ sớm 1 chút đi ra ngoài còn có thể sớm 1 chút tìm tới Từ Hạo ba người bọn họ, đến lúc đó mọi người cùng nhau cố gắng nghĩ một chút biện pháp, ngược lại cũng không phải không có biện pháp rời đi chỗ này." Ta thu liễm tâm tư, nghiêm túc nói.

"Ừ, ta ở phía trước dẫn đường, ngươi ở sau lưng Tiểu Duyệt đi ở phía sau, nấc thang có chút trơn nhẵn, ngươi cẩn thận một chút." Lý Tuệ Mạn đáp một tiếng, ngay sau đó bước chân dần dần đi vào cửa hang.

Ta lần nữa cẩn thận từng li từng tí đem Tiểu Duyệt công trên lưng, theo sát sau lưng Lý Tuệ Mạn đi vào cửa hang.

Ừng ừng, ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người mới vừa bước vào cửa hang đi vẫn chưa tới Thập Tầng nấc thang, sau lưng truyền tới một tiếng đóng cửa đá thanh âm.

"Ai ui. . ." Mới vừa đi mấy bước đường, đỉnh đầu liền truyền tới phanh một tiếng, đau đến ta thẳng toét miệng.

Bởi vì cửa hang độ cao so với thân ta cao còn phải thấp hơn không ít, khi tiến vào đến cửa hang sau này, ta thì không khỏi không khom người cúi đầu đi bộ, nhiều lần cùng với bởi vì buông lỏng cảnh giác, đầu đụng vào cứng rắn đỉnh động bên trên.

Vác trên lưng đến Tiểu Duyệt, dưới chân đi lên này tặc không biết bao nhiêu năm nấc thang. Bởi vì lòng đất ẩm ướt duyên cớ, thang đá bên trên còn dài ra không ít hoạt lưu rêu xanh, ta mỗi đi một bước đều không thể không gọi lên 12 phân tinh thần.

Ta theo sau lưng Lý Tuệ Mạn, dọc theo thang đá theo một đường hướng lên, cũng không biết đi bao lâu rồi.

Từ tiến vào cửa hang sau khi, ta liền âm thầm đếm, lúc này coi như ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người sợ là đi qua có hai trăm đạo nấc thang, nhưng là phía trước vẫn là đen kịt một màu, căn bản không biết có còn xa lắm không.

Chọn làm đường sao?

Mất thấy một đường đi lên lâu như vậy còn chưa tới cuối, trong nội tâm của ta không khỏi có chút suy nghĩ miên man.

Phía sau cửa đá đã phong bế, nếu như chúng ta lựa chọn con đường này là sai, đây chẳng phải là sẽ bị vây chết ở chỗ này.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15:: Nhân ngư dầu, trường minh đăng

Ta ngẩng đầu nhìn liếc mắt Lý Tuệ Mạn, chỉ thấy nàng nghiêm túc ở trước mặt đi lại, tựa hồ cũng không có nửa điểm thất vọng cùng muốn buông tha ý tứ.

Những thứ này nấc thang không có đi đến cuối, cuối cùng là không biết chúng ta lựa chọn là đúng là còn sai.

"Cẩn thận một chút, trước mặt muốn quẹo cua rồi."

Lý Tuệ Mạn đối với ta nhỏ giọng nhắc nhở một câu, ngay sau đó lối đi phía trước đột nhiên biến mất, hướng bên phải tới một cái 90 độ đại chuyển biến, hơn nữa tại chuyển cong sau khi, dưới chân thang đá cũng biến mất không thấy, mặt đất biến thành một cái bằng phẳng thẳng tắp lối đi.

Chúng ta một đường về phía trước, lần nữa ở trong đường hầm chuyển qua mấy lần đường ngoằn ngoèo đi qua, lối đi phía trước hai bên cùng bả vai các loại cao trên vách tường xuất hiện từng chiếc từng chiếc lóe lên sáng ngời ánh lửa ngói xanh ngọn đèn dầu, cách mỗi khoảng hai trượng khoảng cách sẽ gặp có một chiếc, dọc theo lối đi một mực thông hướng xa xa.

"Những thứ này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết trường minh đăng?" Thấy như vậy một màn, ta không nhịn được kinh ngạc lên.

Dĩ vãng ở trường học đi học, nghe được Khảo Cổ học Giáo sư nói đến trong cổ mộ trường minh đăng, ta đều là ở trong lòng khịt mũi coi thường.

Căn cứ Khảo Cổ học Giáo sư từng nói, một chiếc trường minh đăng có thể ở Mộ chủ nhân trong mộ thất mất thiêu đốt mấy ngàn năm thậm chí trên vạn năm mà bất diệt. Nhưng trong mắt của ta loại này hoàn toàn chính là không tuân theo lẽ thường sự tình, dĩ nhiên là rất khó làm cho người tin phục.

Mấy ngàn năm thậm chí trên vạn năm thời gian, coi như là bóng đèn cũng phải hư mất vô số nữa à, chứ nói chi là mỗi ngày đều đốt dầu nho nhỏ ngọn đèn dầu.

Đến gần đệ nhất ngọn đèn trường minh đăng thời điểm, ta không nhìn được dừng lại quan sát xuống.

Chỉ thấy này ngọn đèn trường minh đăng không biết thiêu đốt bao nhiêu năm, bên trong lại vẫn trang bị gần một nửa màu sắc phơi bày nhũ bạch sắc đèn dầu. Mặc dù chỉ bằng vào đèn dầu màu sắc để cho ta không có biện pháp phân biệt đèn này dầu cụ thể là cái gì đó, nhưng có thể nhất định là đây cũng không phải là một loại phổ thông đèn dầu.

Khi nhìn đến những thứ này trường minh đăng thời điểm, Lý Tuệ Mạn cũng đã đem trên tay đèn pin đóng lại, nếu nơi đây có ánh đèn, vậy liền không còn lại tiếp tục lãng phí điện lượng đạo lý.

Thân ở nguy hiểm như thế cùng xa lạ trong mộ thất, bảo lưu pin điện lượng, cơ hồ cùng bảo vệ mình mạng nhỏ ngang hàng trọng yếu.

Lại đi ước chừng năm sau sáu phút, đi ở phía trước Lý Tuệ Mạn bước chân cũng chậm rãi ngừng lại, lúc này nàng đang đứng ở một chiếc trường minh đăng trước mặt, tròn to hai mắt tựa hồ là đang quan sát cái gì.

Ta đi lên phía trước, chỉ thấy Lý Tuệ Mạn chính nhẹ nhàng nâng lên cánh tay đụng chạm trước mắt trường minh đăng, xác thực nói là ở chạm trường minh đăng bên trên một cái đồ án.

"Đây là. . . Nhân ngư?"

"ta dừng bước lại, nhìn về phía Lý Tuệ Mạn đầu ngón tay tiếp xúc đụng vị trí, thấy trường minh đăng bên trên có một cái vô cùng quen thuộc đồ án, lại là ở vô số thần quái chí dị trong truyền thuyết miêu hội nhân ngư.

Liên quan tới nhân ngư truyền thuyết, bất luận là Đông Phương thần thoại cũng hoặc là Tây Phương truyền thuyết đều có tương tự ghi lại, ở trên mạng tiện tay cũng lục soát cũng có thể tìm được một đồng lớn cùng nhân ngư liên quan tân văn.

Tỷ như nào đó một cái địa phương bờ biển ngư dân phát hiện nhân ngư thi thể, bị nào đó một cái chính phủ cho lấy đi nghiên cứu, lại tỷ như đoạn thời gian trước trên website truyền lưu rất rộng một cái video, có người ở bờ biển dùng máy quay phim chụp được còn sống nhân ngư.

Những thứ này cũng không có không biểu hiện ra nhân loại đối với nhân ngư loại này không biết sinh vật hướng tới.

Nhưng là, đối với nhân ngư có hay không tồn tại ở trên thế giới, vẫn luôn không có một xác thực lý luận. Có người nói có, dù sao bây giờ nhân loại đối với bất ngờ đại dương hiểu còn quá ít, có người nói không còn, bởi vì nhân ngư loại sinh vật này có chút vi phản khoa học thông thường.

Liên quan tới nhân ngư, ta từng tại lúc lên cấp 3, cũng từng có một ít ý tưởng cùng suy đoán. Tại sao ở mỗi cái đại lục mỗi cái văn minh tin tức trao đổi cơ hồ là số không xa xôi cổ đại, rất nhiều văn minh cổ xưa truyền thuyết thần thoại cùng trải qua sử ghi chép bên trong cùng với xuất hiện nhân ngư loại này không biết sinh vật, chẳng lẽ này chỉ chi là một loại trùng hợp sao?

Hay hoặc là nói, đã từng một một đoạn thời gian, trên địa cầu quả thật có nhân ngư loại sinh vật này tồn tại, hơn nữa còn bị bất đồng địa phương tiên dân mắt thấy đến cũng ghi xuống.

Vào giờ phút này, ta nhìn Lý Tuệ Mạn đầu ngón tay tiếp xúc đụng vị trí,

Sinh vật thân người đuôi cá, có thể không phải là chỉ có trong truyền thuyết thần thoại mới phải xuất hiện nhân ngư.

Ánh mắt nhìn soi mói, ta cảm giác cái điều bị điều khắc trong rất sống động nhân ngư phảng phất sống lại, liền muốn phá đèn mà ra, nhảy đến trước mặt của ta.

"Người tin tưởng trên thế giới này có người cả tồn có ở đây không?" Lý Tuệ Mạn đưa ngón tay thu hồi, xoay người lại dùng một loại cực kỳ nghiêm túc giọng đối với ta hỏi.

"Lúc trước vẫn còn ở lúc lên cấp 3 có chút tin tưởng, chẳng qua là sau đó lại có điểm hoài nghi." Nghe vậy, ta thành thật trả lời đạo: "Chẳng qua là. . . Bây giờ thấy những thứ này trường minh đăng, ta lại có chút hủy bỏ ý nghĩ của mình rồi."

Tại Trung Quốc một ít tư liệu lịch sử ghi lại bên trong, nhân ngư cá dầu là cổ đại hoàng cung quý tộc dùng để làm trong mộ thất trường minh đăng chọn dầu tài liệu. Tin đồn dùng người cá dầu làm thành trường minh đăng có thể liên tục không ngừng thiêu đốt mấy ngàn năm mà bất diệt, cho nên lại kêu vạn năm đèn.

"Ta lúc trước mặc dù đang gia gia trong thư phòng thấy qua một ít lễ tế liên quan tới nhân ngư khảo cổ tài liệu và ghi chép, nhưng ta từ đầu đến cuối không tin cõi đời này thực sự có người cá, nhưng là hôm nay thấy những thứ này trường minh đăng sau khi, lại không thể không tin." Một lát sau, tại ta bên trong mới truyền tới Lý Tuệ Mạn thanh âm, lần này giọng nói của nàng nghe tựa hồ còn có chút kích động cùng hưng phấn.

"Ý người là. . . Đây trường minh đăng bên trong đèn dầu chính là cái loại này trong truyền thuyết có thể thiêu đốt vạn năm mà bất diệt nhân ngư dầu?" Ta có chút không xác định hỏi.

"Ừ, không sai, những thứ này trường minh đăng có thể ở tòa này trong cổ mộ thiêu đốt hơn ngàn năm mà bất diệt, chắc là nhân ngư dầu làm thành." Lý

Tuệ Mạn gật đầu một cái nói.

Mặc dù sớm đã có dự liệu được Lý Tuệ Mạn sẽ trả lời như vậy, nhưng là khi nàng khẳng định trả lời truyền vào tai ta bên trong lúc, ta vẫn là không nhận được thất kinh, kích động đến có chút không nói ra lời.

Trước mắt này từng chiếc từng chiếc trường minh đăng, không thể nghi ngờ là nhân ngư xác xác thật thật tồn tại chứng có, nếu như những thứ này bị truyền rao, rất khó tưởng tượng sẽ đưa tới cái dạng gì oanh động to lớn.

"Nếu không chúng ta thuận tay mang đi một chiếc trường minh đăng, nếu như có may mắn rồi đi nơi này, cũng có thể xuất ra đi tốt tốt nghiên cứu một chút?"

Nhìn trong lối đi này từng chiếc từng chiếc thiêu đốt hơi sáng ánh sáng trường minh đăng, ta nói với Lý Tuệ Mạn.

Tuy nói làm như vậy đối với Mộ chủ nhân tựa hồ rất không tôn kính, nhưng nhân ngư dầu làm trường minh đăng loại này trong truyền thuyết có thể gặp mà không thể cầu đồ vật, ta vẫn còn có chút không muốn bỏ qua. Dù sao nếu như bỏ qua cơ hội lần này, khả năng đời này liên lại cũng không có gặp khả năng.

"Ừ, ta cũng có ý nghĩ này."

Ra ta dự liệu, vốn là Lý Tuệ Mạn sẽ phản đối ta đề nghị, không nghĩ tới ta vừa dứt lời, nàng liền không chút suy nghĩ lập tức phải trả lời đạo. Nhìn ra được, nàng tựa hồ cũng đã sớm có như vậy tâm tư.

Nói làm liên làm, bởi vì ta trên lưng còn đeo Tiểu Duyệt, không có biện pháp dành ra hai tay, loại chuyện này chỉ đành phải do Lý Tuệ Mạn làm.

Cũng may những thứ này trường minh đăng chẳng qua là bày ra ở hai bên lối đi từng cái tiểu trên bình đài, Lý Tuệ Mạn cơ hồ không phí nhiều sức liền đem kỳ lấy xuống. Dem gỡ xuống trường minh đăng cầm trong tay thối tắt, Lý Tuệ Mạn lần nữa dẫn đầu hướng trước thông đạo đối phương đi tới.

Một đường không nói, chúng ta ở trong đường hầm lần nữa quẹo qua mấy cửa quẹo đạo, đại khái lại đi chừng mười phút đồng hồ sau khi, một cánh cửa đá xuất hiện ở trước mặt chúng ta.

"Tại sao lại là này cái mặt quý?" Lý Tuệ Mạn dẫn đầu dừng ở trước cửa đá, dùng một loại ta cho tới bây giờ không có nghe qua cổ quái giọng.

Phảng phất là đang làm bầm lâu bầu, lại phảng phất là ở nói cho ta nghe.

"Mặt quý?" Nghe vậy, ta vội vàng đi lên phía trước cùng Lý Tuệ Mạn sóng vai đứng chung một chỗ.

Quả nhiên, tầm mắt đạt tới chỗ, phía trước trên cửa đá chạm trở một cái to bằng chậu rửa mặt tiểu quý mặt điều khác.

Tại sao? Tại sao nơi này cũng sẽ xuất hiện loại vật này?

Từ ở bảy tuổi năm ấy biết được trên lưng mình có một cái vết bớt mặt quý sau khi, hơn nữa đã gặp rất nhiều kinh khủng ác mộng, đối với mặt quý đồ án ta liền rất là nhạy cảm.

Đây đã là hôm nay lần thứ ba nhìn thấy mặt quý đồ án, một lần là đang ở Diêu gia từ đường chiếc kia to lớn quan tài đồng trên nắp quan tài, một lần là trong quan tài lấy ra cái đỏ xanh màu đồng cái hộp nhỏ, còn có một lần chính là chỗ này.

Mặt quý cổ mộ

Khi nhìn đến trước mắt trên cửa đá mặt quý điều khác trong nháy mắt, lòng ta nhảy chọt tăng nhanh hơn rất nhiều, an tĩnh dị thường bầu không khí để cho ta thậm chí có thể rõ ràng nghe được chính mình bịch bịch tiếng tim đập.

Nơi này cũng có mặt quý đồ án, chẳng lẽ này tòa cổ mộ chính là ta trong giấc mộng thường thường thấy kia tòa cổ mộ sao?

Mở ra cửa đá cơ quan ngay tại cửa đá một bên, có thể đụng tay đến, nhưng lúc này ta nhưng có chút nhút nhát, càng không dám đưa tay ra sờ xuống cái đỏ cửa đá chột mỏ.

Mộng cảnh cùng thực tế rốt cuộc phải vào thời khắc này va chạm sao? Ta có chút kích động dị thường đứng lên.

"Đừng. Trương Tam Niên, để cho ta tới. . ."

Ngay tại ta lấy dũng khí đưa tay ra chuẩn bị mở ra trước mắt cửa đá thời điểm, Lý Tuệ Mạn lên tiếng ngăn cản ta. Ngay sau đó nàng lấy ra trên người điện thoại di động, hướng về phía trên cửa đá mặt quý đồ án chụp liên tục cân nhắc tấm hình.

Thấy cử động lần này ta đối với lần nữa không nhận được nhìn nhiều Lý Tuệ Mạn mấy lần, người mỹ nữ này hoa khôi cổ quái hành vi, ở trong lòng ta nghĩ ngờ cũng càng ngày càng lớn.

Ngay từ lúc Diêu gia từ đường thời điểm, ta cũng đã nhìn ra Lý Tuệ Mạn khi nhìn đến trên nắp quan tài mặt quý đồ án sau tựa hồ nhiều chút tâm tình dị thường, lúc này lại làm ra những thứ này cổ quái hành vi, để cho ta đối với nàng lòng hiếu kỳ liền nặng hơn rất nhiều, thậm chí có một loại nghĩ lập tức lên

tiếng hỏi nàng xung động.

Đương nhiên, Lý Tuệ Mạn hiển nhiên cũng nhìn ra ta mỗi lần khi nhìn đến mặt quý đồ án sau biểu hiện cũng có chút khác với người thường, nhiều lần ta đều thấy nàng có chút muốn nói lại thôi nghĩ đối với ta nói gì, nhưng mỗi một lần cũng đều cố kiềm nén lại.

Rất rõ ràng, Lý Tuệ Mạn cũng giống như ta, cũng ở đây các loại một cái thích hợp thời cơ.

Chụp xong những hình này sau, Lý Tuệ Mạn lúc này mới đưa tay ra, hướng về phía cửa đá phía bên phải chốt mở đề xuống.

Xoạt xoạt. . .

Cửa đá phía bên phải trong vách tường truyền tới một trận cơ quát chuyển động thanh âm, ngay sau đó truyền tới một trận ùng ùng nhỏ nhẹ âm thanh.

Chỉ muốn mở ra cái cửa đá này, hết thảy cũng đều phải thấy cái rõ ràng rồi, chúng ta lựa chọn con đường này rốt cuộc có chính xác hay không, thì nhìn cánh cửa đá này sau khi sẽ có cái gì.

Vào giờ phút này, ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người cùng với trở nên có chút khẩn trương, với nhau cũng có thể nghe được đối phương tiếng hít thở trở nên rất gấp gáp, hiển nhiên là có chút sợ chúng ta trước đánh cuộc vạn nhất thua, như vậy hết thảy cũng đều xong đời.

Bất quá, đang đánh mở thạch trước cửa, chúng ta cũng không có hoàn toàn buông tha trong lòng hy vọng, dù sao hết thảy đều tất cả có thể không phải sao?

Không biết có phải hay không bởi vì trong mộ thất những thứ này cơ quát năm tháng quá lâu, thạch cửa mở ra tốc độ cuối cùng vô cùng chậm chạp, ước chừng dùng hơn một phút đồng hồ, chúng ta trước mắt cửa đá lúc này mới hoàn toàn bị mở ra.

Cửa đá mới vừa bị mở ra, một trận dễ nghe tiếng nước chảy liên truyền vào ta cùng Lý Tuệ Mạn hai trong tai người.

Lý Tuệ Mạn lần nữa mở đèn pin lên ánh đèn, chỉ thấy xuất hiện ở hai người chúng ta trước mặt lại là một hang núi, ở sơn động chính giữa còn có một cái đường kính ít nhất có bốn năm trượng trong suốt ao nước.

Nhưng chuyện này cũng không hề là để cho ta đặc biệt chú ý, để cho đặc biệt chú ý là đang ở ao nước trên mặt nước, lúc này đang có mấy cổ hươu hại quan tài gỗ nổi lơ lửng.

Mượn đèn pin ánh đèn, ta thậm chí còn nhìn thấy trong đó hai cổ hươu hại quan tài gỗ trong khe hở lộ ra chừng mấy sợi ô tóc đen dài.

Có lẽ là bởi vì nước chảy quan hệ, lúc này này mấy cổ quan tài gỗ đang ở ao nước mặt ao bên trên không ngừng phiêu động, bóng bễnh trong nước tóc dài nhìn phá lệ quý dị.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16:: Ngoài ý muốn

Đứng ở cửa đá vị trí, ta đại khái đếm một chút, trong ao lơ lửng quan tài gỗ không nhiều không ít, vừa vặn có chín bộ.

"Chúng ta nên làm gì bây giờ?" Đi vào sau cửa đá, Lý Tuệ Mạn xoay người đối với ta hỏi.

Cửa đá vừa mới mở ra thời điểm, Lý Tuệ Mạn liền lấy đèn pin đại khái chiếu một cái, phát hiện trước mặt ao nước đã hoàn toàn cắt đứt chúng ta đi đường.

Rời đi nơi này lối đi ở ao nước bờ bên kia, ngoại trừ từ trong nước trực tiếp chuyển đi qua, tựa như đã không có biện pháp khác.

"Còn có thể làm sao, chỉ có thể lợi tới." Ta có chút bất đắc dĩ nói, đặt ở trước mặt chúng ta chỉ có này một loại biện pháp.

"Cái đó. . . Trương Tam Niên, ta không biết bơi." Nghe vậy, Lý Tuệ Mạn biểu tình có chút lúng túng, nói.

Ta để cho Lý Tuệ Mạn lấy đèn pin chiếu một cái ao nước, dựa vào điện nước ống ánh đèn, ta nhìn một chút cái này ao nước độ sâu. Mặc dù trong ao nước rất là trong suốt, nhưng nhưng căn bản để cho nhân không có biện pháp thấy ao nước đáy ao.

Vượt xuống phía dưới, là mảnh đen kịt, cái này nhìn không tầm thường chút nào ao nước lại có điểm sâu không thấy đáy đáng vẻ.

"Như vậy đi, ta biết bơi, ta trước tiên đem người dẫn đi, sau khi ta lại bơi về tới đem Tiểu Duyệt cũng dẫn đi."

Trước mặt cái này sâu không thấy đáy ao nước đường kính ít nhất bốn năm trượng, nếu như muốn cho một cái không biết bơi nhân chuyển đi qua, hiển nhiên là không có khả năng, ta chỉ đến suy nghĩ một chút nói với Lý Tuệ Mạn.

"Ừm." Lý Tuệ Mạn hơi do dự một chút, rất nhanh thì gật đầu một cái đồng ý ta đề nghị.

Thấy Lý Tuệ Mạn cũng không phản đối, ta lúc này đem công trên lưng Tiểu Duyệt cẩn thận từng li từng tí để xuống, tạm thời trước đem nàng dựa vào ở một bên trên vách đá.

Tiếp lấy ta đi tới bên cạnh cái ao, quay đầu lại đối với Lý Tuệ Mạn gật đầu một cái.

Lý Tuệ Mạn lúc này hơi ý đi tới trước, do dự một chút đi qua hay lại là đi tới trước ôm ta eo.

"Cẩn thận một chút." Ta đối với Lý Tuệ Mạn nhắc nhở một câu, sau đó đưa tay ra ôm nàng yêu kiều nắm chặt eo thon.

Không thể không nói, vị mỹ nữ này hoa khôi vô luận vóc người hay lại là dung mạo đều là cực tốt, mặc dù nhìn tựa hồ có chút hơi gầy, nhưng trong tay ta ôm vào nàng ngang hông cảm giác lại cực kỳ mềm mại.

Ở trong tay ta bàn tay chạm được nàng thắt lưng trong nháy mắt, ta cảm giác nàng cả người nhẹ nhàng run một cái, ngay sau đó liền khôi phục bình thường, nhưng lại cúi đầu không dám liếc lấy ta một cái, nhìn ra được nàng là có chút xấu hổ.

Ta ôm lấy Lý Tuệ Mạn, nhẹ nhàng nhảy xuống nước.

Tê. . .

Vừa mới chạm được ao nước, ta nhất thời cũng cảm giác được toàn thân cao thấp một trận lạnh như băng thấu xương, này trong ao nước lại giống như là mới vừa hòa tan tuyết nước một loại dị thường giá rét.

Lý Tuệ Mạn tay phải gắt gao ôm lấy ta, nắm tay đèn pin tay trái giờ lên thật cao, hai chúng ta lúc này trạng thái cơ hồ là mặt đối mặt, lẫn nhau tư thế ôm nhìn cực kỳ mập mờ.

Bởi vì phải dành ra tay trái ôm lấy Lý Tuệ Mạn, ta chỉ phải dùng cánh tay trái liều mạng vẩy nước, bởi vì ở trong nước không ngừng trên dưới trời lơ lửng, trước ngực dán chặt hai luồng mềm mại xúc cảm để cho ta có chút ý nghĩ kỳ quái, suýt nữa bởi vì phân tâm mà chìm vào trong nước.

Ta sợ hết hồn, không dám lại có bất kỳ suy nghĩ lung tung ý tưởng, lúc này tập trung ý chí, toàn lực hướng bờ bên kia bơi đi.

Ngay tại ta mang theo Lý Tuệ Mạn sắp bơi tới bờ bên kia thời điểm, một cái quan tài gỗ theo nước chảy từ hai người chúng ta trước mặt chậm rãi phiêu động qua.

Xuyên thấu qua hư hại quan tài gỗ khe hở, ta tựa hồ nhìn thấy trong quan tài gỗ một tấm tái nhợt không có chút huyết sắc nào mặt.

Bỗng nhiên liếc một cái, để cho ta cho là chính mình hoa mắt, đang lúc ta nghĩ muốn lần nữa thấy rõ thời điểm, quan tài gỗ đã từ hai người chúng ta trước mặt phiêu tới.

Một lát sau, khi chúng ta lên tới bờ bên kia thời điểm, hai người quần áo dĩ nhiên là tất cả đều làm ướt.

Bởi vì theo dõi Phùng lão sư thời điểm đi vội vàng, Lý Tuệ Mạn chỉ mặc một bộ đồ ngủ đơn bạc, giờ phút này quần áo ngủ bị ao nước hoàn toàn làm ướt, áp sát vào trên người nàng, dịu dàng vóc người nhìn một cái không sót gì.

Vì không bị hiểu lầm thành sắc lang, ta vội vàng từ trên người Lý Tuệ Mạn dời đi ánh mắt.

"Người không sao chứ?" Ta thấy Lý Tuệ Mạn lúc này có chút răng run lên,

Toàn thân phát run, không khỏi hỏi một câu.

"Không việc gì, chính là chỗ này ao nước có chút lạnh, một hồi nữa là tốt. Người nhanh lên một chút đi đem Tiểu Duyệt cũng nhận lấy đi, nhớ phải cẩn thận một chút." Lý Tuệ Mạn lắc đầu một cái, đối với ta dằn dò.

Ta đáp một tiếng, xoay người nhảy vào trong ao nước, một lát sau lại lần nữa trở lại bờ bên kia.

Đem Tiểu Duyệt từ dưới đất ôm lấy, đi tới bên cạnh cái ao bên trên ta nhưng có chút do dự.

Mới vừa rồi đưa Lý Tuệ Mạn đi qua thời điểm ta liền đã thử qua một lần, này trong ao Thủy Cực vì giá rét. Loại trình độ này giá rét đối với thân thể người khỏe mạnh có lẽ còn có thể khê cần răng miến cường chịu đựng, nhưng đối với lúc này Tiểu Duyệt mà nói, không thể nghi ngờ là trí mạng.

Ở bên trong thân thể thi độc Tiểu Duyệt thân thể nay đã trở nên vô cùng suy yếu, nếu như lúc này lại để cho nàng tiếp xúc được những băng này lạnh thấu xương ao nước, rất khó tưởng tượng sẽ phát sinh cái gì.

"Trung Tam Niên, thế nào?" Thấy ta nửa ngày cũng không có xuống nước, Lý Tuệ Mạn đang đối với bờ hồ.

Ta đem chính mình lo âu đối với nàng nói một lần, Lý Tuệ Mạn nghe được sau tựa hồ cũng cảm thấy có chút làm khó cùng khó giải quyết.

Ta trong đầu không ngừng suy tính, nghĩ suy nghĩ ra một cái lưỡng toàn kỳ mỹ biện pháp.

Đang lúc này, một cụ quan tài gỗ theo nước chảy lần nữa trôi dạt đến trước mặt của ta, thấy trước mắt quan tài gỗ một sát na, ta động linh cơ một cái, có biện pháp rồi.

Mắt thấy quan tài gỗ liền muốn lần nữa cùng ta sụt qua người, ta mau tới trước đưa tay ra, đem kéo đến rồi bên bờ.

Không thể không nói, vận khí ta vẫn là tương đối không tệ, xuất hiện ở trước mặt ta này là quan tài gỗ cơ hồ là trong ao này toàn bộ chín bộ trong quan tài gỗ gìn giữ hoàn hảo nhất.

Nếu như đem Tiểu Duyệt giả bộ ở trong này đẩy phiêu động qua ao, liền không cần phải lo lắng thân thể suy yếu Tiểu Duyệt đụng phải lạnh như băng ao nước rồi.

Kéo qua quan tài gỗ sau, ta chỉ lại phải đem Tiểu Duyệt thả ở trên mặt đất, muốn thuận lợi đi qua tất nhiên là muốn mở ra trước quan tài gỗ.

Này quan tài gỗ cũng không biết là lấy cái gì vật liệu gỗ làm, trải qua bên trên thời gian ngàn năm lại còn có thể gìn giữ như thế hoàn hảo.

Khi ta tốn sức dốc hết sức lực bình sinh đem đóng vào trên quan tài gỗ bốn viên màu đồng đỉnh lấy ra cũng vạch trần nắp quan tài sau, trước mắt một màn bị dọa sợ đến ta thiếu chút nữa tê liệt ngồi dưới đất.

Chỉ thấy ta mở ra này một cụ trong quan tài gỗ, bất ngờ nằm một cụ gìn giữ cực kỳ hoàn hảo tóc dài quần áo trắng nữ thi, nhìn một cái còn tưởng rằng là một cái ngũ thiếp đi người sống.

Mặc dù bởi vì vì bên trong hang núi này hoàn cảnh có chút ẩm ướt mà đưa đến toàn thân có chút sưng vù, nhưng loại này hoàn chỉnh trình độ nữ thi so với trường sa mã vương tích tụ ra thổ hán đại nữ thi lại qua chi mà không khỏi cùng.

"Chớ trách, chớ trách, tiểu bối vì cứu bằng hữu, bất đắc dĩ mới quấy rầy tiền bối an nghỉ, nếu như có thể từ nơi này rời đi, vẫn bồi nhất định cho nhiều tiền bồi đốt điểm tiền vàng bạc."

Ở trải qua quý nhai từ sơn Sơn Quý căn đường cùng Diêu gia từ đường quan tài đồng trong nữ thi sau khi, ta đối với những quý hồn này thi thể loại đồ vật có thể nói là cực kỳ kiêng kỵ, lúc này hướng về phía trong quan tài gỗ nữ thi không ngừng chấp tay, trong miệng không ngừng nói.

Nói xong, ta cố nén nội tâm sợ hãi, khom người đem trong quan tài gỗ nữ thi ôm ra, ồm một tiếng ném bỏ vào rồi trong ao.

Ra ta dự liệu, vốn cho là nữ thi bị ném vào trong ao nước sẽ lơ lửng, không nghĩ tới lại trực tiếp chìm vào sâu không thấy đáy ao không thấy bóng dáng.

Mặc dù biết rõ loại này thô bạo cách làm đối với người chết rất không tôn trọng, nhưng vì cứu Tiểu Duyệt, ta cũng chỉ được kiên trì đến cùng làm như vậy rồi.

Mắt thấy nữ thi chìm vào đáy ao biến mất không thấy gì nữa, ta lập tức đem Tiểu Duyệt ôm lấy, bỏ vào trong quan tài gỗ.

Vì lấy phòng ngừa vạn nhất, ta suy nghĩ một chút vẫn là đem trước gỡ xuống màu đồng đỉnh lần nữa đỉnh đi lên, ghé gối đọi lát nữa đến bờ bên kia lại đem kỳ lấy xuống là được.

Sau khi làm xong những việc này, ta lần nữa nhẹ nhàng nhảy một cái, nhảy vào trong ao.

Mặc dù đã là lần thứ ba xuống nước, nhưng ao nước lạnh như băng thấu xương hay là để cho ta có chút nắng nheo. Thầm nghĩ trong lòng thật may nơi đây có những thứ này quan tài gỗ, nếu không nếu như mang theo Tiểu Duyệt từ trên nước chuyển đi qua, còn tưởng là thật có thể muốn nàng tánh mạng.

Ta một cái tay đẩy quan tài gỗ, một cái tay dùng để vẩy nước, tốc độ mặc dù không tính là mau hơn, nhưng là rất nhanh thì đến trong hồ.

Vậy mà lúc này, ngoài ý muốn lại xảy ra.

Chính đang ra sức bơi lội ta bỗng nhiên cảm giác dưới chân trầm xuống, hai cái chân cổ tay giống như là bị thứ gì cho tóm chặt lấy rồi, một cổ lực đạo to lớn từ đáy nước truyền tới, trực tiếp liền lôi kéo ta chìm xuống đáy.

Do xoay sở không kịp, ta cả người bị găng gượng quăng vào rồi trong nước, liền đối còn nuốt mấy hơi lạnh như băng thấu xương ao nước.

Bị đẩy vào dưới nước sau khi, ta lập tức mở mắt ra, trước mắt một màn suýt nữa đem ta bị dọa sợ đến tắt hơi.

Chỉ thấy ở trong ao, một tấm tái nhợt mà sừng vì gương mặt gắt gao đối diện ta, tán loạn tóc dài trong nước trên dưới nổi lơ lửng, giống như là có sinh mệnh cuồng vũ.

Mặc dù ở dưới nước không có cách nào thấy rõ đối phương tướng mạo, nhưng ta còn là liếc mắt liền đem nàng nhận ra được, chính là ta trước từ trong quan tài gỗ ôm lấy ném bỏ vào trong ao chìm vào đáy ao bộ kia quần áo trắng nữ thi.

Nàng thế nào sống lại?

Biết kẻ cầm đầu thân phận, ta liền cũng không còn cách nào bình tĩnh, này rõ ràng là một cụ không biết chết bao nhiêu năm thi thể, thế nào hết lần này tới lần khác liền sống lại, chẳng lẽ là vì trả thù ta trước đối với nàng không tôn trọng cử động?

Quần áo trắng nữ thi thủ bên trên lực đạo rất lớn, ta hai chân bên trên giống như là bị trói lại một cái thiết đỉnh, không ngừng bị nắm kéo, hướng sâu không thấy đáy ao nước phần đáy trầm xuống.

Mặc dù trong lòng còn có chút sợ hãi, nhưng tánh mạng du quan bên dưới ta cũng không nghĩ ngợi nhiều được rồi, lúc này khom người duỗi tay nắm chặt rồi nữ thi hai tay, ngay sau đó dùng sức lắc một cái, người nữ kia thi nắm chặt ta mất cả chân hai tay liền trong nháy mắt buông lỏng.

Thoát khốn sau khi ta lại cũng bất chấp gì khác, lặn ra mặt nước sử dụng sau này lực đẩy một chút trước mặt cái này chứa Tiểu Duyệt quan tài gỗ, liền cố gắng hướng ao bờ bên kia bơi đi.

Lúc trước bởi vì quan tài gỗ che lại tầm mắt, trên bờ Lý Tuệ Mạn cũng không phát hiện ta thật ra thì đã sớm trải qua cửu tử nhất sinh, lúc này thấy ta sắc mặt khó coi liều mạng hướng bên bờ bơi đi, lúc này mới phát hiện rồi ta dị thường.

"Trương Tam Niên, ngươi làm sao vậy?"

Trên bờ Lý Tuệ Mạn ân cần thanh âm truyền tới, nhưng lúc này nguy cơ chưa giải trừ, ta căn bản bất chấp trở về nàng lời nói.

Một lát sau, khi ta dùng hết lực khí toàn thân leo lên bờ bên kia, cũng hoàn toàn không để ý tới nói chuyện, toàn thân xụi lơ ngửa mặt lên trời nằm trên đất, há miệng nặng nề thở hổn hển.

"Trương Tam Niên, ngươi làm sao vậy, thế nào một mõi thành cái bộ dáng này?" Lý Tuệ Mạn thanh âm lần nữa truyền tới, nàng ngồi xổm ở bên cạnh ta, cau mày mặt đầy nghi ngờ biểu tình nhìn ta.

"Gặp quý." Ta rằng có chút run lên, từ trong hàm răng nhớ lại ba chữ kia.

Nghe vậy, Lý Tuệ Mạn cau mày chẳng những không có một chút giãn ra, ngược lại càng nhíu càng chặt.

"Đây là. . . Chân người thế nào biến thành như vậy?" Bỗng nhiên, Lý Tuệ Mạn chú ý tới ta mất cả chân vị trí, kinh hô.

Nghe được nàng lời nói, ta gắng gượng một mõi thân thể ngồi dậy, cúi đầu nhìn một cái ta mất cả chân vị trí, nhất thời không nhận được ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Lúc này ta hai chân mất cả chân vị trí đã kinh biến đến mức bầm đen một mảnh, mõi chỉ mất cả chân đều có thể nhìn đến năm cái vô cùng rõ ràng dấu ngón tay.

Ta lấy tay gạt một cái mất cả chân, chết lặng không cảm giác, dùng sức bầm một cái cũng hoàn toàn không cảm giác được một chút đau đớn.

"Trương Tam Niên, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Lý Tuệ Mạn giọng trở nên vô cùng nghiêm túc.

Không có cách nào ta chỉ đắc tướng trước ở ao nước chuyện phát sinh cùng nàng nói một lần.

Nghe xong ta tự thuật, Lý Tuệ Mạn chân mày lần nữa mặt nhăn với nhau, nói: "Ta cảm thấy cho người cũng có thể trúng thi độc."

Ta cũng trúng thi độc?

Lý Tuệ Mạn lời nói làm ta sợ hết hồn, Tiểu Duyệt trúng thi độc còn sinh tử biết trước đâu rồi, nếu như ta lại trúng thi độc, vậy làm sao chạy ra khỏi nơi này?

Luôn không khả năng để cho Lý Tuệ Mạn một người mang theo hai người chúng ta vật cản chứ ?

Nghĩ đến Tiểu Duyệt, ta lúc này mới nhớ tới nàng vẫn còn ở trong ao trong quan tài gỗ.

Nhưng mà, khi ta ngẩng đầu nhìn lại lúc nhưng có chút tròn mắt.

Chỉ thấy nguyên bản đã bị ta dùng sức đẩy tới bên bờ quan tài gỗ chẳng biết lúc nào lại lần nữa trôi đến trong ao nước đang lúc, hơn quý dị là, vốn là ở trong ao nước không ngừng phiêu lưu ngoài ra tám cụ quan tài gỗ, lúc này chính vòng quanh trang bị Tiểu Duyệt bộ kia quan tài gỗ xoay tròn không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17:: Tế đàn trong nước

Trước mắt đột nhiên xuất hiện màn quý dị này, hoàn toàn hấp dẫn ta cùng Lý Tuệ Mạn ánh mắt.

Giờ phút này kia tám cụ quan tài gỗ giống như là sống lại, có sinh mệnh có ý thức một loại vòng quanh bộ kia chứa Tiểu Duyệt quan tài gỗ xoay tròn không ngừng, phảng phất là đang khiêu vũ, nhưng càng giống như là đang ở cử hành nào đó cổ xưa thần bí nghi thức.

Ở tám cụ quan tài gỗ vòng quanh ở giữa nhất bộ kia quan tài gỗ xoay tròn đồng thời, trong ao nước một cái thon dài bóng trắng thỉnh thoảng trên dưới tung bay. Ta lập tức liền thấy rõ cái này bóng trắng, chính là trước kia suýt nữa đem ta lôi vào đáy ao bộ kia quần áo trắng nữ thi.

"Nên làm gì bây giờ?" Ta cùng Lý Tuệ Mạn nhìn nhau một cái, trong miệng lại đồng thời nói.

Phát sinh trước mắt một màn này thật sự là quá mức quý dị, giờ phút này ta hai chân chết lặng dị thường, liền ngay cả đứng dậy cùng với lộ ra vô cùng phẫn nộ, chớ nói chi là bơi tới trong hồ đang lúc đi đem chứa Tiểu Duyệt bộ kia quan tài gỗ đẩy nữa đến bên bờ.

Ngoại trừ ta ra, chỉ còn lại một cái không biết bơi Lý Tuệ Mạn, liền càng không thể nào xuống nước.

"Trước xem một chút đi, nói không chừng một hồi nữa thì không có sao." Ánh mắt lần nữa trở lại trong ao kia mấy cỗ quan tài gỗ trên, ta nghĩ nghĩ nói với Lý Tuệ Mạn.

Bất quá ở lúc nói những lời này sau khi tâm lý ta là rất không có chắc, nếu như này cỗ quái một màn một mực kéo dài nữa, chúng ta lại nên làm cái gì?

Ta sự chú ý rơi vào trong ao cái đó không ngừng trên dưới tung bay bóng trắng trên, trong lòng âm thầm tính toán, nếu như lúc này lần nữa xuống nước, chống lại này là quần áo trắng nữ thi còn có thể có mấy phần thắng?

Ta chợt nhớ tới ở quý nhai tử sơn gặp phải cái đó đã cứu chúng ta cũng truyền cho ta « Cửu Tự hám Long thuật » lão đầu, suy nghĩ nếu như hán ở chỗ này lời nói, nhất định có biện pháp có thể dễ dàng đối phó những chuyện này đi.

Nghĩ tới những thứ này, ta ở trong lòng âm thầm quyết định, nếu như có thể có cơ hội còn sống rời đi này tòa cổ mộ, đến lúc đó nhất định phải học tập thật giỏi một chút quyền cổ thư kia bên trên phong thủy kham dư thuật.

Liền ở trong lòng ta âm thầm suy nghĩ thời điểm, trong ao nước tình huống lại lần nữa phát sinh biến hóa.

Vốn là vây quanh trung gian bộ kia quan tài gỗ xoay tròn còn lại tám cụ quan tài gỗ bỗng nhiên giải tán lái đi, ngay sau đó giống như là bị một cỗ vô hình lực đạo thúc đẩy đến, kia tám cụ quan tài gỗ lấy cực nhanh tốc độ hai hai lẫn nhau đụng vào nhau, ở nơi này hẹp sơn động nhỏ trong phát ra liên tiếp đinh tai nhức óc to lớn tiếng vang.

Sau một khắc, vô số bề tan tành mạt gỗ kẹp theo lạnh như băng ao nước văng tứ phía.

"Cẩn thận "

Thấy trước mắt một màn ta cũng không nghĩ ngợi nhiều được rồi, dùng sức kéo một cái đứng ở thân ta cạnh Lý Tuệ Mạn, ngay sau đó xoay mình đặt ở trên người nàng, đưa nàng chấn dưới người.

"A. . ."

Đột ngột biến hóa bị dọa sợ đến Lý Tuệ Mạn quát to một tiếng, khi nàng khi phản ứng lại sau khi sắc mặt trong nháy mắt biến hóa đến đỏ bừng, hai tay bùm mạt không dám nói lời nào.

Chờ đến hết thấy đều bình tĩnh lại, ta đây mới lần nữa lật người, ngồi ở một bên.

Mới vừa rồi trên lưng bị trong ao nước tung tóe quan tài gỗ đánh bốn, năm lần, rất là đau đớn.

"Cái đó. . . Mới vừa rồi tình huống khẩn cấp, ta vạn bất đắc dĩ mới làm như vậy, cũng không phải là cố ý muốn chiếm tiện nghi của người."

Thấy Lý Tuệ Mạn ngồi dậy sau, một mực cúi đầu không nói lời nào, ta vội vàng giải thích một câu.

"Ta biết. . . Người chó nói." Lý Tuệ Mạn nói xong, trên mặt hồng rực lại lần nữa ngưng tụ thành một mảnh.

Thấy Lý Tuệ Mạn tựa hồ cũng không có muốn trách cứ ta ý tứ, ta nhất thời thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt lần nữa nhìn về phía trong ao.

Không nhìn không sao, này nhìn một cái bị dọa sợ đến ta suýt nữa từ ngồi trên mặt đất nhảy cồm lên.

Bởi vì lúc trước tám cụ quan tài gỗ đột nhiên phát sinh hai hai đụng nhau, lúc này mặt ao bên trên còn quanh quẩn một lần tấn rung động, vô số bị đụng nát quan tài gỗ vỡ vụn trôi lơ lửng ở ao nước trên mặt nước.

Tầm mắt đạt tới chỗ, ngoại trừ chứa Tiểu Duyệt bộ kia quan tài gỗ còn hoàn hảo không chút tổn hại ra, mặt ao bên trên lại cũng không có một cụ hoàn chỉnh quan tài gỗ.

Mặc dù không có quan tài gỗ, nhưng lúc này vây ở bộ kia quan tài gỗ xoay quanh là không nhiều không ít vừa vặn chín bộ quần áo trắng nữ thi. Trừ trước khi đi bị ta ném vào trong ao nước bộ kia, còn lại tám cụ quần áo trắng nữ thi chắc là những thứ này bề tan tành trong quan tài gỗ chạy đến.

Trong ao nước bầu không khí càng ngày càng nhiều quỷ dị, kia chín bộ quần áo trắng nữ thi vòng quanh quan tài gỗ tốc độ cũng rõ ràng so với trước muốn nhanh rất nhiều, liên đới toàn bộ ao nước ao nước cũng từ từ đi theo xoay tròn, lấy Tiểu Duyệt chỗ bộ kia quan tài gỗ làm trung tâm, toàn bộ ao nước dần dần tạo thành một cổ vòng xoáy khổng lồ.

"Nên làm gì bây giờ?"

Những lời này từ ta trong miệng nói ra, đã là đang hỏi Lý Tuệ Mạn, cũng là đang hỏi chính ta.

Lúc trước chỉ chẳng qua là một cụ quần áo trắng nữ thi liên suýt nữa đem ta cho kéo vào đáy ao ném mạng nhỏ, bây giờ lại chột nhiều hơn tám cụ nữ thi, cho dù ta trên chân Thương có thể lập tức khôi phục như lúc ban đầu, ta cũng không có tự tin có thể bảo đảm đem chứa Tiểu Duyệt bộ kia quan tài gỗ mang về bên bờ.

Nếu như bị chín bộ quần áo trắng nữ thi đồng thời lôi kéo ở dẫn vào đáy ao, coi như ta bản lĩnh lớn hơn nữa cũng không khả năng chạy thoát.

"Ta khi còn bé nghe những người lớn nói, chết trong nước nhân bởi vì không có biện pháp đầu thai chuyển thế sẽ biến thành thủy quỷ, gặp phải bên bờ hoặc là xuống nước nhân, sẽ kéo bọn hán làm chính mình thể thân. Tiểu Duyệt sẽ không phải là bị những thứ này nữ quỷ nhìn trúng, muốn kéo nàng làm người chết thể chứ?" Nhìn trong ao nước quỷ dị một màn, Lý Tuệ Mạn có chút kinh hồn bạt vía nói.

"Không thể nào đâu, những người này cũng không phải là ở trong nước chết chìm, hán không tính là thủy quỷ đi." Ta có chút không xác định nói.

Dù sao đối với quỷ thần những thứ này, ta biết vẫn quá ít quá ít, giới hạn với trong ngày thường nghe thấy một ít quỷ cổ sự, ai nào biết viết những quỷ kia cổ sự nhân có phải hay không chế loạn tạo.

Ta trên cổ chân dính thi độc cùng Tiểu Duyệt bị trúng không quá giống nhau, chẳng qua là bị nữ thi thể bàn tay đụng chạm tạo thành, trải qua này trong chốc lát, đã tốt hơn nhiều, hai chân cũng dần dần khôi phục khí lực.

Nhìn trong ao những thứ kia không ngừng xoay tròn quần áo trắng nữ thi, ta có một loại trực giác, cái này trong ao có một cỗ lực lượng thần bí đang thao túng những thứ này nữ thi.

Mặc dù con mắt không có cách nào nhìn thấy, nhưng chung quy phảng phất có vô số điều giãy nhò từ ao nước phía dưới liên tiếp lên đến, giống như thao túng tượng gỗ một loại điều khiển các nàng.

Nhìn chằm chằm trong ao còn sống bộ kia quan tài gỗ, đối mặt nước trong ao đột nhiên nhiều hơn tới ngoài ra tám cụ quần áo trắng nữ thi, ta có chút không biết nên làm gì bây giờ.

Tiểu Duyệt nhất định là phải cứu, cũng không thể trơ mắt nhìn nàng một mực nằm ở trong quan tài gỗ bị vây ở trong ao, nhưng là làm như thế nào cứu, nhưng là biến thành một cái khó khăn một chút vấn đề.

"Nếu không. . . Ta xuống lần nữa đi thử một chút, có lẽ lần này có thể đem quan tài gỗ mang tới bên bờ."

Vô số ý nghĩ ở trong đầu chuyển qua sau khi, ta cuối cùng vẫn đối với Lý Tuệ Mạn đề nghị, mặc dù lúc nói những lời này sau khi trong lòng mình không có chút nào sức lực.

"Vậy người cẩn thận một chút, nếu như tình huống không đúng liền lập tức trở về, ngàn vạn lần không nên cậy mạnh, ta ở bên cạnh cái ao bên trên đón người."

Thấy ta tựa như có lẽ đã quyết định chú ý, Lý Tuệ Mạn cũng không nói thêm cái gì, chẳng qua là nhỏ giọng dặn dò một tiếng.

Ta gật đầu một cái, nhìn một cái trên mặt cá chân kia một vòng phát thanh dấu ngón tay đã sắp muốn biến mất không thấy gì nữa, trong lòng cũng không khỏi nhiều nhiều chút tự tin.

Lần nữa nhảy xuống nước, ta đã không kịp cảm thụ ao nước lạnh như băng, trực tiếp hướng trong ao nước đang lúc bơi đi.

Bởi vì những thứ kia nữ thi vây quanh quan tài gỗ xoay tròn kéo theo toàn bộ trong ao ao nước cũng không dừng xoay tròn, ta lần này du động rõ ràng cảm giác có chút tổn sức.

Nhưng mà, ngay tại ta mới vừa du ra không tới 2m khoảng cách, bỗng nhiên một cổ dự cảm không tốt ở buồng tim dâng lên.

Khi ta ngẩng đầu nhìn lại lúc, nhất thời bị sợ hết hồn, ở ta xuống nước đồng thời kia chín bộ nữ thi lại cũng ngưng động tác, ngược lại hướng ta vị trí đối phương trôi đi qua.

Mặc dù nữ thi thể chân cứng ngắc cũng không có một chút động tác, nhưng lại giống như là bị lực lượng gì dẫn dắt, ở trong ao nước di động vô thanh vô tức lại tốc độ cực nhanh.

"Trương Tam Niên, người mau trở lại." Lý Tuệ Mạn trước tiên liền chú ý tới quần áo trắng nữ thi động tác, lo lắng đối với ta hô.

Trên thực tế, ở Lý Tuệ Mạn mới vừa lúc mở miệng sau khi, ta cũng đã quay đầu hướng bên bờ bơi trở lại.

Chờ ta bơi tới bên bờ, Lý Tuệ Mạn lập tức đưa tay đem ta kéo lên bờ, đến trên bờ tìm ta hay lại là đoàng đoàng đoàng đập mạnh không thôi.

Ta quay đầu lại, có chút lòng vẫn còn sợ hãi nhìn về phía trong ao, kia chín bộ quần áo trắng nữ thi đã đến ta trước vị trí chỗ ở. Nhưng nếu không phải ta quả quyết quay đầu, Lý Tuệ Mạn quả quyết đem ta kéo lên bờ, chỉ sợ bây giờ đã bị những thứ này quần áo trắng nữ thi lôi vào đến ao nước đáy ao đi.

Ngã tâm tình bỗng nhiên trở nên có chút nặng nề, xuống nước đi đem quan tài gỗ đẩy tới cái biện pháp này lộ vẻ nhưng đã không thể thực hiện được, những thứ này quần áo trắng nữ thi cảm giác cực kỳ bén nhọn, chỉ cần có người xuống nước liền sẽ lập tức chen nhau lên.

Nhưng là, chẳng lẽ cứ như vậy trở mặt nhìn Tiểu Duyệt một mực nằm ở trong quan tài gỗ, một mực bị vây ở trong ao?

Chín bộ quần áo trắng nữ thi lần nữa trở lại quan tài gỗ cạnh, cùng trước như thế bắt đầu không ngừng vòng quanh quan tài gỗ xoay tròn, ao nước ao nước cũng lần nữa biến thành một cái vòng xoáy khổng lồ.

Quần áo trắng nữ thi tốc độ càng lúc càng nhanh, ao nước tốc độ xoay tròn cũng biến thành càng lúc càng nhanh, trong nước hồ mực nước đã so với bên bờ thấp có ước chừng chừng hai thước.

"Các nàng muốn làm gì?" Nhìn những thứ này quần áo trắng nữ thi cổ quái hành vi, đứng ở thân ta cạnh Lý Tuệ Mạn hỏi một câu.

"Không biết, bất quá những thứ này nữ thi cổ quái hành vi nhất định là nguyên nhân, xem ra giống như là nào đó Cổ lão nghi thức cúng tế." Ta không biết trả lời như thế nào, chỉ đành phải đem trong lòng suy đoán nói ra.

"Nghi thức cúng tế?" Nghe vậy, Lý Tuệ Mạn giống như là nghĩ tới điều gì, nói tiếp: "Nếu như loại người như người suy đoán thành lập lời nói, kia ao nước hẳn không phải là một người bình thường ao nước đơn giản như vậy, mà hẳn là một tế đàn trong tòa mộ tướng quân này."

Lý Tuệ Mạn vừa dứt lời, ta còn chưa kịp nói chuyện, trong ao tình huống liền lại lần nữa phát sinh biến hóa.

Cả trong son động đột nhiên có chút nhỏ nhẹ chấn động, ngay sau đó trong ao mực nước lấy mắt trần có thể thấy tốc độ phi khoái hạ xuống, trong nháy mắt liền thấp chừng chừng một thước, hơn nữa càng đi xuống tốc độ trở nên càng nhanh, phảng phất ao nước phần đáy có một con thôn thiên cự thú ở há mồm uống nước.

Ta cùng Lý Tuệ Mạn đồng thời nhũn mảy, tròng thượng bầu không khí trở nên có chút nặng nề.

Sau đó sẽ phát sinh cái gì cũng không ai biết, theo ao nước mực nước hạ xuống, chiếc kia chứa Tiểu Duyệt quan tài gỗ cũng đi theo chìm xuống phía dưới đi, ta bây giờ coi như muốn lại đem quan tài gỗ đẩy tới bên bờ cũng là căn bản không thể nào.

"Người có sợ chết không?" Mực nước ở trong khoảnh khắc lại lần nữa giảm xuống chừng hai thước, ta quay đầu hướng Lý Tuệ Mạn hỏi.

"Sợ, ai không sợ chết, nhưng ta sợ hơn nữa đời sau sẽ lương tâm bất an." Lý Tuệ Mạn không chút do dự nào phải trả lời đạo.

Không thể không nói chúng ta mỹ nữ hoa khôi rất là thông minh, lập tức liền hiểu ta trong lời nói ý tứ, nếu như trở mặt nhìn bộ kia chứa Tiểu Duyệt quan tài gỗ rơi vào đáy ao mà chẳng ngó ngang gì tới, liền coi như chúng ta cuối cùng có thể còn sống rời khỏi nơi này, chỉ sợ nửa đời sau cũng sẽ lương tâm bất an.

Lấy được Lý Tuệ Mạn trả lời, ta nhìn nàng một cái, sau đó yên lặng đưa tay ra.

Lý Tuệ Mạn rất phối hợp cũng đưa tay ra kéo lại ta, ngay sau đó hai người chúng ta đồng thời giật mình, nhảy vào rồi mực nước ước chừng giảm xuống hơn một trượng trong ao.

Nhảy vào ao nước, bởi vì lo lắng những thứ kia quần áo trắng nữ thi đến gần, ta lập tức ôm lấy Lý Tuệ Mạn, trượt về dọc theo bờ ao vị trí.

Sự thật chứng minh, ta lo lắng là dư thừa.

Chẳng biết tại sao, vốn cho là sẽ lập tức chen nhau lên những thứ kia quần áo trắng nữ thì lại như kỳ tích không còn hướng chúng ta đến gần, vẫn vậy quanh trong ao quan tài gỗ không ngừng xoay tròn.

Thấy vậy, ta cuối cùng coi là tạm thời thờ phào nhẹ nhõm.

Trong ao mực nước không ngừng hạ xuống, ta chú ý tới cái này ao nước phía dưới thành ao cực kỳ bóng loáng, tựa hồ giống như là bị người công phu đào bới đi ra, hơn nữa càng đi xuống, ao nước diện tích trở nên càng ngày càng nhỏ, là một cái cái phễu hình dáng.

Ước chừng qua bốn năm phút, mặt nước đã giảm xuống chừng ba mươi mấy thước, đã mơ hồ có thể nhìn thấy ao nước phần đáy rồi.

Ta cúi đầu nhìn một cái, tựa hồ đang ao nước phần đáy có một cái đá xanh xây hình tròn thạch đài, phía trên hiện đầy từng cái không có quy tắc màu đỏ thẫm đường vân.

Nửa phút sau, trong ao nước hoàn toàn biến mất, ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người đứng ở ao nước phần đáy, có chút sức cùng lực kiệt.

Lúc này, chúng ta cũng rốt cuộc thấy rõ ao nước phần đáy tình huống.

Chỉ thấy ở ao nước phần đáy nhất trên vách ao, đào bới đến bốn cái đường kính ở chừng một thước lỗ thùng hình tròn, trong ao nước chính là từ bốn cái trong lỗ thùng chảy ra.

Ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người ở nhanh sẽ rơi xuống đáy ao thời điểm, còn suýt nữa bị cửa động này hấp lực lôi kéo tiến vào, cũng may ta phản ứng kịp thời, kịp thời đề xuống thành ao lúc này mới tránh khỏi một kiếp.

Bất quá kia chín bộ quần áo trắng nữ thì nhưng là không còn may mắn như vậy, đều không ngoại lệ đều bị hút vào rồi này bốn cái trong động khẩu.

Ta chú ý tới, chứa Tiểu Duyệt bộ kia quan tài gỗ lúc này chính vững vàng rơi vào đáy ao trung gian cái đó cao một thước hình tròn trên thạch đài, hơn nữa là rơi vào tối vị trí chính giữa.

Ta cùng Lý Tuệ Mạn đồng thời đi lên phía trước, cho đến lúc này ta mới phát hiện phía trên bề đá này khắc đầy một ít phức tạp mà vừa xa lạ cổ xưa văn tự, là ta cho tới bây giờ đều chưa từng thấy hơn.

Hơn nữa, ta trước mắt tưởng những thứ kia màu đỏ thẫm đường vân cũng không phải khắc ở đây là trên đài, mà là một ít màu sắc đỏ ngẫu, từ trong khe đá lan tràn mà ra một ít cỏ quai rêu cây.

Nhìn đáng đáp, đây cũng là một tòa núp ở ao nước phần đáy tế đàn cổ xưa.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18:: Lựa chọn

Ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người đồng thời leo lên tế đàn, lúc này mới hoàn toàn thấy rõ tế đàn bộ dáng.

Tế đàn trình viên hình, đường kính ở khoảng một trượng, phía trên mỗi một khối trên tám đá cùng với chạm trổ một ít phức tạp xa lạ văn tự, trừ lần đó ra còn có một chút càng tối tăm khó hiểu phù hiệu.

Nhìn tế đàn trên tám đá điêu khắc những thứ này giống như Thiên Thư cổ xưa văn tự, ta nhất thời cảm thấy có chút nhức đầu, ở trường học học qua văn tự cổ đại không còn mười loại cũng có tám loại rồi, hết lần này tới lần khác chính là cùng trên tế đàn những văn tự này không hợp nhau.

"Ta đoán, những thứ này hẳn là thời cổ sau khi chuyên môn dùng để tế tự sử dụng văn tự cùng Phù Văn, cùng trong lịch sử lưu truyền tới nay những thứ kia có thể cung cấp bình dân sử dụng văn tự là không giống nhau. Giống như vậy văn tự, cho tới bây giờ đều là nằm ở rất ít người trong tay, một loại đều là những thứ kia phụ trách tế tự Thần Quan mới có thể xem hiểu." Lý Tuệ Mạn thấy ta một bộ ngẩn ra biểu tình, suy nghĩ một chút nói.

"Như vậy a, vậy người có biết hay không những văn tự này?" Nghe Lý Tuệ Mạn vừa nói như thế, ta nhất thời cũng hiểu tới, hỏi ngược lại.

Những thứ này chỉ nằm ở rất ít người trong tay văn tự, theo triều đại thay đổi cũng liền thất truyền, muốn nhìn lại biết là căn bản không thể nào, cho dù là có người khảo cổ phát hiện những văn tự này, cũng chỉ có thể suy đoán kỳ ý nghĩ thôi.

"Ta cũng xem không hiểu." Lý Tuệ Mạn lắc đầu một cái, ngay sau đó lại có chút thương cảm nói tiếp: "Nếu như ta gia gia không còn xảy ra chuyện lời nói, nói không chừng có thể xem hiểu những văn tự này, ông nội của ta đối với cổ đại văn tự có rất nghiên cứu sâu cứu."

Đó chính là không có biện pháp, nghe được Lý Tuệ Mạn trả lời, ta đối với mấy cái này trên tế đàn điều khác văn tự cũng nhất thời không có hứng thú.

Ta nhìn thấy Lý Tuệ Mạn ở trong túi quần áo móc điện thoại di động ra, ngay sau đó mặt đầy thất vọng lại thả trở về.

"Điện thoại di động ta nước vào chết máy, không có biện pháp chụp hình." Lý Tuệ Mạn có chút tiếc nuối nói.

Ta không nói gì, giờ phút này ta ánh mắt đã từ tế đàn trên tám đá những văn tự đó bên trên dời đi, ngược lại bị một loại khác cổ quái đồ vật hấp dẫn.

Cũng không biết là vô tình hay là cố ý, chúng ta dưới chân cái tế đàn này xây đến tựa hồ có chút thô ráp, hòn đá cùng hòn đá giữa cũng chưa xong mỹ phù hợp đến cùng nhau, mà là giữ lại rất nhiều ngón cái rộng khe hở.

Tầm mắt đạt tới chỗ, vô số cong cong xoay xoay màu đỏ thẫm rễ cây từ nơi này nhiều chút trong khe hở dọc theo mà ra, cơ hồ hiện đầy toàn bộ tế đàn.

Rễ cây càng đến cuối cùng, lại càng biến hóa càng nhỏ, đến cuối cùng càng là biến thành một cây gai nhọn.

Trong lúc mơ hồ, ta phảng phất thấy rễ cây tạo thành trên mũi nhọn còn có một cái hạt gạo kích cỡ tương đương kĩ càng khuôn mặt.

Đây là ta lần đầu tiên thấy loại màu sắc này rễ cây, cảm giác có chút mới mẻ, lúc này ngồi xổm người xuống lấy tay xúc đụng một cái trong đó một cái.

Ngay tại trong tay ta chỉ mới vừa chạm được rễ cây thời điểm, khiến cho nhân không tưởng được sự tình lại xảy ra.

Trong tay ta chỉ vừa mới chạm được rễ cây, vốn là yên lặng dán vào ở tế đàn trên tám đá rễ cây liền giống như là có sinh mệnh có chút xoay giật mình, ngay sau đó một cực kỳ nhanh chóng tốc độ rút về trong khe đá.

Này cổ quái một màn nhất thời làm ta giật cả mình, hoàn toàn không nghĩ tới những thứ này rễ cây lại là có cảm giác.

"Cái này rễ cây trà thể nào sẽ động, thật là kỳ quái." Ta trong miệng lầm bầm.

Thấy như vậy một màn, Lý Tuệ Mạn cũng tò mò ngồi xổm người xuống, học ta mới vừa rồi dáng vẻ đưa tay đưa về phía một cái khác cái rễ cây.

Kết cục dĩ nhiên là không cần nói cũng biết, Lý Tuệ Mạn ngón tay mới vừa chạm được rễ cây, cây kia cái này liền phảng phất bị giật mình một loại rút về trong khe đá.

"Đây là vật gì?" Lý Tuệ Mạn đối với ta hỏi.

"Ta cũng không biết." Ta lắc đầu một cái trả lời.

Lúc trước cho tới bây giờ chưa thấy qua loại vật này, ở trong ấn tượng của ta cũng chỉ có trình nữ có thể có loại này giống như là có suy nghĩ như thế bản lĩnh, nhưng ta biết hai người này là hoàn toàn khác nhau.

Nghĩ tới nghĩ lui không nghĩ ra cái như thế về sau, ta dứt khoát liền không suy nghĩ thêm nữa những thứ này, ngược lại từ xuống xe lừa sau khi, chúng ta gặp phải lý kỳ chuyện cổ quái nhiều hơn nữa, cũng không kém món này.

Bởi vì không biết những thứ này rễ cây rốt cuộc là vật gì,

Ta nhắc nhở một câu Lý Tuệ Mạn không muốn lại đi đụng chạm chúng nó.

Nếu những thứ này rễ cây xuất hiện ở trên tòa tế đàn này, vậy thì nhất định là cùng tế đàn có chút quan hệ.

Càng như vậy, lại càng hẳn cẩn thận một chút.

Đưa mắt từ nơi này nhiều chút cổ quái rễ cây phía trên thu hồi, ta lúc này mới nhớ tới Tiểu Duyệt lúc này còn bị bức bối ở trong quan tài gỗ đầu rồi, thậm chí một tiếng chính mình đáng chết, vội vàng đi lên phía trước chuẩn bị đem quan tài gỗ mở ra.

Nhưng vào lúc này, dưới chân tế đàn bỗng nhiên có chút giật mình, ngay sau đó những thứ kia vốn là quần vòng quanh tám đá rễ cây đột nhiên động.

Ta còn chưa kịp phản ứng, những thứ này rễ cây liền lấy cực nhanh tốc độ theo ta hai chân quần quanh mà tới.

Cùng lúc đó, tại ta bên trong truyền đến Lý Tuệ Mạn tiếng kinh hô, ngẩng đầu nhìn lên nàng tình huống cũng giống như ta, bị những thứ này đột nhiên sống lại rễ cây cho quần lấy hai chân.

Ta trên chân bỗng nhiên truyền tới một trận đau nhói, những thứ này rễ cây đang bò đến bắp đùi vị trí thời điểm, không đi lên nữa trèo, mà là đột nhiên dừng kia vật nhọn so với gai nhọn đâm vào ta giữa hai chân.

Mới bắt đầu làm cho sau con đau, trên đùi truyền tới một trận tê dại cảm giác vô lực thấy, ta nghĩ tới lúc trước ở trường học làm toàn thân kiểm tra sức khỏe thời điểm, bị y tá nhỏ rút máu dạng thời điểm chính là loại cảm giác này.

Nghĩ thông suốt hết thấy sau khi, ta lập tức đại biến, nếu là mặc cho những thứ này rễ cây từ trên người ta hút máu tươi, lấy chúng nó số lượng, chỉ sợ không dùng được chốc lát sẽ đem ta hút thành người khô.

Ta vội vàng đưa tay ra, đem bên trong hai cây ghim vào ta giữa hai chân rễ cây rút ra. Rút ra rễ cây sau ta còn chưa kịp thở phào một cái, lại lần nữa có hai cây rễ cây đâm vào ta giữa hai chân, tiếp tục tham lam hút đến ta máu tươi.

Mất thấy những thứ này giống như phụ cốt chỉ thư một dạng trong nội tâm của ta quynh lên, tiện tay từ trên té đàn nhặt lên một khối đá vụn liền hướng về phía những thứ này rễ cây đập xuống.

Từng tiếng muồn hưởng truyền lại, những thứ này nhìn tới đa cũng bất quá tiểu lớn bằng ngón cái rễ cây lại cực kỳ bền bỉ, ta phé tốt đại khí lực, liền với đập ba, bốn lần, lúc này mới đập gãy trong đó một cây.

Mà đang ở rễ cây bị ta đập gãy đến đồng thời, càng để cho người cảm thấy không tưởng tượng nổi sự tình xảy ra, chỉ thấy bị ta đập gãy đến rễ cây chỗ gãy, lại không ngừng hướng ra phía ngoài chảy xuôi máu tươi.

Những máu tươi này màu sắc cùng trên người giống nhau như đúc, giống vậy mang theo một cỗ ngại ngại mùi, bất đồng duy nhất là đang ở này ngại ngại mùi bên trong còn kèm theo từng tia mùi hôi thối.

Một lát sau, làm rễ cây bên trong máu tươi hoàn toàn chảy hết lúc, này cỗ quái màu đỏ thẫm rễ cây lấy mắt trần có thể thấy tốc độ nhanh chóng khô héo, trong nháy mắt biến thành màu đen tro bụi.

Ta cũng không có thời gian đi thưởng thức những thứ này Kỳ Cảnh, trong tay đá vụn nện xuống tốc độ trở nên nhanh hơn, trong nháy mắt ta lại lần nữa đập gãy năm cái rễ cây.

"A. . ." Lý Tuệ Mạn thanh âm kinh hoàng lần nữa truyền tới, hai chân bị quấn đầy rễ cây nàng giờ phút này bị dọa đến hoa dung thất sắc.

"Lý Tuệ Mạn, dùng hòn đá đem rễ cây đập gãy." Nhắc tới cũng đúng dịp, thân ta cạnh vừa vặn còn có một khối to bằng đầu nắm tay nhỏ bé thạch, ta vội vàng nhặt lên đưa cho nàng cũng nói.

Lý Tuệ Mạn nhận lấy đá, thậm chí ngay cả nói cảm ơn cũng không kịp nói lên một câu, liền vội vàng ngồi xổm người xuống đi đập những cây đó gốc.

Ước chừng bốn năm phút sau, ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người lúc này mới đầu đầy mồ hôi thở phào nhẹ nhõm, quán quanh ở chúng ta trên chân rễ cây toàn bộ bị chúng ta dùng hòn đá cho đập gãy.

Lúc này, hai người chúng ta dưới chân, đã hoàn toàn bị rễ cây trong máu tươi chảy ra cho nhuộm đỏ bưng, vô cùng mùi hôi thối để cho nhân có chút choáng váng.

"Tiểu Duyệt. . . Trương Tam Niên, chúng ta nhanh lên một chút đi cứu Tiểu Duyệt "

Ta vừa mới thở phào nhẹ nhõm, chính thuận tiện cầm trong tay hòn đá vút bỏ, trong tai liền lần nữa truyền tới Lý Tuệ Mạn tiếng kinh hô.

Cứu Tiểu Duyệt? Nghe vậy, ta vừa định nói Tiểu Duyệt không phải hảo đoạn đoạn nằm ở trong quan tài gỗ ấy ư, nhưng là quay đầu nhìn lại lập tức bị cả kinh nói không ra lời.

Chỉ thấy trong khe đá đưa ra những thứ kia cỗ quái rễ cây lúc này đã bò đầy cả cụ quan tài gỗ, rậm rạp chằng chịt rễ cây người xem có chút tê cả da đầu, cả cụ quan tài gỗ đều tựa như bị nhuộm thành rồi đỏ ngầu về.

Ta nhìn thấy, trong đó một ít cây cái này càng là vô khổng bất nhập từ quan tài gỗ không hợp tốt nắp quan tài trong khe hở chui vào, ta không dám tưởng tượng lúc này trong quan tài gỗ sẽ là như thế nào một bộ tình cảnh rồi.

Thấy như vậy một màn ta không dám chút nào chần chờ, trước tiên liền từ tại chỗ xông ra ngoài, mà Lý Tuệ Mạn tốc độ nhanh hơn ta, cơ hồ là xuất hiện ở âm thanh nhắc nhở ta thời điểm liền đã chạy đi qua.

Lại vừa là một trận bịch bịch loạn hưởng, khi ta cùng Lý Tuệ Mạn đem quán quanh ở trên quan tài gỗ toàn bộ rễ cây cùng với đập gãy sau, hai người tát cả đều sức cùng lực kiệt ngồi trên mặt đất, chút nào cũng không để ý này đây đất từ rễ cây trong chảy ra tanh hôi huyết dịch.

Ta nhìn một cái trên té đàn những thứ kia bị ta cùng Lý Tuệ Mạn đập gãy rễ cây, trong lòng khá có một loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Đúng rồi, Tiểu Duyệt

Ta chợt nhớ tới nằm ở trong quan tài gỗ Tiểu Duyệt, trước những cây đó cái này nhân cơ hội từ quan tài gỗ trong khe hở chui tiến vào, lúc này cũng không biết Tiểu Duyệt thế nào.

Ta cố nén một mối đứng lên, đi tới quan tài gỗ trước hai ba lần kia bốn viên màu đồng đính lấy ra, nhẹ nhàng vạch trần nắp quan tài.

Trong quan tài gỗ, Tiểu Duyệt vẫn cùng trước bị ta bỏ vào thời điểm như thế thần thái an tường, phẳng phát chẳng qua là ngủ thiếp đi.

Ta đưa tay ra ở nàng trước lỗ mũi dò xét một chút, hơi thở mặc dù như cũ yếu ớt nhưng đầu gì còn có hô hấp, có lẽ là bởi vì thi độc thêm trọng quan hệ, lúc này Tiểu Duyệt sắc mặt có chút mơ hồ biến thành màu đen, tình huống nhìn không cần lạc quan.

Ngay tại ta chuẩn bị lần nữa khép lại nắp quan tài thời điểm, Tiểu Duyệt trên cổ hai cái tằm thường lỗ nhỏ đưa tới ta chú ý.

Lấy hai cái này lỗ nhỏ làm trung tâm, vốn là Tiểu Duyệt kia mơ hồ có chút phát da đen, lại có đường kính một cm khu vực phơi bày bình thường da thịt đỏ thắm màu sắc.

"Đây là chuyện gì xảy ra?" Thấy tình cảnh này, ta không khỏi lâm bầm lâu bầu.

Lý Tuệ Mạn nghe ta lâm bầm lâu bầu thanh âm, cho là Tiểu Duyệt trừ rồi chuyện gì, vội vàng đi tới trước hỏi.

Ta đem ta phát hiện tình huống chỉ cho nàng xem.

"Trung Tam Niên, Tiểu Duyệt khả năng được cứu rồi." Lý Tuệ Mạn ở tử quan sát kỹ đi qua, lập tức có chút hưng phấn, nói với ta.

Ta nghe không hiểu nàng ý tứ, mặt đầy mờ mịt.

"Hai cái này vết thương hẳn là mới vừa rồi những thứ kia chui vào trong quan tài gỗ rễ cây tạo thành, mặc dù không biết tại sao, nhưng có thể nhất định là những thứ này rễ cây có khắc chế thi độc tác dụng" thấy ta nghe không hiểu, Lý Tuệ Mạn nói lần nữa.

"Cái gì? Những thứ này rễ cây có thể khắc chế thi độc?" Nghe vậy, ta nhất thời vui mừng, nói thầm một tiếng trời không tuyệt đường người.

Chẳng qua là, ở gần ngui hưng phấn đi qua, ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người lại lần nữa lâm vào làm khó bên trong.

Những thứ này cỏ quái rễ cây có thể khắc chế thi độc không giả, nhưng là phải thế nào lợi dụng? Luôn không khả năng dùng những thứ này rễ cây phần đuôi nhọn đâm đem Tiểu Duyệt toàn thân cùng với châm trần đầy lỗ nhỏ chứ ?

Trải qua mới vừa rồi nguy cơ, chúng ta cũng đã biết những thứ này rễ cây cỏ quái cùng chỗ kinh khủng.

Nếu như mặc cho những thứ này rễ cây ghim vào Tiểu Duyệt trong thân thể, chỉ sợ đến lúc đó trên người nàng thi độc không có bị chữa khỏi, cả người máu tươi liền đã sớm bị hút khô.

Trong lúc nhất thời, ta cùng Lý Tuệ Mạn lâm vào hai khó lựa chọn bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19:: Huyết thụ

Trong lúc nhất thời, ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người cũng không có mở miệng nói chuyện.

Đối với Lý Tuệ Mạn cái này phát hiện mới, hai người chúng ta cũng đều lòng biết rõ, trong đó nguy hiểm thật sự là quá khổng lồ.

Dù sao những thứ này cỏ quái rễ cây là hoàn toàn không chịu chúng ta khống chế đồ vật, có thể khắc chế thi độc là không giả, có thể vạn nhất sợ ý một chút khiến chúng nó đem Tiểu Duyệt trên người máu cho hút khô, chỉ sợ đến lúc đó cứu người không được ngược lại biến thành hại người.

"Mặc dù những thứ này rễ cây có thể khắc chế thi độc, nhưng là ta luôn cảm thấy hay lại là không nên làm như vậy cho thỏa đáng. Trước ta kiểm tra một hồi Tiểu Duyệt hô hấp trạng thái, mặc dù rất yếu ớt, nhưng nhìn rất vững vàng, trong thời gian ngắn sẽ không có vấn đề quá lớn." Nghiêm túc suy tư một chút, ta đem ta ý tưởng nói với Lý Tuệ Mạn.

"Ta minh bạch ý ngươi, ta cũng chỉ là thuận miệng nhắc tới." Lý Tuệ Mạn gật đầu nói.

Lý Tuệ Mạn vừa dứt lời, ta tầm mắt liền bị té đàn trên tấm đá những thứ kia vết máu hấp dẫn lấy rồi.

Nếu như té đàn trong khe đá những thứ này cỏ quái rễ cây có thể khắc chế thi độc, có thể hay không cùng những thứ này rễ cây trong huyết dịch có thứ

quan hệ nào đó.

Ta âm thầm cân nhắc một phen, trước ở đập gãy những thứ này rể cây thời điểm, trên người của ta trên cánh tay cũng dính không ít máu tươi, những thứ này rể cây trong máu tươi chảy ra tựa hồ cũng không có nguy hại gì.

Nghĩ tới những thứ này, ta lập tức ngồi xổm người xuống, dùng bàn tay trên đất lau một cái.

"Trương Tam Niên, người đang làm gì?" Ta đột nhiên xuất hiện quai dị cử động để cho Lý Tuệ Mạn có chút bất minh sở dĩ, đi tới trước hỏi.

"Há, ta muốn thử một chút những thứ này máu có phải hay không cũng có thể khắc chế thi độc." Nghe vậy, ta trả lời, cũng hướng về phía nàng giờ giờ lên đã bị nhuộm thành Xích bàn tay màu đỏ.

"Người không phải là muốn đem những máu tươi này bôi ở Tiểu Duyệt trên người đi, cái này cũng thật là ác tâm." Lý Tuệ Mạn thấy vậy hù dọa phải mau lui về phía sau lùi một bước, sắc mặt hơi trắng bệch nói.

Không thể không nói đại đa số cô gái thiên sinh nhất gan, cho dù là giống như Lý Tuệ Mạn tính tình như vậy, gặp phải những thứ này cũng không nhận được có chút sợ hãi.

Trên thực tế, đối với cái này mang theo mùi hôi thối máu tươi, ta cũng vậy cảm thấy cực kỳ chán ghét, không biết sao tình huống khẩn cấp, cũng không để ý này rất nhiều.

Ta đi tới quan tài gỗ trước, nhìn một cái như cũ hôn mê Tiểu Duyệt, do dự một chút hay lại là đưa tay ra đem trong lòng bàn tay những máu tươi này bôi ở rồi cánh tay nàng bên trên.

Trước mắt ta cũng chỉ có thể làm được những thứ này, những huyết dịch này rốt cuộc có hiệu quả hay không, cũng chỉ nghe theo mệnh trời.

"Có hữu hiệu hay không?" Lý Tuệ Mạn cũng tiến tới quan tài gỗ trước, nhìn một cái Tiểu Duyệt, ngay sau đó quay đầu đối với ta hỏi.

"Không biết, cho dù có hiệu cũng hẳn không nhanh như vậy đi, đợi lát nữa sẽ biết." Ta không chớp mắt nhìn Tiểu Duyệt vậy có nhiều chút biến thành màu đen cánh tay, có chút không xác định nói.

Chờ đợi thời gian không thể nghi ngờ là một loại giày vò cảm giác, ngắn ngủi năm phút thời gian phảng phất năm ngày như thế rất dài.

Sau năm phút, ta cảm thấy phải là thời điểm nghiệm chứng suy đoán lúc, trước những thứ kia cổ quai rể cây chui vào quan tài gỗ bên trong thời gian, đại khái cũng là dài như vậy.

Ta trực tiếp cõng xuống đã sớm ướt nhẹp áo dùng để làm giẻ lau, đem trước bôi ở Tiểu Duyệt trên cánh tay những kia máu me dè dặt xóa đi.

Đang làm những khi này, tâm lý ta có chút khẩn trương, có chút sợ hãi vạn nhất tình huống không phải ta đoán nghĩ như vậy, lại nên làm thế nào cho phải.

Lý Tuệ Mạn cũng ở một bên khẩn trương nhìn, nàng hô hấp có chút gấp thốc, nhìn ra được trong nội tâm nàng khẩn trương so với ta tới cũng không kém bao nhiêu.

Máu tươi bị dần dần xóa đi, làm Tiểu Duyệt kia trắng nõn như đoá hoa sen nõng sen một loại cánh tay xuất hiện lần nữa ở trước mặt ta lúc, ta căng thẳng tâm huyền cũng theo đó buông lỏng một chút.

Chỉ thấy Tiểu Duyệt kia vốn là mơ hồ có chút phát da đen bên trên, nhiều hơn một mảnh trắng nõn màu hồng da thịt, hai loại màu sắc da thịt lẫn nhau so sánh dưới lộ ra phá lệ bắt mắt, mà một mảnh da thịt chính là trước kia ta dùng máu tươi bôi lên những địa phương kia.

"Máu tươi quả nhiên hữu hiệu, Tiểu Duyệt được cứu rồi." Ta khó tả kích động trong lòng, hết thấy khổ cực cuối cùng không có uổng phí.

"Ừ, người là nam sinh, có chút không có phương tiện,

Sau đó sự tình liền giao cho ta làm đi." Lý Tuệ Mạn nói.

Đối với Lý Tuệ Mạn lời nói, ta không có dị nghị, dù sao nam nữ hữu biệt, có một số việc vẫn là phải tránh hiềm nghi.

Mặc dù đối với máu tươi có chút sợ hãi cùng sợ hãi, nhưng Lý Tuệ Mạn tiếp theo hay lại là cố nén khó chịu, bắt đầu dùng trên tế đàn những kia máu me giúp Tiểu Duyệt thanh trừ thi độc.

Chán đến chết bên dưới, ta từ trên tế đàn nhảy xuống, bắt đầu vòng quanh ao nước phàn đầy qua loa đi lung tung đứng lên, muốn tìm tìm một cái có hay không có cái gì cửa ra.

Lần nữa nhìn mấy lần tế đàn trên tám đá điêu khắc những thứ kia cổ xưa thần bí văn tự cùng phù hiệu, cuối cùng chỉ đành phải lắc đầu một cái rồi đi, quả nhiên không có biện pháp xem hiểu những văn tự này a.

Tiếp đó, ta lại vòng quanh đầy ao vách đá quan sát.

Bởi vì năm tháng quá lâu, đầy ao những thứ này vách đá đã sớm bị một tầng thật dày rêu xanh bao trùm, kỳ ban đầu ta cũng không có phát hiện những thứ này trên vách đá có dị thường gì.

Nhưng mà ngay tại ta tiện tay ở trên vách đá một vết sau khi, lại phát hiện trước không còn phát hiện đồ vật, ở nơi này nhiều chút bị rêu xanh bao trùm trên vách đá lại cũng chạm trở một ít đường cong đơn giản cổ xưa bí họa.

Cái ý này bên ngoài phát hiện lập tức đưa tới ta lòng hiếu kỳ, dứt khoát thừa dịp bây giờ không có chuyện gì làm, lấy tay lau lên trên vách đá những thứ này rêu xanh tới.

Một lát sau, đệ nhất bức hoàn chỉnh bí họa đập vào mi mắt. Ta từ quan sát kỹ rồi bí họa chốc lát, hiểu này tám bí họa miêu hội đồ vật, là một đám mặc đại trường bào tử mang đại tăng bốc nhân quý dưới đất đập đầu.

Để cho ta cảm thấy có chút Kỳ quái là, những người này đập đầu đối tượng cũng không phải là nhân, cũng không phải thần linh tượng đá loại đồ vật, mà là một cây nhãn bóng, không còn là cây đại thụ.

Mặc dù khoản này vẽ đường cong rất là đơn giản tối tăm, vẫn làm cho nhân nhìn đi qua có một loại bản thân lạc vào cảnh giới kỳ lạ ảo giác, phảng phất có thể cảm nhận được những người này ở đây hướng về phía đại thụ lúc quý lạy sau khi nội tâm cái loại này thành kính.

Như vậy một bức cổ quái bí họa hoàn toàn đưa tới ta lòng hiếu kỳ, đang nhìn Xong đệ nhất bức bí họa sau, ta không kịp chờ đợi đem bên cạnh trên vách đá rêu xanh lau chùi không chút tạp chất, lộ ra bức thứ hai bí họa hình dáng.

Bức thứ hai bí họa nội dung không còn đệ nhất bức bí họa phức tạp như vậy, trong hình chỉ chẳng qua là điều khắc mười năm sáu người vật, nhưng là bức thứ hai bí họa cho ta đưa tới rung động là phải lớn hơn đệ nhất bức.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì bức thứ hai trên bí họa điều khắc nội dung thật sự là quá mức máu tanh.

Vẫn là đệ nhất bức trên bí họa cây đại thụ kia, nhưng lần này vẽ nhưng là một nam một nữ hai người bị treo ngược trên tàng cây, hai tên lính tay cầm trường kích như thế vũ khí, đâm vào trên cây kia hai người ngực. Từng giọt máu tươi theo sợi tóc nhỏ vào đại thụ phần gốc trong đất, phảng phất là đang dùng người sống máu tươi tưới đến đại thụ, để cho máu tươi trở thành cây to này sinh trưởng dưỡng liêu.

Ở đại thụ phần gốc chung quanh, còn có một chút tử trạng vụn vẹo, ngổn ngang Cốt Hải, phảng phất ở kẻ lẻ như vậy máu tanh mà tàn nhẫn sự thật.

Thấy như vậy một màn sau, tim ta có chút không chịu nổi.

Trong lịch sử ghi lại rất nhiều Tần Hán trước quý tộc căn bản không đem binh dân làm nhân nhìn, nghĩ đến cũng không phải không có lửa làm sao có khói.

Rất nhiều bị khai quật khảo cổ đi ra trong cổ mộ, cũng có thể thấy rất nhiều chết theo giả di hài, không có chỗ nào mà không phải là ở tổ cáo đến phong kiến thống trị tội ác.

"Đây là cái gì?" Ta tập trung tinh thần nhìn trên vách đá bí họa, không còn chú ý tới Lý Tuệ Mạn đã tới thân ta cạnh, nàng nhìn mấy lần bị mẹ nhà nó lau đi ra này 2 bức bí họa, có chút hiếu kỳ hỏi.

"Người xem một chút sẽ biết." Ta không còn trực tiếp trả lời nàng, mà là nói.

Tin tưởng lấy Lý Tuệ Mạn thông minh rất dễ dàng là có thể xem hiểu này 2 bức bí họa miêu hội ý tứ.

Nghe vậy, Lý Tuệ Mạn cũng không nói thêm cái gì, đi lên trước hai bộ bắt đầu nhận thức thật cẩn thận quan sát này 2 bức bí họa tới.

"Những người này thật là đáng ghét, hoàn toàn không đem mạng người coi là chuyện to tát." Lý Tuệ Mạn nhìn bí họa tốc độ cực nhanh, không tới một phút thời gian liền đem 2 bức bí họa nhìn xong cũng lý cắt ra bí họa bên trong miêu hội đồ vật, có chút tức giận nói.

"Quả thật như thế." Ta không biết nên nói cái gì, chỉ đành phải như thế trả lời một câu.

"Đúng rồi, Tiểu Duyệt thế nào? Điều đã làm xong sao?" Ta chợt nhớ tới Lý Tuệ Mạn không phải hẳn đang dùng máu tươi giúp Tiểu Duyệt dọn dẹp thi độc ấy ư, làm sao chạy đến bên cạnh ta tới, không khỏi hỏi.

"Ừ, ta đã đem Tiểu Duyệt toàn thân cao thấp cùng với bôi lên máu tươi, bắt quá. . ." Lý Tuệ Mạn gật đầu, có chút do dự nói tiếp: "Bất quá chúng ta khả năng không có biện pháp hoàn toàn dọn dẹp sạch Tiểu Duyệt trên người thi độc rồi, trừ phi trên lưng nàng vết thương kia có thể khỏi hẳn."

Ta nhíu mày một cái, Lý Tuệ Mạn ý tứ đã rất rõ ràng rồi.

Tiểu Duyệt trên người thi độc là quan tài đồng trong kia cụ nữ thi dùng móng tay đâm ra vết thương tạo thành, chúng ta dùng những máu tươi này nhiều lắm là có thể tạm thời thanh trừ lan tràn đến Tiểu Duyệt toàn thân những thứ kia thi độc mà thôi.

Nhưng trị ngọn không trị gốc, chỉ cần Tiểu Duyệt sau lưng vết thương vẫn tồn tại, thi độc thì có thể tùy thời đích truyền khắp toàn thân.

"Bất kể nói thế nào, chỉ cần có thể tạm thời dọn dẹp sạch một ít thi độc cũng là được, tối thiểu có thể cho nàng tranh thủ được nhiều thời gian hơn, nếu

không lấy nạng trước tình trạng cơ thể, nhiều nhất kiên trì nữa bốn, năm tiếng." Thấy Lý Tuệ Mạn tâm tình có chút mất mát, ta lên tiếng an ủi một câu.

"Chúng ta trước xem một chút những thứ này bích họa đi, nói không chừng có thể từ trong bích họa tìm tới một ít Đường đầu mối." Nghe được ta lời nói, Lý Tuệ Mạn cuối cùng sắc mặt coi trọng chút, nói với ta.

"Ừm." Lý Tuệ Mạn lời nói chính giữa ta tâm lý ý nghĩ, ta lúc này đáp một tiếng, bắt đầu dọn dẹp bên cạnh bích họa tới.

Đang làm những khi này, ta thỉnh thoảng dùng khước mắt liếc qua quan sát trên tế đàn tình huống. Có trước giáo huấn, ta đối với trên tế đàn những thứ kia cổ quái rở cây rất là kiêng kỵ, sinh sợ chúng nó thừa dịp chúng ta không chú ý, lần nữa len lén chui vào trong quan tài gỗ gây bất lợi cho Tiểu Duyệt.

Cũng may ta gánh lòng có chút dư thừa, những thứ này rở cây tựa hồ bởi vì ta cùng Lý Tuệ Mạn những thứ kia bạo lực cử động, trở nên có chút rụt rè e sợ, toàn bộ rúc lại trong khe đá căn bản không dám xuất đầu.

Mười phút sau, trên vách đá toàn bộ bích họa toàn bộ bị ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người dọn dẹp đi ra.

Chúng ta cùng với không nói gì, chẳng qua là dọc theo này một vài bức bích họa từ từ xem đi qua, cuối cùng hoàn toàn thấy rõ này một bộ đầy đủ bích họa muốn biểu đạt ý tứ.

Những thứ này bích họa đại khái mô tả ý là, một cái đại tướng quân, hẳn chỉ chính là chỗ này ngồi mộ thất chủ nhân, đang tấn công một tòa thành trì thời điểm gặp phải một cái cổ quái bộ lạc, cái bộ lạc này người bên trong bất kính thần linh không bái thiên địa, lại đối với một thân cây vô cùng thành kính.

Cuối cùng, đại tướng quân đem hạ lệnh cái bộ lạc này nhân tàn sát giết sạch, đem thi thể nhét vào gốc cây này Thụ chung quanh, cuối cùng phát hiện cây này cùng phổ thông cây cối bất đồng, lại có thể hấp thu máu thịt làm vì chính mình dưỡng liệu.

Những thứ này bích họa đại khái ý tứ chính là như vậy, nhưng một bức cuối cùng lại để cho nhân có chút không thể tưởng tượng nổi. Đây một bức cuối cùng bích họa chia làm hai bộ chia, bộ phận thứ nhất tựa hồ là vẽ là một cái tang lễ hiện trường, tang lễ bên trên không chỉ có một bộ to quan tài lớn, còn có hàng chục cá nhân mang một cây đại thụ tiến vào mộ thất bên trong.

Cuối cùng lại vừa là một bức cảnh tượng thê thảm, vô số người bị chết theo, bọn họ máu thịt thành một cái to lớn Nguyệt Nha hình Huyết Trì, ở bên trong ao máu để cây đại thụ kia còn bộ kia quan tài.

"Chuyện này. . . Chẳng lẽ những thứ này rở cây cùng bích họa bên trong cây kia có liên quan chứ?"

Nhìn xong bích họa sau ta có chút thang mục kết thiệt, nhìn một cái trên tế đàn những thứ kia rúc lại trong khe đá màu đỏ thẫm rở cây, nói với Lý Tuệ Mạn.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20:: Đào Mộ Tặc

Trong khe đá những cây đó cái này cùng bích họa bên trong cây kia có liên quan. Ta thuận miệng nói tới một câu nói, lập tức liền đưa tới Lý Tuệ Mạn hứng thú.

Nhưng là cẩn thận suy nghĩ lại sẽ phát hiện, ta đây cái lớn mật phỏng đoán cũng không phải không có lý làm sao có khối.

Đáy ao trên vách đá những thứ này bích họa miêu hội nhân vật chính chính là cây kia sẽ lấy máu người thịt vì dưỡng liệu cổ quái đại thụ, mà trước những thứ này rở cây sẽ hấp huyết hành vi hẳn không chỉ chẳng qua là đơn giản trùng hợp.

Và lại nói, một bức cuối cùng bích họa nội dung đã rõ ràng miêu tả, cây kia cổ quái đại thụ đã cùng vị đại tướng kia quân quan tài cùng nhau bị bình an chôn ở Lăng Tâm bên trong, mà chúng ta lúc này lại vừa lúc thân ở cổ mộ.

Hết thấy hết thấy, tựa hồ cũng đã chứng thật trên tế đài những thứ kia sẽ hấp huyết rở cây, chắc là trên bích họa này cây lấy máu thịt vì dưỡng liệu đại thụ rở cây.

"Một thân cây là thế nào ở âm vô thiên nhật không còn ánh mặt trời địa phương sống sót mấy ngàn năm lâu?" Lý Tuệ Mạn tựa như có lẽ đã nhận định ta đoán là chính xác, nhìn mấy lần bích họa sau khi, hơi nghi hoặc một chút đối với ta hỏi.

"Không biết, cây to này lấy máu người thịt vì đường liễu, bản thân cũng đã đủ kỳ, tự nhiên không thể theo lẽ thường tới đo lường được." Nghe vậy, ta lắc đầu một cái nói: "Nếu như không nên nói một cái nguyên nhân lời nói, ta cảm thấy đến hẳn với một bức cuối cùng trong bích họa mặt trăng kia nha hình Huyết Trì có liên quan, có lẽ chính là ao máu kia bên trong máu tươi cung cấp đường liễu, mới để cho cây này ở nơi này trong mộ thất sống sót lâu như vậy."

"Người cái suy đoán này hẳn là gần gũi nhất chân tướng, bất quá cũng không loại bỏ những khả năng khác tính, tỷ như chúng ta bây giờ vị trí chỗ này, chắc là dùng để tế tự cây đại thụ kia tế đàn. Có lẽ ở mới bắt đầu thời điểm, nơi này đã từng có qua một đoạn thời gian dùng máu người sống thịt tế tự đại thụ máu tanh tình cảnh." Nghe được ta trả lời, Lý Tuệ Mạn như có điều suy nghĩ lần nữa nhìn một cái bích họa, ngay sau đó nói.

"Ừ, bất quá ta càng tò mò hơn là, tại sao những người này phải dùng loại này tàn nhẫn phương thức tới cấp dưỡng cây này, nói không chừng trong này còn có cái gì khác nguyên nhân." Ta nghĩ nghĩ, nói lần nữa.

Vị này Mộ chủ nhân hẳn từ những thứ kia bị hẳn tru diệt những thứ kia bộ lạc tiên dân trong miệng biết được cây này một ít bí mật, thậm chí có khả năng còn để lại một hai người không còn tru diệt, đem cây này kể cả quan tài cùng nhau chôn ở trong mộ thất, có lẽ chính là những bộ lạc này tiên dân chủ ý.

Chẳng qua là trong này rốt cuộc có bí mật gì, chỉ chẳng qua là nhìn mấy tấm bích họa ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người, cũng chỉ có thể suy đoán lung tung thôi.

Bất kể nói thế nào, này tòa cổ mộ trong trình độ quý dị đã vượt xa khỏi rồi ta dự trù, bất luận là trước những thứ kia quần áo trắng nữ thi, hay lại là bây giờ thấy tòa tế đàn này cùng những thứ này sẽ hấp huyết rở cây, cũng để cho nhân có một loại xa lánh ý tưởng.

"Ta cũng không biết, lúc trước mặc dù xem qua rất nhiều khảo cổ phương diện sách vở, nhưng nhưng xưa nay không thấy có ghi lại loại vật này. Có lẽ những địa phương khác sẽ có ghi lại đi, chẳng qua là ta không thấy.

Đối với ta nghi vấn, Lý Tuệ Mạn hiển nhiên cũng là trả lời không được, càng hoặc là trong lòng nàng nghi vấn không một chút nào so với ta bao nhiêu.

"Này tòa cổ mộ rất là cổ quái, chúng ta hay lại là tận lực cẩn thận một chút đi." Ta trầm mặc chốc lát, nói với Lý Tuệ Mạn.

Mặc dù ta đối với này tòa cổ mộ trong bí mật rất là tò mò, rất muốn tận mắt đi trên bích họa miêu hội kia đang lúc chủ mộ thất trong nhìn một chút cây kia sẽ hút máu người thịt cổ quái đại thụ.

Nhưng trực giác nói cho ta biết, nếu như ta thật đi nơi nào, sẽ có không tương được tai nạn.

"Ta biết, chúng ta bây giờ hay lại là nghĩ một chút biện pháp thế nào rồi đi nơi này đi." Lý Tuệ Mạn nói.

Rời đi nơi này?

Trải qua Lý Tuệ Mạn vừa nhắc, ta mới phát hiện ta đem bây giờ tối chuyện trọng yếu quên mất.

Trước nhìn ao nước trầm xuống, nhìn trang bị Tiểu Duyệt quan tài gỗ bị vây ở trong nước, ta cũng chưa kịp cân nhắc quá nhiều, trực tiếp liền cùng Lý Tuệ Mạn cùng nhau nhảy xuống.

Cho tới bây giờ, Lý Tuệ Mạn một câu nói mới đưa ta từ trên thực tế thức tỉnh.

Đúng vậy, Tiểu Duyệt là không sao, thậm chí ngay cả trên người bị trúng thi độc cùng với bởi vì những cây đó cái này trong máu tươi mà thanh trừ không ít,

Có thể là chúng ta lại làm như thế nào rồi đi nơi này đây?

Ta từ Lý Tuệ Mạn trong tay cầm lấy đèn pin, từ đáy ao đi lên đối phương chiếu một cái, lập tức tâm liền lạnh nửa đoạn.

Chúng ta chỗ đáy ao đến phía trên nhất độ cao ước chừng tầm chừng năm mươi thước, cái ao này mặc dù là một cái cái phễu hình dáng, nhưng là như vậy một số gần như thẳng tắp góc độ cũng không phải chúng ta có thể leo đi lên.

Toàn bộ ao nước trên vách ao mọc đầy dị thường bóng loáng rêu xanh, cũng không có bất kỳ có thể dùng đến leo lên nấc thang hoặc là đăng mạn loại đồ gì khác, muốn tay không leo lên là căn bản không thể nào.

"Chúng ta lại nhìn kỹ một chút, nơi này có còn hay không còn lại cửa ra đi." Lý Tuệ Mạn hiển nhiên cũng ý thức được chúng ta bây giờ tình cảnh, khẽ thờ dài một hơi, nói với ta.

Nói xong, hai người chúng ta bắt đầu chia đầu ở đáy ao tìm, muốn nhìn một chút có hay không còn lại có thể cung cấp chạy thoát thân cửa ra.

Vòng vo một vòng đi qua, ta có chút thất vọng, cái này ao nước là đang ở Sơn Thể bên trong móc sạch xây cất, trên vách đá ngoại trừ chạm trổ những bích họa đó ra, lại cũng không có những vật khác rồi, chớ nói chi là cái gì cửa ngầm.

Sau một khắc, ta ánh mắt rơi vào ao phần đáy chung quanh kia bốn cái lỗ tròn trên, trước trong ao nước chính là từ nơi này bốn cái cửa hang tổng ra đi, kia chín bộ quần áo trắng nữ thi cũng đều bị hút vào rồi này bốn cái trong động khẩu.

Chẳng lẽ này bốn cái cửa hang chính là cổ mộ của ra? Trong nội tâm của ta âm thầm nghĩ tới.

Mặc dù không biết này bốn cái lỗ thủng rốt cuộc thông tới đâu, nhưng nếu bọn họ có thể mang không lỗ như vậy một cái trong ao nước cùng với làm khô, liền chứng minh ở nơi này bốn cái trống rỗng một đầu khác, nhất định có một cái so với cái ao này còn muốn lớn hơn rất nhiều không gian.

"Người sẽ không phải là dự định để cho chúng ta từ nơi này treo đi ra ngoài đi?" Thấy ta ngừng ở cửa hang nơi không nhúc nhích, Lý Tuệ Mạn đi tới trước dùng một loại cổ quái giọng hỏi.

"Ừ, trước là có hơn loại ý nghĩ này, bất quá suy nghĩ một chút vẫn cảm thấy có chút không ổn." Ta đành hoảng nói.

Lại không nói những thứ này lỗ thủng rốt cuộc thông tới đâu, 1 trước khi nói những thứ kia bị nước chảy hút vào bên trong những thứ kia quần áo trắng nữ thì, cũng đã đầy đủ để cho hi vọng của mọi người mà lui bước rồi.

Những thứ này lỗ thủng đường kính chỉ có một thước, có lẽ đến bên trong mặt nhỏ hơn rồi cũng khó nói. Ở như vậy trong tiểu không gian, nếu như gặp phải cái gì khẩn cấp nguy hiểm, chúng ta không chút nào quay đầu chạy thoát thân cơ hội.

Nếu như chỉ là ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người, ngược lại cũng không phải không thể bắt chấp nguy hiểm đi vào thử một chút. Chẳng qua là bây giờ còn có cả người Trung Thi độc hôn mê bất tỉnh Tiểu Duyệt, chúng ta liền trở nên có chút bó tay bó chân rồi, ở đây sao hẹp địa phương nhỏ, cũng không thể đem nàng lôi kéo đi thôi.

Như mỗi một loại này, cuối cùng để cho ta hủy bỏ muốn từ những thứ này trong lỗ thủng tìm đường ra ý tưởng, dù sao nguy hiểm thật sự là quá khổng lồ, không cần thận mọi người chúng ta cũng sẽ chết ở bên trong.

"Kia nên làm gì bây giờ?"

Trải qua này một đại buổi tối giày vò, ta đã có chút mệt mỏi không chịu nổi, thanh âm nói chuyện cũng biến thành uể oải.

Buổi tối ở nhà thôn trường vốn là chưa ăn bao nhiêu cơm, cộng thêm trước ở sau lưng Tiểu Duyệt một đường đi tiêu hao quá nhiều thể lực, nếu như chúng ta tiếp tục ở đây trong mộ thất hao tổn nữa, ta coi như không bị chết đói, cũng phải bị mệt chết đi được.

"Ta cũng không biết, sớm khi tiến vào tòa này mộ thất sau khi, ta liền đã thử qua dùng điện thoại di động liên lạc ngoại giới, nhưng điện thoại di động căn bản không có một chút tín hiệu." Bao vây này ám vô thiên nhật trong mộ thất, luôn luôn thông minh hơn người Lý Tuệ Mạn cũng mất biện pháp.

Ta thở dài, chúng ta chẳng lẽ coi là thật sẽ bị vây chết ở chỗ này sao? Sau đó bị những thứ này tế đàn trong phiến đá những thứ kia cổ quái rễ cây hút khô trên người máu tươi, trở thành cây đại thụ kia đường liễu.

Tiến vào trong mộ thất thời gian dài như vậy, nhìn tròn bóng một số gần như trắng tấp thành ao, ta lần đầu tiên cảm nhận được tuyệt vọng khí tức.

"Nếu không chúng ta trước ở chỗ này nghỉ ngơi một chút đi, nếu tạm thời không nghĩ tới biện pháp, chẳng trước khôi phục một ít thể lực." Âm thầm sau khi tự định giá, ta đối với Lý Tuệ Mạn đề nghị, chuyện cho tới bây giờ chúng ta có thể làm tựa hồ cũng chỉ có những thứ này.

"Ừ, bất quá chúng ta có phải hay không hẳn trước tiên đem Tiểu Duyệt cùng bộ kia quan tài gỗ từ trên tế đàn lấy xuống, những thứ này sẽ hút máu người cổ quái rễ cây luôn là để cho nhân không yên tâm."

Lý Tuệ Mạn gật đầu một cái, ngay sau đó nhìn một cái trên tế đàn trang bị Tiểu Duyệt bộ kia quan tài gỗ, nói.

Đối với Lý Tuệ Mạn đề nghị này, ta tự nhiên cũng không có bất kỳ dị nghị.

Một lát sau, ta trước đem Tiểu Duyệt từ trong quan tài gỗ ôm ra, tiếp lấy hai người lực tổng hợp đem quan tài gỗ từ trên tế đàn nhấc xuống dưới, lúc này mới lần nữa đem Tiểu Duyệt bỏ vào.

"Ta vẫn là có chút không yên lòng, nếu không người trước ngủ một lát mà đi, chờ người tỉnh lại sau đó mới để đổi ta ngủ. Chúng ta cứ như vậy thay phiên nghỉ ngơi, nếu như gặp phải nguy hiểm gì liền lập tức đem đối phương đánh thức."

Làm xong những thứ này sau khi, mặc dù toàn bộ người cũng đã toàn thân vô lực, buồn ngủ tập kích, nhưng ta còn là nói với Lý Tuệ Mạn.

Ta không dám khẳng định kia bị vọt vào lỗ thủng trong kia chín bộ quần áo trắng nữ thì còn có thể hay không lại bỏ ra ngoài, cũng không biết tế đàn trong khe đá những thứ kia sẽ hút máu người rễ cây có thể hay không lan tràn đến chúng ta nơi này, nghĩ tới nghĩ lui sau khi vẫn là quyết định lưu cá nhân trông coi tương đối khá.

"Tốt lắm, hai người chúng ta giờ thay phiên một lần, nếu như ta một hồi ngủ say như chết không tỉnh lại, người nhớ đánh thức ta."

Lý Tuệ Mạn hơi suy nghĩ, cũng cảm thấy đây là một ổn thỏa nhất biện pháp, lúc này đồng ý ta đề nghị.

Vừa qua khỏi chốc lát, Lý Tuệ Mạn cũng đã dựa lưng vào quan tài gỗ, ngồi ở ẩm ướt trên mặt đất ngủ thiếp đi.

Nhìn ra được, nàng cũng đã mệt mỏi tới cực điểm rồi, nếu không lấy nàng tính cách, là tuyệt đối không thể ở nơi này dạng địa phương như vậy hoàn cảnh ngủ ngon như vậy.

Ta đóng lại đèn pin, cố nén đáy lòng đánh tới buồn ngủ, ở trong bóng tối mở to con mắt tận lực không để cho mình ngủ.

Ở trường học thời điểm, ta đã từng rất nhiều lần ảo tưởng hơn chúng ta tới đến Diêu gia thôn chỉ dạy gặp phải cái dạng gì sinh hoạt.

Nhưng mà thiên toán vạn toán, cũng không khả năng nghĩ đến chúng ta tới Diêu gia thôn ngày thứ nhất, liền sẽ gặp phải nhiều chuyện như vậy.

Từ quý nhai từ sơn gặp phải Sơn Quý cản đường bắt đầu, ta giống như sống ở rồi trong con ác mộng, hết thấy đều lộ ra như vậy không chân thật.

Nhưng ta biết đó cũng không phải mộng cảnh, chúng ta quả thật bị vây ở này tòa cổ mộ trong, cho tới bây giờ ta mới phát hiện, nguyên lai học ba năm khảo cổ kiến thức, giờ phút này lại không tìm được một chút đất dụng võ.

Cuối cùng, ta vẫn không thể nào đối kháng ở một môi cùng buồn ngủ, không biết lúc nào phải dựa vào ở trên quan tài gỗ mê man ngủ thiếp đi, cho đến bị một trận tiếng ồn ào đánh thức.

"Bây. . . Thất gia ngài mau đến xem, nơi này có một cái tốt. . . Thật là lớn giềng." Một cái thanh âm cà lăm, nhưng hùng hậu tục tằng, giọng lại cực kỳ lớn tiếng thanh âm trước tiên trong sơn động vang lên, trong nháy mắt liền đem ta từ trong mộng thức tỉnh rồi.

"Ngu si, ở nơi này là cái gì giềng, rõ ràng chính là một cái làm ao nước." Một cái khác giàu có từ tính âm thanh âm vang lên, không chút khách khí phản bác.

"Mập lùn bí đao, không phải Hầu Gia ta nói người, người này trong đầu có phải hay không giả bộ tất cả đều là thịt ba chỉ a, người tại sao không nói đây là người nhà hầm cầu, người gặp qua trong nhà ai có lớn như vậy một cái giềng?" Ngay sau đó một người khác rất cao giọng thanh âm lại vang lên.

Hắn vừa dứt lời, liền đưa tới một trận cười rộ.

Nghe tiếng cười kia, trong sơn động người xa lạ tựa hồ số người cũng không ít, ít nhất cũng có tám, chín người đáng vẻ, thậm chí còn có khả năng càng nhiều.

"Người. . . Các người chính là ghen tị ta đây thông minh, cố ý với ta đây hất. . . Làm ngược lại, bọn ta để cho Thất gia tới phân xử." Thanh âm đầu tiên chủ nhân tựa hồ rất không vui, lấp ba lấp bấp nói lần nữa.

"Đủ rồi, ta bất chấp nguy hiểm mang bọn người xuống đầu, không phải cho các người tới nơi này cãi vả làm trò cười. Nếu ai dám nói bậy nói bạ nữa một câu, cũng đừng trách ta Lưu lão thất trở mặt, trực tiếp nhét vào này trong cổ mộ làm một hoạt tử nhân tự sinh tự diệt." Một cái già nua nhưng lại vô cùng uy nghiêm âm thanh âm vang lên, trong sơn động bầu không khí trong nháy mắt liền hoàn toàn an tĩnh lại, tựa hồ những người khác đối với cái thanh âm này chủ nhân rất là sợ hãi.

Ngược lại đầu?

Vừa mới tỉnh hồn lại ta, trong nháy mắt liền bắt được những người này trong lời nói mấu chốt từ.

Đối thủ là một cái học tập ba năm khảo cổ nhân, ta đối với những thứ này hay lại là có hiểu biết.

Có một Khảo Cổ học Giáo sư đã từng lợi dụng sau khi học xong thời gian theo chúng ta đề cập tới một ít liên quan tới Đào Mộ Tặc sự tình, ngược lại đầu, sờ kim, xuống đất làm việc những thứ này đều là Đào Mộ Tặc bên trong hành thoai.

Chẳng lẽ tòa này trong mộ lại đã tới một đám Đào Mộ Tặc?

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21:: Bàn Sơn đạo nhân

Vốn là ta còn muốn nhiều từ những người này trong miệng nghe được cái gì đó, không biết sao cái đó kêu Lưu lão thất nhân vừa mở miệng, tất cả mọi người đều yên lặng không dám lên tiếng.

Nhìn ra được, cái này kêu Lưu lão thất nhân hẳn là đám người này lãnh tụ, mỗi người tựa hồ cũng rất là sợ hãi hắn.

Một lát sau, những người đó lần nữa nói tới nói lui, nhưng lần này thanh âm so với trước rõ ràng nhỏ đi rất nhiều.

Mặc dù ta đã cố gắng vểnh tai đi nghe lén, nhưng không biết sao đây ao đến phía trên độ cao thật sự là quá xa, chừng 50 mét, cho đến cuối cùng ta vẫn không còn lại nghe được một câu hoàn chỉnh lời nói.

Bất quá từ đầu ngôi sao truyền lọt vào trong tai ngắn gọn trong giọng nói đã có thể xác định, đám người này xác thực đúng là Đào Mộ Tặc, hơn nữa còn là đặc biệt vì tòa này tướng quân Mộ mà tới.

Về phần bọn hán tới nơi này là vì trong mộ thất kim ngân tài bảo vẫn có khác mục đích, ta đây cũng không biết được.

Nghe được bên tai truyền tới những thứ kia lúc lớn lúc nhỏ nói chuyện với nhau âm thanh, ta bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề. Nếu như ta lúc này lớn tiếng kêu cứu, để cho đám người này biết ba người chúng ta bị vây ở đây đáy ao, có thể hay không vì vậy đưa tới bọn họ chú ý, từ đó được cứu ra nơi này.

Bất quá hơi suy nghĩ sau khi, ta còn là tạm thời buông tha ý định này.

Lúc trước từng nghe nói qua một ít trộm mộ người lục thân bất nhận, lòng dạ ác độc, một số thời khắc vì tranh đoạt trong mộ thất kim ngân tài bảo, thậm chí ngay cả cùng nhau vào sinh ra tử đồng bạn cũng sẽ tàn sát lẫn nhau.

Đối với cái này hòa Đào Mộ Tặc, ta thật sự là không có chút nào hiểu, mới vừa rồi nghe Lưu lão thất giọng, tựa hồ cũng không một chút nào đem người mệnh coi là chuyện to tát.

Vạn nhất để cho bọn họ phát hiện chúng ta, phát thiện tâm đã cứu chúng ta cũng còn khá, sợ là sợ bọn họ vì giấu giếm trộm mộ hành vi, mà đối với chúng ta giết người diệt khẩu, đó cũng không tự là chính mình hướng trên hòng súng đứng.

Nghĩ thông suốt những thứ này, ta tạm thời buông tha hướng đám này Đào Mộ Tặc cầu cứu dự định, quyết định trước quan sát chốc lát rồi hãy nói.

"Trương Tam Niên. . . Trương Tam Niên. . ." Chẳng biết lúc nào, Lý Tuệ Mạn đã từ trong giấc mộng tỉnh lại, bởi vì ta vì tiết kiệm điện tắt đi đèn pin ánh đèn, tỉnh lại Lý Tuệ Mạn không thấy được ta, lập tức lớn tiếng hô lên.

Lý Tuệ Mạn đột ngột thanh âm làm ta sợ hết hồn, nói thầm một tiếng không được, vừa mới tỉnh lại nàng tựa hồ cũng không có chú ý tới ao nước phía trên trong son động còn có người khác. Nếu như lại để cho nàng tiếp tục kêu đi xuống, nhất định sẽ đưa tới trong son động những Đào Mộ Tặc đó chú ý.

Nghĩ tới đây, ta vội vàng đứng dậy muốn đi che miệng nàng lại.

Nhưng là khi ta đưa tay ra dùng sức che đi, chạm được cũng không phải Lý Tuệ Mạn gương mặt, mà là một đoàn mềm mại, ta liền nhất thời cảm giác không ổn.

Bởi vì ta ngồi xuống địa phương cách Lý Tuệ Mạn ngủ địa phương cách hai ba thân vị, ở tối lửa tắt đèn bên trong ta cũng chỉ chẳng qua là dựa vào trước trí nhớ đi làm, hoàn toàn không nghĩ tới nàng giờ phút này đã ngồi thẳng người, ban đầu vốn nên là gương mặt địa phương lúc này lại trở thành một đoàn cực hạn mềm mại.

"A. . . Đồ lưu manh "

Trong tay ta ước chừng ở đó đoàn mềm mại phía trên dừng lại một giây đồng hồ thời gian, một tiếng phảng phất có thể đâm rách Vân Không thét chói tai liền lập tức từ Lý Tuệ Mạn trong miệng truyền ra, ngay sau đó lại vừa là ba một tiếng, trên mặt ta bị nặng nề một cái tát.

Bị hiểu lầm rồi

Ta bất chấp trên mặt truyền tới nóng bỏng làm cho, vội vàng đem cánh tay dời đi, đi lên dời một khoảng cách, lần này cuối cùng là không còn bùng bít lộn chỗ.

"Hừ. . . Đừng nói chuyện, phía trên có người." Dem Lý Tuệ Mạn miệng che sau, ta vội vàng ở bên tai nàng nhỏ giọng nói.

Lý Tuệ Mạn chính thờ phỉ phò chuẩn bị dùng sức đem ta tay lấy ra, vừa nghe đến ta những lời này sau lập tức dừng lại động tác trên tay.

Thấy nàng cuối cùng là yên tĩnh lại, ta đây mới chậm rãi đưa tay dời đi.

"Cái đó mới vừa rồi ngượng ngùng, bởi vì tình huống khẩn cấp, cho nên mới. . . Ta thật không phải cố ý." Bởi vì lo lắng sẽ bị Lý Tuệ Mạn hiểu lầm, ta vội vàng tiểu giải thích rõ một cái câu.

Lý Tuệ Mạn không nói gì, nhìn tựa hồ còn đang là chuyện khi trước sinh khí.

Lúc này ao nước phía trên trong son động, đã truyền đến những Đào Mộ Tặc đó thanh âm,

Lý Tuệ Mạn cuối cùng phát ra tiếng rít gào kia, cuối cùng vẫn đưa tới những Đào Mộ Tặc đó chú ý.

Ở nơi này dạng nhỏ hẹp lại an tĩnh trong hoàn cảnh lớn tiếng thét chói tai, nghĩ không đưa tới chú ý đều khó khăn.

"Bây. . . Thất gia, phía dưới này thật giống như có. . . Có người." Một cái giọng oang oang thanh âm trước nhất truyền vào chúng ta trong tai.

"Thất gia, mập lùn bí đao nói không sai, ta mới vừa rồi cũng rất giống nghe này dưới đáy ao có nữ nhân tiếng thét chói tai." Một người khác nghe rất là chói tai, phảng phất bị người bóp cổ âm thanh âm vang lên, giống như là trước kia cái đó tự xưng Hầu Gia nhân.

"Ừ, Thất gia, ta cũng nghe được."

"Ta cũng vậy, ta cũng nghe đến thanh âm đúng là từ phía dưới này truyền lên."

. . .

Những người còn lại cũng thất thất bát bát lên tiếng, tất cả đều đang nói mình nghe được dưới đáy ao nữ nhân tiếng kêu.

"Ta Luru lão thất cũng không phải là người điếc, có thanh âm nữ nhân ta sẽ không nghe được sao? Còn cần phải các người những thứ này ngu xuẩn nói cho ta biết, thật là tự cho là thông minh." Cái đó kêu Luru lão thất nhân hùng hùng hổ hổ lên tiếng, nói tiếp: "Đi, cùng đi nhìn một chút."

Nghe được kia Luru lão thất muốn kêu người đến nhìn dưới đáy ao tình huống, ta trong lòng có chút khẩn trương, ta đuổi chặt rụt người một cái, cùng Lý Tuệ Mạn đợi tại chỗ một cử động cũng không dám.

"Thất gia, nơi này thật giống như có dấu chân, nhìn những thứ này dấu chân đáng vẻ rất là mới mẻ, hẳn là mới vừa lưu lại không lâu." Một cái thanh âm lần nữa từ ao phía trên truyền tới.

"Nói như vậy, phía dưới này xác thực là có người rồi, chẳng qua là nơi này lại không thấy giày thừng, cũng không có khác đồ vật, không biết rõ bọn họ là thế nào từ nơi này đi xuống." Luru lão thất thanh âm vang lên lần nữa.

Một lát sau, mấy tia đèn pin chùm ánh sáng từ ao phía trên chiếu xuống, thẳng tắp chiếu vào rồi ao phần đáy, cũng sắp không có chút nào chỗ ẩn trốn ta cùng Lý Tuệ Mạn bóng người soi đi ra.

"Ta là Luru lão thất, không biết lại lịch xuống là đường nào ngược lại đầu bằng hữu? Nếu là nhận biết bằng hữu, phiền toái báo cáo cái danh hiệu." Đèn pin chiếu sáng ra ta cùng Lý Tuệ Mạn sau, Luru lão thất đi tới ao bên bờ, lớn tiếng hướng về phía chúng ta hô.

Từ Luru lão thất mới vừa rồi trong lời nói có thể nghe ra, hẳn tựa hồ đem chúng ta coi thành giống như hắn Đào Mộ Tặc, còn mở miệng tuần hỏi chúng ta là đường nào ngược lại đầu bằng hữu, cái này coi như có ý tứ.

Như là đã bị phát hiện, ta chỉ phải cùng Lý Tuệ Mạn hai người đứng lên, mới vừa ngẩng đầu một cái thì có luồng đạo nhúc nhắt chùm ánh sáng chiếu ở trên mặt, bắn thẳng đến cho ta cả không mở mắt.

"Trương Tam Niên, người liền nói với hắn chúng ta là Bàn Sơn đạo nhân, nói người là Độc Tỉ Vương truyền nhân."

Ngay tại ta không biết nên mở miệng như thế nào trả lời thời điểm, Lý Tuệ Mạn thanh âm truyền lọt vào trong tai, ta nhìn thấy nàng biểu tình bình tĩnh môi không nhúc nhích, dùng lại là khó gặp Phúc Ngữ.

Lý Tuệ Mạn đột ngột lời nói để cho ta sững sốt một chút, Bàn Sơn đạo nhân? Độc Tỉ Vương truyền nhân? Nhìn Lý Tuệ Mạn tựa hồ đối với trộm mộ môn phái cùng trộm mộ người trong hiểu rất rõ a.

Cái này Bàn Sơn đạo nhân ta ngược lại thật ra biết một ít, nghe nói là thời cổ sau khi lưu truyền tới nay tứ đại trộm mộ lưu phái bên trong một nhánh, cùng Mạc Kim Giáo Ủy, thảo lĩnh Lực Sĩ, phát khâu tướng quân cùng xưng tứ đại đạo môn.

Về phần kia Độc Tỉ Vương là người phương nào, ta liền coi là thật là lần đầu tiên nghe nói, thậm nói đây chẳng lẽ là Lý Tuệ Mạn chính mình qua loa bịa đặt đi ra nhân vật đi, nếu như bị nhân cho đâm xuyên vậy thì thảm.

"Nguyên lai là Luru Thất gia, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, văn bối Trương Tam, là Bàn Sơn đạo nhân Độc Tỉ Vương truyền nhân."

Chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không nghĩ ngợi nhiều được, dựa theo Lý Tuệ Mạn dạy ta nói chuyện lặp lại một lần, bắt quá nói tên mình cho giảm đi một cái chữ, tránh cho ngày sau đưa tới không cần thiết phiền toái.

"Trương Tam đứng không, ta cùng Độc Tỉ Vương bốn, năm năm trước còn thường thường chung một chỗ uống rượu nói chuyện phiếm, đệ tử của hắn ta cũng lớn đều gặp, thế nào không biết hắn còn thu phục người như vậy cái truyền nhân?" Phía trên lần nữa truyền tới Luru Thất gia thanh âm, tựa hồ có hơi nghi ngờ ta nói tới.

Nghe vậy, ta theo bản năng nhìn bên người Lý Tuệ Mạn liếc mắt, không nghĩ tới nàng thuận miệng nói ra một người lại thật là tồn tại, hơn nữa Luru Thất gia dường như còn với cái đó kêu Độc Tỉ Vương nhân rất quen.

"Văn bối cũng là năm trước mới bị gia sư thu là quan môn đệ tử, này không tài học một chút trộm mộ da lông công phu, tiện tay ngựa khó nhẹn mang theo mấy người bằng hữu đến tìm ngôi Mộ thử một chút, không nghĩ tới lại bị một ở nơi này. Văn bối nếu có thể từ nơi này chạy đi, đến lúc đó nhất định với gia sư nhắc lên Thất gia ngài nhớ, để cho lão nhân gia ông ta tìm thời gian sẽ cùng ngài nhiều hợp gặp." Nếu muốn nói bậy nói bạ, ta đây cũng dứt

khoát buông tay chân ra nói bật đứng lên, nói xong lời này ngay cả chính ta đều bị hù dọa đến sững sốt một chút.

Ao phía trên nửa ngày không có động tĩnh, tựa hồ cái đó kêu Luru Thất gia nhân đang suy tư đến cái gì.

"Ha ha ha. . . Hiền chất khách khí, nếu là Độc Tĩ Vương quan môn đệ tử, ta đây Luru lão thất khởi hữu thấy chết mà không cứu lý lẽ. Ngươi chờ chờ chút lát, ta đây liền phái người đi xuống cứu các ngươi đi lên." Luru Thất gia thanh âm vang lên lần nữa, nghe tựa như có lẽ đã hoàn toàn tin chúng ta lời nói.

Chẳng qua là ta trong lòng còn có chút nghi vấn, Lý Tuệ Mạn chỉ chỉ là một ở trường sinh viên, làm sao sẽ đối với mấy cái này thần bí dị thường trộm mộ người trong như vậy hiểu.

Nếu nói là chỉ chỉ biết là tứ đại trộm mộ môn phái, cái này cũng không Kỳ quái, dù sao bây giờ tốt hơn một chút cái tiểu thuyết cùng trong tác phẩm truyền hình mặt đều có thể thấy, thậm chí trong lịch sử cũng có liên quan ở phương diện này ghi lại. Nhưng nếu đem trộm mộ trong môn phái người khác chính xác danh hiệu cùng với nói ra, cái này coi như không chỉ có chẳng qua là hơi hiểu đơn giản như vậy.

Lý Tuệ Mạn đứng ở thân ta cạnh, ngoại trừ trước nói câu nói kia, liền lại cũng không có muốn mở miệng giải thích có ý gì.

Nàng không mở miệng, ta tự nhiên cũng không tiện đi cưỡng ép hỏi nàng cái gì, chỉ đành phải tạm thời đem đầy bụng nghi vấn giấu ở rồi tâm lý.

Ngay tại ta suy nghĩ lung tung lúc, chỉ nghe một trận nhỏ vụn âm thanh âm vang lên, ngay sau đó hai cái ngón áp út như vậy lớn bằng giấy leo núi từ trên vách ao tuột xuống.

Một lát sau, hai bóng người cũng đồng thời rơi xuống đất, đi tới ao nước phân đáy.

Ta dè dặt quan sát liếc mắt người vừa tới, là hai cái thân cao cùng ta không sai biệt lắm chừng ba mươi tuổi trung niên nam nhân. Một người trong đó bên trái hốc mắt lõm sâu, cuối cùng thiếu một viên con ngươi. Một người khác hơi khá hơn một chút, nhưng cũng không khá hơn chút nào, cặp mắt mặc dù hoàn hảo, nhưng trên mặt lại có một đạo dài mười mấy cen-ti-mét vận vẹo vết sẹo.

Đây đều là những người nào a, thế nào không một người giống dạng, chẳng lẽ Đào Mộ Tặc đều là cái này cổ quái bộ dáng hay sao? Thấy hai người bộ dáng, trong nội tâm của ta âm thầm cô không dứt.

"Ngươi chính là Trương Tam? Bàn Sơn đạo nhân Độc Tĩ Vương quan môn đệ tử?" Ta đang quan sát hai người thời điểm, hai người này cũng ở đây đồng thời đánh giá ta, một lát sau, tên kia trên mặt mang sẹo trung niên nam nhân đối với ta hỏi.

"Ừ, ta chính là Trương Tam, sư phụ chính là Bàn Sơn đạo nhân Độc Tĩ Vương. Đây là bằng hữu ta." Nói lão xuất ra rồi cuộc, nghe được mang sẹo Đại Hán hỏi, ta lúc này gật đầu một cái nói: "Chắc hẳn vị cũng là Luru Thất gia cao đồ đi, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu."

Mặc dù trong miệng nói đãi kính, nhưng ta nói những lời này thời điểm tâm lý rõ ràng có chút suy nhược, rất sợ sợ một chút lọt nhân bánh.

"Chúng ta chẳng qua là Luru Thất gia thù hạ, cũng không tiểu tử ngươi may mắn như vậy, có thể có cơ hội lay ở đạo môn chi trung." Kia mang sẹo Đại Hán nói lần nữa, giọng nghe không hiểu là ghen tị hay lại là hâm mộ, cũng hoặc này hai loại tâm tình đều có.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22:: Được cứu

"Thật ra thì ta cũng chỉ là vận khí tốt, lúc này mới may mắn lay ở sư phụ môn hạ." Ta vội vàng nói.

Hai người kia không nói thêm gì nữa, mà là đứng ở tại chỗ bắt đầu quan sát ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người.

Cũng may bây giờ ta cùng Lý Tuệ Mạn hai người bộ dáng chật vật không chịu nổi, trên người bẩn thỉu lại không nói, trên mặt trên người cũng đều dính không ít vết máu, cũng không có để cho bọn họ thấy rõ chúng ta vốn là tướng mạo, miễn đi ngày sau rất nhiều phiền toái.

Nhất là Lý Tuệ Mạn, nếu rơi vào tay hai người này thấy nàng tuyệt mỹ dung mạo, rất khó nói sẽ không đưa tới phiền toái gì.

"Được rồi, Thất gia đã tại phía trên không kịp đợi, các ngươi đi lên trước đi." Một lát sau, tên kia Độc Nhân nam nhân mở miệng lần nữa đối với ta cùng Lý Tuệ Mạn nói.

Độc Nhân nam nhân vừa nói chuyện một bên cúi xuống rồi trối trên người bảo hiểm đai lưng, đưa cho ta, về phần kia mang sọc nam nhân, là giống vậy đem đai lưng cúi xuống ném cho Lý Tuệ Mạn.

"Cái đó. . . Hai vị đại ca, chúng ta còn có một bằng hữu ở chỗ này." Ta vội vàng nói.

"Bằng hữu, chỗ này còn có những người khác sao?" Độc Nhân nam nhân nhíu mày một cái, ngẩng nhìn bốn phía lại không nhìn thấy bất luận kẻ nào, đã cho ta là đang lấy hấn mở quét, có chút tức giận nói.

"Bằng hữu của ta bị thương, ta đem nạng đặt ở cái này trong quan tài gỗ." Ta nói xong, ngay sau đó đi về phía bộ kia chứa Tiểu Duyệt quan tài gỗ, nhẹ nhàng đem nắp quan tài mở ra.

Hai người này trước cũng không quá mức chú ý đặt ở chúng ta bên người cái này quan tài gỗ, cho đến nghe ta nhắc lên, lúc này mới đồng thời đưa mắt rơi vào trên quan tài gỗ, một bộ có chút háo hức vẻ.

"Tê. . . Huyết Thi, xú tiểu tử, ngươi không phải là cố ý trêu chọc ta môn đi, ngươi bằng hữu chẳng lẽ chính là trong quan tài này là Huyết Thi?"

Khi ta đem quan tài gỗ mở ra, hai người kia nhìn thấy nằm ở trong quan tài gỗ Tiểu Duyệt trong nháy mắt, không nhìn được đồng thời ngược lại hít một hơi khí lạnh, ngay cả ngay cả lui về phía sau mấy bước, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

"Máu gì thì?" Ta vừa nghe là biết đạo hai người hiểu lầm, vì vậy vội vàng giải thích đến: "Hai vị đại ca hiểu lầm, này nằm ở trong quan tài gỗ chính là bạn ta, bởi vì bị thương lúc này mới biến thành bộ dáng này."

Nói xong, ta vội vàng đi lên phía trước, dùng quần áo đem Tiểu Duyệt trên mặt máu cấu lau sạch, lúc này mới lộ ra nạng vốn là trắng noãn gương mặt.

"Mẹ, nguyên lai là hư kinh một trận, còn tưởng rằng lại gặp phải Huyết Thi rồi." Thấy máu cấu bị lau sạch sau Tiểu Duyệt, hai người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mang sọc nam nhân hùng hùng hổ hổ nói.

"Hai vị đại ca, trong miệng các ngươi nói Huyết Thi là vật gì à?" Hai người nói chuyện lập tức đưa tới ta hiếu kỳ, không khỏi hỏi.

"Thấy hai ta bộ dáng kia rồi không? Ta đây thiếu một chi chiêu tử, trên mặt hấn sọc đều là mấy năm trước ngược lại đầu đụng phải Huyết Thi tạo thành." Độc Nhân nam nhân hơi không kiên nhẫn, khoát tay một cái nói: "Được rồi, chúng ta không có thời gian với ngươi nói bậy, ngươi muốn biết lời nói liền chính mình đi về hỏi sư phụ ngươi Độc Tỉ Vương đi."

Ta thầm mắng một tiếng, trong đầu nghĩ lão tử này hàng giả nếu là dám đi hỏi kia Độc Tỉ Vương, kia bắt tử tự tìm đường chết.

Thấy hai người không muốn lời nói, ta cũng không tiện lại tiếp tục hỏi, bất quá trong lòng vẫn là có chút hiếu kỳ. Nhìn dáng dấp máu kia thì hấn rất là kinh khủng, nếu không hai người này cũng không khả năng hù dọa thành bộ dáng này.

"Trương Tam Niên, ngươi trước mang theo Tiểu Duyệt lên đi, ta một hồi lại đi lên." Lúc này, Lý Tuệ Mạn đi tới trước, cầm trong tay cái kia bảo hiểm đai lưng đưa cho ta, cũng nói.

"Ừm." Ta nhận lấy Lý Tuệ Mạn đưa tới bảo hiểm đai lưng, cũng không nói thêm cái gì.

Bây giờ Tiểu Duyệt như cũ hôn mê bất tỉnh, nếu như phải cứu nạng đi lên tất nhiên là phải dùng giây thừng cột vào trên người của ta, vì không xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, chỉ một cái bảo hiểm đai lưng hiển nhiên là không đủ, Lý Tuệ Mạn hiển nhiên cũng rất rõ ràng một điểm này.

Đem Tiểu Duyệt từ trong quan tài gỗ ôm ra, ở Lý Tuệ Mạn dưới sự giúp đỡ đem bảo hiểm thừng cẩn thận cài chắc, ta đây mới đi thành ao cạnh.

Ngẩng đầu nhìn thẳng tắp bóng loáng thành ao, ta trong lúc nhất thời có chút nhức đầu, như vậy dốc địa phương, muốn ở sau lưng một người leo lên nói dễ vậy sao.

Cũng may Tiểu Duyệt thuộc về cái loại này vóc người thon nhỏ hình nữ sinh, vóc người cũng cực kỳ miêu điều,

Phông chừng chỉ có tám mươi lăm cân đáng vẻ, còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận.

Độc Nhân nam nhân đi tới trước, trước giáo hội ta như thế nào người sử dụng giây leo núi, sau đó tỉ mỉ đem bảo hiểm trừ cho cài chắc, lúc này mới gạt đầu tở ý ta có thể bắt đầu leo lên rồi.

Trên vách ao bởi vì có hoạt lưu dị thường rêu xanh, cộng thêm vác trên lưng đến Tiểu Duyệt, ta leo lên rõ ràng có chút cố hết sức.

Thân thể hơi ngưỡng cùng thành ao tạo thành một cái đến gần bốn mươi lăm tốc độ góc ngắm chiều cao, cơ hồ mỗi hướng lên vài chục bước cũng sẽ tron hấn bên trên như vậy một chút, mỗi một lần dưới chân trượt cũng sẽ bị dọa sợ đến ta tìm đập rộn lên, cũng may này bảo hiểm thừng đủ vững chắc, ngược lại cũng chỉ là hữu kinh vô hiểm.

Ta cố gắng leo lên rồi sắp tới 20m, trong lúc đã không biết ở trên vách ao đựng bao nhiêu lần.

Cuối cùng Độc Nhân nam tử chờ hơi không kiên nhẫn rồi, dứt khoát dứt khoát không cần bảo hiểm thừng, trực tiếp tay không từ thân ta cạnh một cái khác cái giây leo núi leo lên. Chỉ thấy hấn thân thủ linh hoạt dị thường, lại phảng phất không chút nào được trên vách ao những thứ này bóng loáng rêu

xanh ảnh hưởng, bất quá chốc lát liền đã vượt qua ta, leo lên ao nóc.

Lần nữa leo lên phía trên rồi hơn mười thước, lúc này ta thể lực tiêu hao đã sắp muốn đến gần cực hạn, há to mồm dùng sức thở hổn hển, cả người bủn rủn đi thường, lại cũng không sử dụng ra được nữa chút khí lực.

Mặc dù ta ở trường học thời điểm mỗi ngày đều đến trong thảo trường đi chạy bộ, nhưng mang nặng leo tiêu hao thể lực vượt xa khỏi ta nghĩ rằng giống, cộng thêm trước đã sớm mệt mỏi không chịu nổi, lúc này lại có nhiều chút choáng váng đầu mắt xài.

"Hiện chất, có phải hay không không còn khí lực rồi hả?" Thấy ta nửa ngày không có động tác, Lư lão thất ở đứng ở ao Từ bên bờ lớn tiếng hỏi.

"Ừm." Ta uể oải trả lời một tiếng, bây giờ cũng không phải là cật lực hùng thời điểm.

"Được rồi, ngươi đừng động, ta để cho bọn họ kéo ngươi đi lên." Nghe được ta trả lời, Lư lão thất nói lần nữa.

Ngay sau đó chính là một trận tiếng huyền não thanh âm, ngay sau đó trên tay ta giây leo núi phía trên truyền tới một trận lực đạo.

Cuối cùng hơn mười thước, ta cơ hồ là bị Lư lão thất một nhóm người cứng rắn lôi kéo đi lên. Đến ao phía trên, ta lại cũng không có nữa chút khí lực, trực tiếp liền xụi lơ ở trên mặt đất.

Lúc này ta không thể không có chút bội phục những thứ kia ngoài trời leo mỏm đá người yêu thích rồi, lúc trước ở trên ti vi nhìn đến lúc đó còn xem thường, cảm thấy những chuyện này đơn giản không được. Cho tới hôm nay tự mình thể hội một cái, ta mới hiểu được leo mỏm đá loại chuyện này là bức nào tiêu hao thể lực, căn bản cũng không phải là người bình thường có thể đảm nhiệm.

Một lát sau, Lý Tuệ Mạn cùng mang sẹ nam nhân cũng lần lượt từ đáy ao leo lên.

Để cho ta có chút giật mình là Lý Tuệ Mạn leo lên tốc độ lại so với kia mang sẹ nam nhân còn nhanh hơn rất nhiều, để cho ta không nhận được nhìn nhiều nàng mấy lần.

"Hiện chất, nghỉ ngơi đến thể nào? Đưa cái này ăn, bổ sung chút thể lực." Lư Thất gia đi tới trước mặt của ta, tiện tay đưa cho ta một khối áp súc bánh bích quy.

Ta ngẩng đầu lên, cho đến lúc này ta mới nhìn rõ cái này trước chỉ nghe tiếng không thấy người Lư lão thất tướng mạo.

Đầu tròn, mắt ti hí, giữ lại mặt đầy hoa râu râu quai nón, một tấm tiêu chuẩn mặt chữ quốc, con mắt không lớn nhưng nhìn vô cùng uy nghiêm, vóc người không cao nhưng lại làm cho người ta một loại lão đương ích tráng cảm giác.

"Cám ơn Thất gia." Ta nhận lấy hắn đưa tới áp súc bánh bích quy, trong miệng nói cảm tạ.

Lại không quản ta có hay không là bởi vì giả mạo Bàn Sơn đạo nhân Độc Tí Vương học trò mới đến hấn cứu, nếu hấn đã cứu ta mạng nhỏ, ta dĩ nhiên là phát từ đáy lòng cảm kích.

"Không cần khách khí như vậy, chỉ có thể nói là mạng ngươi không có đến tuyệt lộ, vừa vận dụng phải chúng ta tới ngược lại cái này đầu. Dĩ nhiên, cũng không loại bỏ ngươi là Độc Tí Vương học trò ta mới có thể cứu ngươi, nếu như là Nhạc lão cầu cùng Ngụy Đông núi kia hai cái Lão Bất Từ học trò, ta có lẽ nhìn liền cũng sẽ không nhìn lâu ngươi liếc mắt." Lư lão thất cười ha ha, nói.

Ta không đi ngốc đến đi hỏi thăm trong miệng hấn Nhạc lão cầu cùng Ngụy Đông núi là người phương nào, nếu không không tránh được sẽ để cho hấn đem lòng sinh nghi, dự đoán chắc cũng là giống như bọn họ Trộm người trong môn, chính là không biết hấn và giữa hai người này có cái gì ân oán.

"Bất kể nói thể nào, vẫn là phải cảm ơn Thất gia ân cứu mạng." Ta lắc đầu một cái, nói tiếp: "Nếu như không phải Thất gia cùng chúng vị đại ca cứu giúp, chỉ sợ ta cùng hai cái bằng hữu liền muốn một chết tại đáy ao phía dưới."

"Được rồi, ngươi cũng đừng gọi ta cái gì Thất gia, quá khách khí, trực tiếp gọi ta Thất thúc đi. Sư phụ ngươi Độc Tí Vương Đương năm đã cứu ta mạng, ta hiện ngày cứu đệ tử của hấn cũng là phải." Lư lão thất nói lần nữa.

"Là Thất thúc." Thấy vậy, ta cũng sẽ không khách khí, nói.

Một lát sau, lại ăn hai khối áp súc bánh bích quy sau khi ta cuối cùng là hoàn toàn khôi phục thể lực, mặc dù toàn thân còn có chút đau nhức, nhưng cũng không tính được vấn đề lớn lao gì rồi.

Trong lúc, Lư lão thất hướng ta hỏi thăm một ít chúng ta tại sao lại bị vây ở đáy ao, bằng hữu của ta lại là thể nào bị thương loại vấn đề, đều bị ta Bảy phần thật Ba phần giả cho lừa bịp được rồi.

Tựa hồ Lư lão thất làm thật sự coi ta là rồi người một nhà, nghe ta trả lời cũng gật đầu liên tục, cũng không lên một chút nghi ngờ.

"Đúng rồi, Thất thúc, các ngươi thể nào cũng lại muốn tới nơi này." Ta không nhận được hiếu kỳ hỏi một câu.

"Chúng ta kiên đảo đầu, không dưới mà làm việc chẳng lẽ còn đi trồng hoa màu a. Tòa này Tàn Triều tướng quân đại mộ là ta có một người bạn nói cho ta biết, nghe hấn nói tòa này trong mộ phải có chút thứ tốt, ta đây không liền mang theo các anh em cũng thử vận khí một chút." Lư lão thất nói.

Ta trong miệng liên tu nói đúng, nói gia sư rất là tường niệm lão nhân gia ông ta, Luru lão thất nghe lại vừa là một trận cười to không thôi.

"Đây là hầu tử, đồ đệ của ta, các người cũng cũng coi là huynh đệ."

"Đây là bí đao, cháu ta."

...

Lần nữa trò chuyện mấy câu, Luru lão thất bắt đầu đem thủ hạ của hắn nhân nhất nhất giới thiệu cho ta biết.

Âm thầm đem các loại nhân tướng mạo cùng tước hiệu ghi nhớ, ta đây mới đứng dậy, cũng sắp ta cùng Lý Tuệ Mạn còn có Tiểu Duyệt ba người tự giới thiệu mình xuống.

Đương nhiên, trong này không tránh được đem tên họ qua loa mù đôi một chút, ta tự nhiên vẫn là kêu trước Trương Tam, Lý Tuệ Mạn biến thành Lý Tuệ, Tiểu Duyệt thì bị ta đổi thành rồi Chu Duyệt.

Hoàn toàn sửa chữa tốt sau khi, chúng ta đi theo Luru lão thất đoàn người lần nữa lên đường, ta ở sau lưng Tiểu Duyệt cùng Lý Tuệ Mạn đi ở đội ngũ phía sau cùng, mặc dù tâm lý ta có rất nhiều nghi vấn, nhưng lúc này quá nhiều người lại không có cách nào hỏi ra âm thanh.

Lúc này ta đã quyết định chủ ý, trước đi theo Luru lão thất bọn họ cùng nhau, đợi khi tìm được Từ Hạo ba người bọn họ sau liền lập tức nghĩ biện pháp rời đi nơi này.

Tòa này Tàn Triều tướng quân mộ cho ta cảm giác cực kỳ kiềm chế, luôn cảm thấy tiếp tục ở lại sẽ còn phát sinh nữa cái gì ngoài ý liệu sự tình, nhất là khi nhìn đến những thứ kia quần áo trắng nữ thì cùng trên vách ao những thứ kia bích họa sau khi, liền càng thêm kiên định ta nghĩ phải rời đi nơi này ý tưởng.

"Có một số việc, các loại rời đi nơi này ta sẽ nói cho người biết." Lý Tuệ Mạn tựa hồ phát giác tâm tư ta, dùng mấy không thể nghĩ nổi thanh âm ở bên tai ta nói.

Ta theo bản năng nhìn gần trong gang tấc Lý Tuệ Mạn liếc mắt, gật đầu một cái.

Đi theo Luru lão thất một nhóm theo trong sơn động mộ đạo tiếp tục tiến lên, ở nơi này hẹp hòi trong không gian, bầu không khí có vẻ hơi trầm muộn. Chính tại hành tẩu thời điểm, ta dưới chân tựa hồ đá cái thứ gì, cúi đầu nhìn một cái lại là một viên xương trắng on on đầu khô lâu.

Thấy vậy, ta sợ hết hồn. Nhưng là càng đi về phía trước, trong mắt bản thân nhìn thấy bạch cốt cũng càng ngày càng nhiều, gần gũi ba mươi mấy thước mộ đạo bên trong, đã thấy sắp tới năm mươi cổ xương trắng.

Mỗi một bộ bạch cốt đáng vẻ cùng với cực kỳ vận vẹo, nhìn những người này giống như là bị chết rất thống khổ.

Bạn đang đọc truyện *Tâm Mộ Bút Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.